

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ-ΦΑΞ 5232553 ΤΡΙΤΗ 31 ΟΚΤΩΒΡΗ 2000 ΑΡ. ΦΥΛ. 362 ΔΡΧ 200

ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΛΑ Φτάνει πια με το βιομηχανικό σαμποτάζ

Το τέρας του βιομηχανικού σαμποτάζ έδειξε την προηγούμενη εβδομάδα για πρώτη φορά το αποκρουστικό του πρόσωπο πάνω από το Θριάσιο πεδίο, τη μεγαλύτερη βιομηχανική περιοχή της χώρας. Με μια διαδήλωση έξω από το διυλιστήριο της Πετρόλα στην Ελευσίνα, που διοργανώθηκε από όλα τα κόμματα του αντιβιομηχανικού μεσαίωνα και κάτω από τον τίτλο “Επιτροπή αγώνα κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα”, έκλεισε ένας πρώτος, κατά την εκτίμησή μας, κύκλος αντιδραστικών κινητοποιήσεων κατά της ανάπτυξης, που άνοιξε εδώ και πάνω από ένα χρόνο με ιδιαίτερη ένταση από τον Ριζοσπάστη του ψευτοΚΚΕ. Αυτός ο κύκλος στόχο έχει να εμποδίσει καταρχήν τον εκσυγχρονισμό του διυλιστηρίου της Πετρόλα, αλλά και μετά από αυτόν να ανοίξει ο δρόμος για το κλείσιμο κάθε μεγάλης βιομηχανίας σε αυτήν την περιοχή που σφύζει από βιομηχανική δραστηριότητα και που απασχολεί τον μεγαλύτερο όγκο του βιομηχανικού προλεταριάτου της βαριάς βιομηχανίας της Αττικής και όλης της Ελλάδας.

Γιαυτό περισσότερο από ποτέ άλλοτε είναι αναγκαίο σήμερα να μπει φραγμός σε

αυτά τα σχέδια, γιατί στην πραγματικότητα πίσω από την εμπόδιση του εκσυγχρο-

νισμού της Πετρόλα κρύβεται ο σκοτεινός στόχος της ολοκληρωτικής κατεδάφισης της βαριάς βιομηχανίας στην ευρύτερη περιοχή του Θριάσιου. Αυτή η κατεδάφιση άρχισε με το κλείσιμο της Χαλυβουργικής μετά την δολοφονία του Αγγελόπουλου από τις σφαίρες του σοσιαλφασιστικού αποσπάματος της ΚGB στη χώρα μας της 17 Νοέμβρη.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΛΑ

Στην πραγματικότητα οι δυνάμεις του βιομηχανικού σαμποτάζ δεν έχουν σαν κύριο στόχο να εμποδίσουν αυτήν καθ' αυτήν την επέκταση του διυλιστηρίου της Πετρόλα επειδή δήθεν αυτή θα προκαλέσει επιπλέον μόλυνση

στο περιβάλλον, όπως λένε. Το περιβάλλον και η μόλυνσή του ουδόλως τους ενδιαφέρει. Αυτό που τους κάνει εξαλλους είναι ότι πρόκειται για μια επένδυση του μεγάλου κεφαλαίου -του Λάτση στην προκειμένη περίπτωση- η οποία θα φέρει μια τεράστια ανάπτυξη της βαριάς βιομηχανίας στη χώρα. Θα πούμε παρακάτω για τα ψεύτικα στοιχεία που χρησιμοποιούν για να εξαπατήσουν το λαό και να τον χρησιμοποιήσουν στα αντιδραστικά σχέδιά τους. Το βασικό τους πρόβλημα είναι η ανάπτυξη που αυ-

τό το μεγάλο κεφάλαιο φέρνει. Και αυτό γιατί ο Λάτσης έχει κατά κύριο λόγο δεμένα τα συμφέροντά του με την Ευρώπη και τη Δύση γενικότερα. Ο στόχος του σαμποτάζ είναι ο βιομηχανικός Λάτσης που επενδύει στη βιομηχανία της χώρας και όχι ο τραπεζίτης Λάτσης. Γιαυτό το λόγο όταν δόθηκε στο Λάτση η τράπεζα Εργασίας τότε και το μπλοκ όχι μόνο δεν φώναξε, αλλά ήταν μαζί του επειδή τότε έχανε το παιχνίδι η Πειραιώς και

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το πρόγραμμα του '21: Η γενοκτονία των μουσουλμάνων. Του Δ. Λιθοζόου (σελ.8)

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ή για μια ακόμη φορά ο κάλπικος αντισοβινισμός

Δυστυχώς με την μεγάλη ύλη αυτής της εφημερίδας και με τα ανοιχτά μέτωπα πάλης της Οργάνωσης αυτό τον καιρό δεν μας έμεινε πολύς καιρός για να γράψουμε ένα πιο διεξοδικό άρθρο για το ζήτημα της “σημαίας του Οδυσσέα”.

Ας κάνουμε μόνο τις πιο βασικές παρατηρήσεις:

Κατ' αρχήν το ζήτημα είναι χοντρικά μια νέα πλευρά της συνεχιζόμενης επίθεσης των ρωσόδουλων ενάντια στους σοβινιστές σε συμμαχία με τους δημοκράτες.

Αυτό έγινε με την “ειρήνη” στο Αιγαίο, αυτό και με τις ταυτότητες. Η διαδικασία έχει αρχίσει πιο έντονα από τη

στιγμή που ήρθε ολοκληρωτικά στην εξουσία ο Σημίτης, δηλαδή από την ώρα που ένας άνθρωπος της Ρωσίας, ο Γ. Παπανδρέου κατέλαβε και το υπουργείο εξωτερικών, ενώ λίγο πριν είχε καταλάβει ένας αντίστοιχος (ο Χρυσοχοϊδης) το υπουργείο Δημόσιας Τάξης και ένας φίλος της Ρωσίας από αρκετό καιρό το υπουργείο Άμυνας.

Αυτές οι περιπτώσεις που προαναφέραμε είναι οι πιο ακραίες, δηλαδή αυτές που έχουν προκαλέσει τις πιο βαθιές ζυμώσεις στο λαό. Όμως και στα πιο μικρά και σκόρπια ζητήματα εμφανίζεται η ίδια σύγκρουση: Ρωσόδουλοι σοσιαλφασιστές και δημοκράτες από τη μια μεριά,

σοβινιστές και κλασικοί ακροδεξιοί από την άλλη.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις το φαινόμενο είναι το ίδιο και η αντίφαση η ίδια. Η πολιτική κορυφή στην οποία συμπεριλαμβάνονται χθεσινοί σοβινιστές, τουρκοφάγοι, ξενόφοβοι, φιλοσέρβοι, παρέα με κλασικούς “εθνοπροδότες” και φοβισμένους κοσμοπολίτες, ξεφαντικά γεμίζουν τις τηλεοράσεις με διεθνιστικά, δημοκρατικά, αντιθεοκρατικά και αντιρατσιστικά κηρύγματα.

συνέχεια στη σελ. 13

ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΛΑ

Την περασμένη Κυριακή (29/10) η οργάνωσή μας κόλλησε την αφίσα που δημοσιεύουμε παρακάτω στους κεντρικούς δρόμους της Ελευσίνας και του Ασπρόπυργου. Με αυτόν τον τρόπο η ΟΑΚΚΕ έδωσε μια πρώτη απάντηση στους σοσιαλφασίστες σαμποταριστές που έχουν γεμίσει με ψέματα το λαό της περιοχής. Από την αρχή της αφισοκόλλησης μας πλησίασαν δύο εργάτες οι οποίοι κατοικούν στην Ελευσίνα και μας είπαν ότι η πλειοψηφία των εργαζομένων της πόλης θέλουν την επένδυση της Πετρόλα γιατί βλέπουν το μέλλον τους στην ανάπτυξη της βιομηχανίας της περιοχής μιας και η ανεργία είναι τεράστια. Όταν αφισοκολλούσαμε στην παραλία της πόλης και δεν κυκλοφορούσε παρά ελάχιστος κόσμος, μας επιτέθηκε το μέλος του ψευτοΚΚΕ και γνωστός τραμπούκος των ναυπηγείων Ελευσίνας Χοραζάνης ο οποίος με απειλές ότι θα φωνάζει τους δικούς του για να μας ρίξουν στη θάλασσα αν δεν φύγουμε **σε μια ώρα (!)**, προσπάθησε να εμποδίσει την αφισοκόλληση και την ενημέρωση του λαού. Οι σαμποταριστές είναι στην πραγματικότητα τόσο αδύναμοι που φοβούνται και την παραμικρή ενημέρωση του λαού της Ελευσίνας πάνω στο ζήτημα του εκσυγχρονισμού της Πετρόλα και στο τι σημαίνει

αυτή για την ευρύτερη περιοχή του Θριασίου πεδίου, αλλά και για την μόλυνση της περιοχής. Στη συνέχεια και ενώ η οργάνωση συνέχισε την αφισοκόλληση ο αρχιτραμπούκος αυτός μάζεψε ακόμη τρεις τραμπούκους, από τους οποίους ο ένας ήταν οικολόγος του Συνασπισμού και προσπάθησαν για άλλη μια φορά να μας εμποδίσουν με φωνές και ύβρεις και χωρίς κανένα επιχείρημα στα τόσα που έβαζε η αφίσα. Τελικά αφού είδαν ότι εμείς δεν υποχωρούσαμε και ενώ άρχισε να συγκεντρώνεται λίγος κόσμος υποχώρησαν. Εμείς συνεχίσαμε και ολοκληρώσαμε την αφισοκόλληση. Στη συνέχεια έκαναν ότι κάνει κάθε αντιδραστικός που φοβάται την αλήθεια και την αποκάλυψη των μαύρων του σχεδίων. Αφού είχαμε φύγει, αργά το βράδυ μας κάλυψαν όλες τις αφίσες μία-μία βάζοντας από πάνω αφίσες του ψευτοΚΚΕ και από κάτω αφίσες της “Επιτροπής ενάντια στις επεκτάσεις της Πετρόλα”. Τόσο “ανεξάρτητη” είναι αυτή η επιτροπή και τόσο “μαζική”.

Πάντως κατάφεραν να εκτεθούν. Η Ελευσίνα την άλλη μέρα, όπως μάθαμε, συζητούσε την αφίσα μας. Πολλοί είπαν: “*Επιτέλους μια φωνή που λέει τα πράγματα με το όνομα τους*”. Τα βάσανα για τους σαμποταριστές μόλις τώρα αρχίσανε.

συνέχεια από τη σελ. 1

ο Βαρδινογιάννης. Τώρα όλοι αυτοί φωνάζουν επειδή ο Λάτσης κάνει εκσυγχρονισμό στο εργοστάσιό του.

Όπως είναι γνωστό στους αναγνώστες μας κύρια ο Λαλιώτης, σαν υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, αλλά και το Συμβούλιο της Επικρατείας (ιδιαίτερα το 5ο τμήμα του) έχουν με μια σειρά από νόμους και αποφάσεις εμποδίσει τον εκσυγχρονισμό της βιομηχανίας κατά μήκος του Κηφισού. Το πρόσχημα που χρησιμοποιήσαν και εδώ ήταν η προστασία του περιβάλλοντος και της ποιότητας της ζωής. Αμέσως δε μετά τους σεισμούς το Σεπτέμβρη του '99 ο Λαλιώτης θεσπίζει ένα νόμο όπου για να δοθούν δάνεια σε όσες βιομηχανίες ή βιοτεχνίες έπαθαν ζημιές, θα πρέπει να υπογράψουν μια δήλωση ότι θα μετεγκατασταθούν στα βιομηχανικά πάρκα που πρόκειται να φτιαχτούν και ότι θα σταματήσουν τη λειτουργία τους στη θέση που βρίσκονται. Την εποχή που αυτός ο αρχισαμποταριστής έβγαλε το νόμο μόνο ένα τέτοιο πάρκο μόλις είχε ξεκινήσει να φτιάχνεται!

Αυτός ο νόμος είχε σαν αποτέλεσμα μια σειρά από εργοστάσια και μικρές βιομηχανικές ή βιοτεχνικές μονάδες να κλείσουν και χιλιάδες εργαζόμενοι να οδηγηθούν στην ανεργία, αυξάνοντας τον ήδη μεγάλο στρατό των ανέργων της χώρας και ανεβάζοντας το ποσοστό της ανεργίας πάνω από 12%, στο πιο ψηλό της Ευρώπης. Αν κανείς δει από κοντά την περιοχή που περικλείεται από τις οδούς Πειραιώς-Θηβών-Ιερά οδό (και που ονομάζεται Ελαιώνας) θα διαπιστώσει ότι η περιοχή αυτή που πριν ήταν γεμάτη παραγωγική δραστηριότητα, τώρα γεμίζει σιγά-σιγά γκρεμισμένα κτήρια και χαλάσματα. Ο Λαλιώτης έχει επιβάλλει αυτό που οι εναπομείναντες εργαζόμενοι εκεί λένε “καθεστώσ ελαιώνα” και που όπως είπαμε απαγορεύει κάθε οικοδομική και βιομηχανική δραστηριότητα και άρα και κάθε βιομηχανικό εκσυγχρονισμό στην περιοχή.

Αν τα σχέδια του αντιβιομηχανικού μπλοκ περάσουν και η επέκταση του διυλιστηρίου δεν γίνει, τότε θα ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου (δηλαδή του Λαλιώτη και του ΣτΕ) και πάντα με το ίδιο πρόσχημα –την προστασία του περιβάλλοντος, των αρχαίων κλπ– καμιά μεγάλη βιομηχανία στην Αττική δεν θα μπορέσει ποτέ να κάνει τον απαραίτητο για την επιβίωσή της εκσυγχρονισμό και θα οδηγείται αργά ή γρήγορα στο κλείσιμο.

Γιατί το κλείσιμο μιας βιομηχανίας δεν είναι μια απλή υπόθεση. Γύρω από αυτήν υπάρχει πάντα ένας μεγάλος αριθμός από άλλες παραγωγικές μονάδες

στις οποίες δίνει δουλειά αυτή η μεγάλη βιομηχανία. Σε αυτές εργάζονται εκατοντάδες άνθρωποι που μαζί με τους εργάτες του μεγάλου εργοστάσιου που θα κλείσει τραβούν και αυτοί το Γολγοθά της ανεργίας, της πείνας και της ανέχειας. Ταυτόχρονα η κατανώση στην γύρω περιοχή πέφτει αφού η αγοραστική δύναμη των εκατοντάδων ή και χιλιάδων ανέργων πια μειώνεται δραματικά. Πρόκειται δηλαδή για ένα μεγάλο σε όγκο κεφάλαιο που μέσω της μεγάλης βιομηχανίας διαχέεται σε μια σειρά από ανθρώπους που ζουν και μένουν στις γύρω από το εργοστάσιο περιοχές, κεφαλαίου που τώρα πια με το κλείσιμο της σταματά να κινείται στην περιοχή.

Ιδιαίτερα το κλείσιμο ενός διυλιστηρίου είναι ακόμη σοβαρότερο ζήτημα αφού έχει να κάνει με την παραγωγή καύσιμου, δηλαδή με την κινητήρια δύναμη όλης της Παραγωγής. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι στους πολέμους βομβαρδίζονται κατά κανόνα πρώτα από όλα τα διυλιστήρια.

Το επιχείρημα της δήθεν προστασίας του περιβάλλοντος και της δημιουργίας πάρκων κλπ είναι ψεύτικο γιατί η μέχρι τώρα πείρα από το κλείσιμο των εργοστασίων έχει δείξει ότι στη θέση τους δεν γίνονται ούτε πάρκα, ούτε μέρη αναψυχής, αλλά κατά κανόνα μένουν ετοιμόρροπα κτίρια και χαλάσματα.

συνέχεια στη σελ. 11

Αφίσα της ΟΑΚΚΕ που κολλήθηκε στην Ελευσίνα και στον Ασπρόπυργο

ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΛΑ

ΝΑΙ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΌΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΝΑΠΤΥΞΗ

Οι κινητοποιήσεις για να φύγει η Πετρόλα μοιάζουν προοδευτικές, επειδή γίνονται στο όνομα της υγείας του λαού και της σύγκρουσης με το μεγάλο κεφάλαιο. Στην πραγματικότητα όμως κάνουν κακό στο λαό και ευνοούν το χειρότερο τμήμα του μεγάλου κεφαλαίου.

Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται κινητοποιήσεις για να φύγουν βιομηχανίες. Αυτό έγινε στον Πειραιά, όπου έκλεισαν τα πιο μεγάλα εργοστάσια (π.χ. Λιπάσματα, Τσιμεντάδικα) και κλείνουν διαρκώς καινούρια. Αυτό έγινε στη Βόρεια Ελλάδα όπου έκλεισαν πετροχημικές μονάδες, μονάδες παραγωγής λιπασμάτων και τώρα βάλλεται το εργοστάσιο Χρυσού. Το ίδιο γίνεται στο Βόλο, στη Χαλκίδα, παντού η χώρα αποβιομηχανοποιείται στο όνομα της υγείας του λαού ή και με άλλα προσχήματα (τουρισμό, αρχαία) και γεμίζει ανέργους.

Όμως η πρώτη προϋπόθεση για την υγεία του λαού είναι η ευημερία του, και προϋπόθεση για την ευημερία στο σύγχρονο κόσμο είναι η μεγάλη βιομηχανική παραγωγή. Η φτώχεια είναι η χειρότερη αρρώστια.

Οι βιομηχανίες είναι σήμερα ιδιοκτησία καπιταλιστών που βγάζουν τεράστια κέρδη χάρη στη δουλειά των εργατών τους. Οι συνειδητοί εργάτες είτε παίρνουν οι ίδιοι τα εργοστάσια στα χέρια τους με επαναστάσεις, είτε διεκδικούν καλύτερα μεροκάματα από τους βιομηχάνους. Όμως δεν γκρεμίζουν σύγχρονα εργοστάσια τάχα για να ζήσουν καλύτερα.

Αυτό είναι πρόσφατο ελληνικό φαινόμενο και οφείλεται στο ότι δύο μικρά κόμματα που παριστάνουν τα φιλεργατικά (το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ), και δύο διπρόσωπες ηγετικές ομάδες στα μεγάλα κόμματα (Σημίτης-Λαλιώτης στο ΠΑΣΟΚ και Καραμανλής στη ΝΔ) σαμποτάρουν με σύστημα τη βιομηχανία. Αυτό το κάνουν επειδή η βιομηχανία κάνει την Ελλάδα ισχυρή και ανεξάρτητη μέσα στην Ευρώπη, ενώ αυτοί θέλουν την Ελλάδα εξαρτημένο σύμμαχο της Ρωσίας στα πλαίσια ενός παγκόσμιου πολεμικού και φασιστικού άξονα που περιλαμβάνει και την Κίνα και το Ιράν. Θέλουν γι' αυτό μια Ελλάδα στρατοκρατική και γραφειοκρατική και αναπτύσσουν μόνο βιομηχανίες ενός είδους, εκείνες του καγκρεμπίτη Κόκκαλη και του φίλου του Μυτιληναίου, οι οποίοι σταδιακά θα ελέγχουν τα πάντα στη χώρα.

Με τον Λάτση δεν έχουν πρόβλημα όσο αυτός λειτουργεί σαν τραπεζίτης και μάλιστα συνεργάζονται μαζί του ενάντια σε άλλους μεγαλοαστούς (όπως τον Βαρδινογιάννη, την Τράπεζα Πειραιώς κ.λπ.). Όμως δεν τον θέλουν σα βιομήχανο επειδή είναι δυτικόφιλος. Για να παίξουν αυτή την αντιφατική πολιτική οι Σημίτης-Λαλιώτης κάνουν πως θέλουν την επένδυση της Πετρόλα, ενώ ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ κι ένα μέρος του πασοκικού και νεοδημοκρατικού μηχανισμού την τσιπλίζουν από τα κάτω. Στο βάθος θέλουν να ερημώσουν το Θριάσιο που είναι η καρδιά της βιομηχανίας. Ξέρουν ότι αν το Θριάσιο δεν εκσυγχρονιστεί θα παλιώσει, θα ρυπαίνεται περισσότερο και στο τέλος θα κλείσει μέσα στη γενική οργή.

Αν κάποιος ήθελε πραγματικά να μειώσει τη ρύπανση στην Ελευσίνα δεν θα άρχιζε από την Πετρόλα, αλλά από τα πιο ρυπογόνα εργοστάσια, απαιτώντας κατ' αρχήν γι' αυτά σύγχρονες εγκαταστάσεις αντιρρύπανσης.

Όμως αυτοί εδώ, οι “φίλοι του λαού” θέλουν να χτυπήσουν την πιο σύγχρονη, και όχι την πιο καθυστερημένη βιομηχανία. **Γι' αυτό αρνούνται την πρόταση του Σωματείου Εργαζομένων της Πετρόλα να πάρουν την περιβαλλοντική μελέτη για τις νέες εγκαταστάσεις και να τη δώσουν για έλεγχο σε έγκυρους ειδικούς που οι ίδιοι θα επιλέξουν. Αυτή η περιβαλλοντική μελέτη αποδεικνύει ότι με τη νέα επένδυση η ρύπανση της Πετρόλα όχι μόνο δεν θα αυξηθεί, αλλά θα μειωθεί!**

Η ΟΑΚΚΕ που παλεύει παντού στην Ελλάδα για τη βιομηχανία και για το δυνάμωμα της εργατικής τάξης, σας καλεί να ματαιώσετε τα σχέδια των κατεδαφιστών, να υπερασπίσετε κάθε παραγωγικό εκσυγχρονισμό στο Θριάσιο και να καταπολεμήσετε μέσα από αυτόν και τη μόλυνση του περιβάλλοντος του.

Δίχως βιομηχανία δεν υπάρχει ούτε εργατικό κίνημα, ούτε αντιρρύπανση, ούτε ζωή.

Αθήνα, 26 Οκτώβρη 2000

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στην Τ. Θυρίδα 8371, Τ.Κ. 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 300/764962-29 ή την Τ.Θ. 8371 Τ.Κ. 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο

Κώστας Κούτελος Χαλκοκονδύλη 35

5ος όροφος Τ.Θ. 8371

Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

Τηλ.-Φαξ. 5232553

Ετήσια συνδρομή: 5.000

Εξαμηνιαία: 2.500

ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΗ ΤΟΥΣ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΖΩΝΗ

Άρχισαν την Κυριακή 29 Οκτώβρη οι εκλογές στο συνδικάτο της Ζώνης. Αυτές οι εκλογές κρατάνε τα τελευταία χρόνια 15 μέρες με απόφαση της εφορευτικής επιτροπής, που την πλειοψηφία της την κέρδισε και φέτος η ΕΣΑΚ.

Στις προηγούμενες εκλογές, του '98, η ΕΣΑΚ έδωσε παράταση άλλη μια βδομάδα, δηλαδή είχαμε διάρκεια εκλογικής διαδικασίας 3 εβδομάδων! Μπορεί και φέτος να επιχειρήσει το ίδιο παρά την κατακραυγή που σημειώθηκε την τελευταία φορά.

Η ΕΣΑΚ θέλει μακρόσυρτη διαδικασία για έναν λόγο. Για να μπορεί να κουβαλήσει από μακρινά σημεία της Αττικής φίλους και μέλη της ΕΣΑΚ που τα έχει γράψει στο Σωματείο δίχως να είναι εργάτες της Ζώνης. Τυπικά η ΕΣΑΚ έχει αυτό το δικαίωμα αφού το συνδικάτο αυτό το έχει κάνει κλαδικό επίτηδες για να πνίγει τη Ζώνη μέσα σε ένα πλήθος από άλλους μεταλλεργάτες που δουλεύουν αλλού και οι οποίοι βέβαια ούτε έχουν ιδέα, ούτε ενδιαφέρονται για τα ζητήματα της Ζώνης.

Χάρη σ' αυτούς τους "εισαγόμενους εργάτες" που κάθε χρόνο γράφει και καινούργιους αυξάνοντας τον συνολικό τους αριθμό, η ΕΣΑΚ ξεκινάει τις εκλογές με ένα αβαντάζ περίπου 4 εδρών (σε σύνολο 21) και έτσι διακωλύει την κυριαρχία της. Εννοείται ότι η ΕΣΑΚ δεν υποχρεώνεται να γράφει καν πραγματικούς μεταλλεργάτες, αλλά όποιους θέλει αφού ελέγχει τα μητρώα και δεν τα δίνει σε κανένα.

Αυτός είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο ο ΕΡΓΑΣ προπαγανδίζει σαν βασική του θέση το να φτιαχτεί συνδικάτο Ζώνης που να περιέχει μόνο εργάτες της Ζώνης.

Ωστόσο η ισχυρή παρουσία στο ΔΣ της ΕΣΑΚ για μια ακόμη διετία δεν θα είναι αποκλειστικά προϊόν της νοθείας της. Αντίθετα η ίδια η νοθεία είναι άμεση συνέπεια της δύναμης της. Η ΕΣΑΚ θα πέσει πραγματικά κατά γης μόνο όταν το δημοκρατικό κίνημα των εργατών θα είναι τόσο ισχυρό, ώστε να της πάρει από τα χέρια τα βιβλία του συνδικάτου ύστερα από μια νίκη στην εκλογολογιστική συνέλευση, είτε τόσο ισχυρό ώστε να πάει απ' ευθείας για ένα νέο Συνδικάτο Ζώνης που θα μπορέσει να ελέγξει την Πύλη της επισκευαστικής Ζώνης. Η αληθινή εξουσία στην Ζώνη είναι σήμερα στα χέρια εκείνης της δύναμης που ελέγχει την πρόσβαση σε αυτή των εργατών. Ως τώρα είναι η ΕΣΑΚ που την ελέγχει μέσα από τις συνήθως αυθαίρετες απεργίες της και το μηχανισμό των τραμπουκίων της.

Τη διετία που ακολούθησε, ιδίως τον τελευταίο καιρό, υπήρχαν για πρώτη φορά ελπίδες για ουσιαστική πτώση της ΕΣΑΚ μέσα από την ισχυροποίηση του ΕΡΓΑΣ. Πραγματικά ποτέ η ΕΣΑΚ δεν βρέθηκε σε τόση ανυποληψία και ποτέ ο ΕΡΓΑΣ δεν βρέθηκε με τόσο κύρος και τόσο πλατειά οργανωτική συσπείρωση όσο δύο μήνες πριν από αυτές τις εκλογές.

Η ΑΣΠΙΔΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ: ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ- ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μπροστά σ' αυτόν τον κίνδυνο ο σοσιαλισμός δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια και σήκωσε μια ασπίδα. Αυτή η ασπίδα ήταν ο συνδυασμός του ΣΥΝ με επικεφαλής τον παλιό και έμπειρο τραμπούκο της ΕΣΑΚ και για χρόνια πρόεδρο του σωματείου Καραγιαννάκης και βοηθό του τον ειδικό για μια επίθεση στον ΕΡΓΑΣ προδότη Λιακόπουλο.

Ο συνδυασμός αυτός εμφανίστηκε για πρώτη φορά λίγες μέρες αφ' ότου ο ΕΡΓΑΣ έκανε μαζική παρουσία με 25 άτομα στην

Πύλη μοιράζοντας τις βασικές του θέσεις. Αυτός ο συνδυασμός είχε σαν πρώτο στόχο αφ' ενός την με λεπτό τρόπο υπεράσπιση των βασικών θέσεων της ΕΣΑΚ και αφ' ετέρου την διάσπαση σε μια καίρια στιγμή του ογκούμενου μετώπου στη Ζώνη κατά της συμμορίας Πουντίδη, μετώπου που εκτός από την εργατική βάση περιελάμβανε και τμήματα της εργοδοσίας η οποία εδώ και χρόνια πληρώνει λύτρα υποδούλωσης στη συμμορία Πουντίδη.

Αυτό το άμεσο καθήκον του συνδυασμού του ΣΥΝ υπηρετεί το στρατηγικό του καθήκον να δημιουργήσει στη Ζώνη μια γέφυρα ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τον σοσιαλισμό. Το ψευτοΚΚΕ παίζει εδώ και χρόνια το ρόλο του εξωτερικού εχθρού στο ΠΑΣΟΚ, ο οποίος κάνει βασικά μια δουλειά: καθαιρεί τους υποργούς του ΠΑΣΟΚ που αντιστέκονται στο σοσιαλισμό (πχ τους Αρσένη, Τζουμάκα, Ρωμαίο, Γιαννόπουλο κ.λπ). Αντίθετα ο ΣΥΝ έχει σαν βασικό ρόλο να πλευρίζει το ΠΑΣΟΚ και να χώνεται μέσα σ' αυτό. Ο βασικός του ρόλος είναι εισοδιστικός μέσα στην αστική τάξη.

Στη Ζώνη η σύγκρουση ΠΑΣΚΕ - ΕΣΑΚ ήταν εντονότατη όσο το ΠΑΣΟΚ είχε ακόμα ισχυρές αντικινίτικες αντιστάσεις. Στη βάση αυτή της σύγκρουσης συχνά η ΠΑΣΚΕ της Ζώνης ενώνονταν με τον ΕΡΓΑΣ ενάντια στην ΕΣΑΚ, ποτέ όμως μακρόχρονα αφού η σημαντική κλίκα από πάνω υπονόμευε αυτό το μέτωπο. Με την κυριαρχία του σημιτισμού στο ΠΑΣΟΚ, ιδιαίτερα με την κυριαρχία του στο λιμάνι του Πειραιά (Κόκκαλης, ναυτεργατικά σωματεία, Ολυμπιακός κ.λπ) μπαίνει μπροστά το σχέδιο για την δημιουργία ενός ισχυρού ΣΥΝ στη Ζώνη, όπως είναι ήδη ισχυρός ο ΣΥΝ στους ναυτεργάτες, για να διευκολυνθεί το ευρύτερο ρωσόφιλο συνδικαλιστικό μέτωπο ΠΑΣΟΚ - ΣΥΝ.

Η ενδυνάμωση αυτή του ΣΥΝ στη Ζώνη δεν πρέπει ωστόσο να είναι τέτοια που να αποδυναμώνει την γραμμή και την παρουσία του κεντρικού σοσιαλισμού που ο βασικός του φορέας είναι ακόμα το ψευτοΚΚΕ. Ο ΣΥΝ δεν πρέπει με κανένα τρόπο να καταστρέψει την γραμμή της ΕΣΑΚ. Ίσα - ίσα πρέπει να αυξήσει την ισχύ της ακόμα και αν το ψευτοΚΚΕ υποστεί μια μικρή οργανωτική μείωση.

Πραγματικά η εκλογολογιστική συνέλευση, οι συσχετισμοί στην εφορευτική, και ο αριθμός των υποψηφίων στα ψηφοδέλτια έδειξαν ότι ο σοσιαλισμός ενισχύθηκε συνολικά.

Έτσι λοιπόν η ΕΣΑΚ και ο ΣΥΝ (με όνομα της συνδικαλιστικής παράταξης το ΑΣΕΚ) με το νέο τραμπούκο πρόεδρο Πουντίδη και τον παλιό τραμπούκο πρόεδρο Καραγιαννάκη αντίστοιχα (που μάλιστα είναι φορτωμένος με πολύ περισσότερες βιοπραγίες σε βάρος του ΕΡΓΑΣ) πήραν μαζί 4 έδρες στην εφορευτική και 397 ψήφους (3 η ΕΣΑΚ με 285 ψήφους, και 1 ο ΣΥΝ με 112 ψήφους) ενώ 1 έδρα και 109 ψήφους πήρε η ΠΑΣΚΕ. Ο ΕΡΓΑΣ με 61 ψήφους δεν πήρε έδρα.

Όπως πάντως και να διαμορφωθούν οι τελικοί συσχετισμοί μέσα από τις εκλογές όλα δείχνουν ότι το νέο σοσιαλιστικό

μέλλον δηλαδή το άθροισμα ΕΣΑΚ - ΣΥΝ θα ξεπεράσει τους παλιούς ψήφους της ΕΣΑΚ. (Θυμίζουμε στους αναγνώστες ότι στις προηγούμενες εκλογές οι έδρες ήταν 3 για τον ΕΡΓΑΣ, 3 για την ΠΑΣΚΕ, 2 για τον ανεξάρτητο Πολίτη που πήγαινε στις κρίσιμες στιγμές πάντα με την ΕΣΑΚ, και 13 για την ΕΣΑΚ).

Μια τέτοια αύξηση της δύναμης του σοσιαλισμού δεν θα οφείλεται στο ότι ο Πολίτης (που στην πραγματικότητα είναι νεοδημοκράτης) πέρασε με τον Καραγιαννάκη αφού ο ίδιος είχε χρεοκοπήσει και είχε χάσει από δίπλα του κάθε δραστήριο στέλεχος στη Ζώνη. Είναι ο ΣΥΝ που έφερε τον Πολίτη στο προσκήνιο, όπως έφερε και τον ακόμα πιο χρεοκοπημένο Λιακόπουλο.

Μια πιθανή ενδυνάμωση του σοσιαλισμού θα οφείλεται στο ότι ο Καραγιαννάκης εμφανίστηκε στα μάτια πολλών εργατών στη Ζώνη σαν μια εύκολη λύση για να αντιμετωπίσουν τη μονοκρατορία του Πουντίδη δίχως να χρειαστεί να ριψοκινδυνέψουν συγκρουόμενοι μετωπικά με αυτόν στο πλευρό του ΕΡΓΑΣ που ως τότε και πρόβαλε και βέβαια ήταν η μόνη πραγματικά αντι-πουντιδική δύναμη.

Ο Καραγιαννάκης για να δυναμώσει την σύγχυση δεν εμφανίστηκε καθόλου σαν ΣΥΝ, αλλά σαν ανεξάρτητος, αδέσμευτος, ακομμάτιστος κ.λπ. Ο Λιακόπουλος με τη σειρά του ανέλαβε να πείσει τον κόσμο ότι έφυγε από τον ΕΡΓΑΣ γιατί δεν ήθελε να γίνει υποχείριο της ΟΑΚΚΕ. Σε μια φυλλάδα που έβγαλε ο συνδυασμός τους το πιο επίμονο σύνθημά τους είναι το "κάτω τα κόμματα". Το κεντρικό τους άρθρο έλεγε:

"... Αν το ΑΕΜ (ΕΣΑΚ), ο ΕΡΓΑΣ και η ΠΑΣΚΕ δεν ... δυναμώσουν φανταστείτε τι θα τραβήξουν από τις κομματικές τους ηγεσίες και τα ιερατεία που τις καθοδηγούν".

Παρακάτω απαντούν στην κατηγορία του ΕΡΓΑΣ ότι Λιακόπουλος - Καραγιαννάκης είναι καιροσκόποι αφού κατηγορούσαν κάποτε ο ένας τον άλλον για χαφιέ και φασίστα και τώρα δίχως καμιά εξήγηση έχουν γίνει ένα, και γράφουν:

"Κατηγορούν τα στελέχη μας ότι παλιά έβριζε το ένα το άλλο και σήμερα είναι μαζί. Αυτή είναι όμως η δύναμη της ΑΣΕΚ. Γιατί βάλαμε την ανάγκη για την ενότητα του κλάδου πάνω από τις προσωπικές αντιθέσεις και πίκρες που μας είχε γεμίσει η προηγούμενη ζωή μας, μέσα στις κομματικές παρατάξεις". (Δηλαδή ο Λιακόπουλος λει τώρα πως παλιά η αντίθεση του με τον Καραγιαννάκη ήταν προσωπική).

Και καταλήγουν: *"Σας ζητάμε να μας δώσετε με την ψήφο σας την πλειοψηφία στη Διοίκηση του Συνδικάτου. Όχι για να θριαμβολογεί κάποιο κόμμα αλλά για να νικήσουν οι συνάδελφοι..."*

Η συμμορία αυτή δεν αρνείται ότι ο Καραγιαννάκης και το επίσης παλιό τραμπουκικό στέλεχος της ΕΣΑΚ Αλεβιζόπουλος που είναι στο συνδυασμό, είναι στελέχη του ΣΥΝ, αλλά προβάλλει το επιχειρήμα ότι αφού είναι μέσα εκεί οι ανεξάρτητοι τώρα Λιακόπουλος και Πολίτης ο συνδυασμός είναι ανεξάρτητος. Βέβαια αυτά είναι τα γνωστά βρωμερά μέτωπα του ΣΥΝ από το Δίκτυο μέχρι τα Μέτωπα της Λογικής και μέχρι τις χίλιων λογίων συνδικαλιστικές "προτοβουλίες".

Στο βάθος οι προβοκάτορες αυτοί έπαιξαν και αξιοποίησαν την μόνιμη και κλασική κατηγορία που απευθύνει από το 1991 το ψευτοΚΚΕ της Ζώνης στον ΕΡΓΑΣ, ότι δηλαδή είναι παράταξη της φιλοσκοπιανής και γενικά αντεθνικής ΟΑΚΚΕ, κατηγορία στην οποία πάντα φρόντιζε να μην απαντάει ο

τότε επικεφαλής του ΕΡΓΑΣ φίλος του "εναίσιου εργατικού μετώπου", Λιακόπουλος.

Έτσι λοιπόν οι ίδιοι τώρα εμφανίζονται στη μορφή κάτι σαν ΕΡΓΑΣ χωρίς ΟΑΚΚΕ, ενώ στο περιεχόμενο υιοθετούν όλη τη γραμμή του ψευτοΚΚΕ.

Αυτή λοιπόν η απάτη κατάφερε πραγματικά να διασπάσει και να αποδυναμώσει την ενότητα του αντι-πουντιδικού μετώπου στη βάση των εργατών της Ζώνης.

Μόλις αυτό το μέτωπο αποδυναμώθηκε έγινε φανερό ότι το ψευτοΚΚΕ θα ήταν πάλι το κέντρο του Συνδικάτου. Από εκείνη τη στιγμή και πέρα ήταν αδύνατη μια αντι-πουντιδική εργατική εξέγερση στη Ζώνη. Δηλαδή οι εργάτες θα ξαναπήφισαν εργοδοσία οπότε ο ΕΡΓΑΣ δεν μπορούσε να ψηφιστεί μαζικά. Τι εννοούμε ότι θα ψηφίζαν εργοδοσία;

ΕΝΑ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ

Η εργοδοσία στη Ζώνη ήταν βασικά ως τώρα κυρίως το ψευτοΚΚΕ και πολύ ελάχιστα το ΠΑΣΟΚ.

Όταν λέμε ότι το ψευτοΚΚΕ είναι η εργοδοσία δεν το λέμε καθ' υπερβολή ή μεταφορικά. Είναι πραγματικά η εργοδοσία.

Οι εργολάβοι -συνήθως μεσαίοι και μικροί καπιταλιστές με εξαίρεση τώρα τελευταία τον πιο μεγάλο Καλογερίδη - είναι υπό την ηγεμονία του ψευτοΚΚΕ. Το ψευτοΚΚΕ τους ελέγχει σαν Συνδικάτο Μετάλλου μέσω της Επιτροπής Υγιεινής και Ασφάλειας. Αυτή η επιτροπή αποτελείται από κρατικούς υπαλλήλους και στελέχη του Συνδικάτου Μετάλλου, δηλαδή του ψευτοΚΚΕ. Όταν κάποιος εργοδότης συγκρούεται με το ψευτοΚΚΕ οι κνίτες της Επιτροπής του ζητάνε τόσα πράγματα για την ασφάλεια των εργασιών που το κόστος του ανεβαίνει υπέρογκα. Για να μην ανεβαίνει το κόστος του σε σχέση με τους ανταγωνιστές του ο εργοδότης πρέπει να υποταχθεί στο ψευτοΚΚΕ, που σημαίνει ότι πρέπει να προσλάβει εργοδηγούς (ή κουμάντα όπως τα λένε) του ψευτοΚΚΕ και να δέχεται να προσλαμβάνουν αυτά τα κουμάντα ένα μέρος του προσωπικού. Έτσι το ψευτοΚΚΕ ελέγχει την εργοδοσία και ένα μεγάλο μέρος των προσλήψεων. Τα στελέχη του ψευτοΚΚΕ έχουν κάθε μέρα δουλειά και όλοι οι άλλοι, οι πιο πολλοί κάνουν ελάχιστα μεροκάματα. Ενδιάμεσα αριθμό μεροκάματων κάνουν όποιο έχουν στοιχειωδώς καλές σχέσεις με το ψευτοΚΚΕ.

Σε ότι αφορά την ΠΑΣΚΕ αυτή είναι αφεντικό όχι τόσο από τους λίγους εργολάβους του ΠΑΣΟΚ που ελέγχει, όσο κυρίως επειδή κάνει διάφορα κομματικά ρουσφέτια, διορισμούς και υποσχέσεις διορισμών στους πασοκατζήδες μεταλλεργάτες και τις οικογένειές τους. Είναι και η ΠΑΣΚΕ ένα μικρό αφεντικό αλλά με την ιδιότητά της του γενικού κρατικού αφεντικού στις ΔΕΚΟ, στους Δήμους κ.λπ.

Για να ψηφίσει λοιπόν το λιμάνι ΕΡΓΑΣ, δηλαδή για να ρίξει το ψευτοΚΚΕ, πρέπει να είναι σίγουρο για αυτή τη νίκη. Αν η νίκη δεν είναι σίγουρη οι εργάτες φοβούνται ότι θα υποστούν αντεκδίκηση και θα δυσκολεύονται για να βρουν δουλειά μετά τις εκλογές. Αν πάντως ψηφίσουν ΠΑΣΚΕ, δηλαδή ένα εργοδοτικό κόμμα, αισθάνονται περισσότερη ασφάλεια.

Γι' αυτό το λόγο η ΕΣΑΚ ζητάει από όλους τους εργάτες την ώρα της ψηφοφορίας να της δείξουν το ψηφοδέλτιο που θα ρίξουν στην κάλπη. Οι τραμπούκοι της παίρ-

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΖΩΝΗ

συνέχεια από τη σελ. 3

νουν θέση έξω από την πόρτα της κάλπης και ανακρίνουν κάθε εργάτη που ψηφίζει. Όσοι ψηφίζουν κάτι άλλο δεν δείχνουν το ψηφοδέλιό τους, οπότε η ΕΣΑΚ γνωρίζει τουλάχιστον ποιοι δεν την ψήφισαν.

Γι' αυτό είπαμε πριν ότι η ΕΣΑΚ μπορεί να πέσει μόνο με εξέγερση η οποία θα προδιαγράψει με σιγουριά μια νέα συνδικαλιστική εξουσία στο λιμάνι, οπότε η ΕΣΑΚ θα πάψει να είναι αφεντικό.

Εννοείται ότι την εξουσία της ΕΣΑΚ στη Ζώνη, την εξασφαλίζει το γενικό ρώσικο καθεστώς. Τα προηγούμενα χρόνια εμπόδιζε την πτώση της ΕΣΑΚ με το να διασπάει την αντιφασιστική βάση του ΕΡΓΑΣ μέσω των ανεξάρτητων τύπου Πολίτη και με το να εμποδίζει την ΠΑΣΚΕ να κάνει σταθερό αντιπουντιδικό μέτωπο με τον ΕΡΓΑΣ. Φέτος λοιπόν μετά τη χρεοκοπία των ανεξάρτητων του Πολίτη, το καθεστώς κατασκεύασε το "ανεξάρτητο" ψηφοδέλτιο του ΣΥΝ.

Αλλά και αυτό το ψηφοδέλτιο δεν στάθηκε μόνο χάρη στην "αδέσμευτη κομματικά" δημιουργία του και τον κρυμμένο ΕΣΑΚίτικο χαρακτήρα του. Χάρη σ' αυτά απέκτησε επιρροή. Όμως στάθηκε επειδή ευθύς εξ' αρχής ήταν και αυτό εργοδοτικό.

Ο ΣΥΝ (ΑΣΕΚ) στηρίχτηκε στο μεγαλύτερο κεφάλαιο της Ζώνης, τον Καλογερίδη. Ο Καλογερίδης ήταν πάντα υποχείριο των εργοδηγών της ΕΣΑΚ αλλά χωρίς ποτέ να γίνει εντελώς δικός τους. Κάποια στιγμή πάντως άρχισε να περνάει κρίση. Τότε ήταν να μπει φυλακή επειδή χρωστούσε στο ΙΚΑ. Από την κατάρρευση τον γλύτωσε ο Λαλιώτης που του έδωσε κάποιες μικρές κρατικές παραγγελίες επιβάλλοντας του προφανώς τον ΣΥΝ και αντίστοιχες εκδουλεύσεις. Ο Καλογερίδης γίνεται ο μάντλας του νέου ρώσικου κεφάλαιου μέσα στη Ζώνη. Τώρα σύσσωμος ο μηχανισμός των εργοδηγών του και των εργατών του κινητοποιήθηκε και συμμετείχε στην εκλογολογιστική, ψήφισε στην εφορευτική και έδωσε πολλούς υποψήφιους στον συνδυασμό του Καραγιαννάκη.

Ο πυρήνας του συνδυασμού του Καραγιαννάκη διαμορφώθηκε από τον μηχανισμό του Καλογερίδη. Έτσι από την αρχή του και αυτός ο συνδυασμός είναι εργοδοτικός.

ΑΠΟ ΔΩ ΚΑΙ ΜΠΡΟΣ ΝΑ ΞΕΣΚΕΠΑΣΤΕΙ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΟΥΝΤΙΔΗ - ΚΑΤΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

Είναι φανερό λοιπόν από τα παραπάνω ότι δεν ήρθε η ώρα για την ήττα του σοσιαλφασισμού στη Ζώνη. Ήδη η ΑΣΕΚ προστάτησε την ΕΣΑΚ όταν ο ΕΡΓΑΣ πρότεινε σε όλα τα ψηφοδέλτια μια προσφυγή σε ασφαλιστικά μέτρα για να παραδώσει η ΕΣΑΚ τα μητρώα στις άλλες παρατάξεις για να μη γίνει νοθεία. Σ' αυτή την πρόταση συμφώνησε και η ΠΑΣΚΕ και ορισμένα μη κνίτικα στελέχη της ΑΣΕΚ σε σύγκρουση με Καραγιαννάκη και Λιακόπουλο που δεν θέλανε προσφυγές στα "αστικά δικαστήρια" για ζητήματα του "εργατικού κινήματος". Και η βάση τους ήθελε ασφαλιστικά και υιοθετούσε την επιχειρηματολογία του ΕΡΓΑΣ ότι η ΕΣΑΚ δεν είναι μέρος του εργα-

τικού κινήματος, αλλά είναι φασίστες που καταργούν την αστική δημοκρατική νομιμότητα. Τότε ο Καραγιαννάκης και ο Λιακόπουλος προτείνανε με γραπτή τους πρόταση κοινή προκήρυξη στη Ζώνη κατά του Πουντίδη και καταγγελία του Πουντίδη στη ΓΣΕΕ και... στο ΠΑΜΕ (!!!) αλλά με ταυτόχρονη ρητή δέσμευση όλων των παρατάξεων **ότι δεν θα γίνουν κατά της ΕΣΑΚ προσφυγές για ασφαλιστικά μέτρα**. Ο ΕΡΓΑΣ ξεσκέπασε αυτό τον ελιγμό της συμμορίας και απόδειξε σε κάθε έμπειρο άνθρωπο της Ζώνης την πραγματική σχέση των Καραγιαννάκη-Λιακόπουλου με τον Πουντίδη.

Ωστόσο η πραγματική ενότητα των τελευταίων φάνηκε από την ταύτιση των θέσεων του στα δύο μεγάλα ζητήματα που έβαλε σ' αυτές τις εκλογές ο ΕΡΓΑΣ. Στο ζήτημα της συνεννόησης με τους πελάτες εφοπλιστές ενάντια στους σαμποταριστές της Κυβέρνησης και στο ζήτημα του Συνδικάτου Ζώνης. Η συμμορία του ΣΥΝ χτύπησε και τις δύο προτάσεις, ιδίως την πρώτη με στόχο μάλιστα να συκοφαντήσει τον ΕΡΓΑΣ σαν αντεργατική δύναμη που προσφέρει τάχα φτηνό κρέας στους εφοπλιστές.

Το βασικό άρθρο στην εφημερίδα του το έγραψε βεβαίως ο Λιακόπουλος κατηγορώντας τον ΕΡΓΑΣ γι' αυτά ακριβώς που ο ίδιος έλεγε πριν ένα χρόνο. Αυτές οι κατηγορίες δεν πιάσανε ούτε τόσο δα. Όλη η Ζώνη ξέρεει τις θυσίες του ΕΡΓΑΣ και τη φανατική προσήλωσή του στην υπεράσπιση του μεροκάματου καθώς και τι εννοεί όταν λέει συνεργασία με τους εφοπλιστές.

Παρ' όλες τις αχρειότητες αυτές και τους ελιγμούς των σοσιαλφασιστών, παρ' όλο που μια ακόμα ευκαιρία χάνεται για να ανατραπεί ο σοσιαλφασισμός, ο ΕΡΓΑΣ διαφύλαξε τον όγκο του πολιτικού του στρατού και - πράγμα πολύ σημαντικό - αύξησε την πολιτική συνείδηση, την ενότητα και τη μαχητικότητα των γραμμών του στη σύγκρουση ιδιαίτερα με τον προδότη Λιακόπουλο.

Από μια άποψη αυτή η παράταση ζωής που παίρνουν οι σοσιαλφασίστες θα δώσει την ευκαιρία ευρύτερα στους εργάτες της Ζώνης να ανεβάσουν το πολιτικό τους επίπεδο. Η συμμορία Σημίτη - ΣΥΝ - ψευτοΚΚΕ έχει πάρει καταστροφικές αποφάσεις για τη Ζώνη. Τώρα θα φανεί ότι δεν είναι ένας Πουντίδης ή έστω μια ΕΣΑΚ που κλείνει τη Ζώνη, αλλά ένα ολόκληρο πολιτικό καθεστώς που εκφράζεται ποικιλόμορφα και που έφτασε για αρκετά χρόνια να έχει ακόμα και μέσα στον ΕΡΓΑΣ έναν ύπουλο πολιτικό του εκφραστή, τον διπρόσωπο Λιακόπουλο. Όπως και νάχει τα πράγματα δεν θα αργήσουν να ξεκαθαρίσουν.

Εκείνη η μάχη που δίνει αυτή τη στιγμή ο ΕΡΓΑΣ και ως που να κλείσουν οι κάλπες, είναι ένας αριθμός εδρών στο ΔΣ που θα του επιτρέψει να ξεσκεπάσει πιο γρήγορα το μέτωπο ΕΣΑΚ - ΣΥΝ. Αυτό σε ότι αφορά τον οργανωτικό στόχο. Από πολιτική άποψη το ζήτημα είναι να ξεκαθαριστεί σ' αυτές τις εκλογές η ανάγκη για τη συγκρότηση μιας αληθινής επαναστατικής πρωτοπορίας στο λιμάνι που θα δυναμώσει την πολιτική του πλατεϊού αντι-σοσιαλφασιστικού μετώπου.

Λιακόπουλος: Προδότης με τα όλα του

Για όσα έχει κάνει ο Λιακόπουλος δεν φτάνουν σελίδες για να γράψει κανείς.

Άλλωστε ακόμα έχει ξεδιπλώσει μόνο λίγα στοιχεία από τον πραγματικό πολιτικό του χαρακτήρα που τόσο προσεκτικά και υπομονετικά έκρυβε τουλάχιστον για μια δεκαετία μέσα στην ΟΑΚΚΕ.

Εκείνο που πρέπει να αναλυθεί είναι πως γεννιέται, φωλιάζει, αναπαράγεται διαρκώς μέσα στο επαναστατικό κίνημα, ακόμα και πολύ πριν από την πολιτική εξουσία του προλεταριάτου, ακόμα και στις πιο μικρές προλεταριακές οργανώσεις ο σοσιαλφασισμός, επίσης πόσο ασύλληπτα διψασμένος είναι για εξουσία, πόσο απίστευτα υποκριτής και πόσο έτοιμος και για τη μεγαλύτερη απάτη.

Αυτή είναι μια δουλειά για αργότερα. Εκείνο που θέλουμε να κάνουμε εδώ είναι μόνο να επισημάνουμε για τους αναγνώστες της Ν. Ανατολής και τους φίλους από παλιά της ΟΑΚΚΕ τον αδίστακτο τρόπο με τον οποία τώρα χτυπάει ο Λιακόπουλος στη Ζώνη όχι τόσο τους ως χθες συντρόφους του, αλλά τα ίδια του τα λόγια.

Θα θυμόμαστε ότι εδώ και τέσσερις μήνες ο ΕΡΓΑΣ με διεξοδικό κείμενο του στο δελτίο του έχει απευθυνθεί σε όλη τη Ζώνη για το ζήτημα της διαγραφής του Λιακόπουλου, τον έχει καταγγείλει και τον έχει προκαλέσει να τοποθετηθεί.

Αυτός δεν το έκανε ποτέ. Μίλησε μόλις τώρα και μόνο αφού συγκροτήθηκε ο συνδυασμός του Καραγιαννάκη και μόνο μέσα από ένα περιστασιακό φύλλο εφημερίδας που έβγαλε αυτός ο συνδυασμός, το οποίο δημοσίευσε και ένα ενυπόγραφο άρθρο του. Με λίγα λόγια ο Λιακόπουλος απάντησε μόνο κρυμμένος μέσα στο μέτωπο του ΣΥΝ.

Στην ουσία δεν απάντησε στις ουσιαστικές πολιτικές και οργανωτικές κατηγορίες που του απεύθυνε ο ΕΡΓΑΣ και η ΟΑΚΚΕ. Άρχισε να κομπάζει μόνο ότι αυτός που τον χτυπάει δεν είναι ο ΕΡΓΑΣ γιατί ΕΡΓΑΣ είναι ο ίδιος, αφού σύμφωνα με το άρθρο του "ήταν ο ιδρυτής του ΕΡΓΑΣ, ο καθοδηγητής του, το μυαλό και η ψυχή του". Βέβαια αυτό το "μυαλό" και αυτή η "ψυχή" δεν μπαίνει στον κόπο να εξηγήσει πως έγινε και όλοι οι δραστήριοι σύντροφοι του φάνηκαν τόσο αχάριστοι και τον εγκατέλειψαν. Γιατί ο στόχος του όπως λέει είναι άλλος δηλαδή να πείσει τους εργάτες της Ζώνης ότι ο ΕΡΓΑΣ ανέτρεψε "όλη τη γραμμή και την αγωνιστική δράση του ΕΡΓΑΣ" και ότι όλοι οι οπαδοί του ΕΡΓΑΣ πρέπει να πάνε μαζί του. Το άσχημο δεν είναι ότι μόλις τώρα θυμήθηκε ότι οι εργάτες πρέπει να φύγουν από τον ΕΡΓΑΣ και να πάνε μαζί του, δηλαδή ξέχασε να τους το πει για οκτώ ολόκληρους μήνες μετά τη διαγραφή του. Το άσχημο είναι που κατηγορεί τον ΕΡΓΑΣ για ένα πράγμα: ότι προβάλλει σαν βασική θέση τη θέση "διάλογος με τους εφοπλιστές" και επειδή "ζητάει να πέσει το κόστος". Γράφει ο Λιακόπουλος:

"Σαφώς και πρέπει να κουβεντιάσουμε και με τους εφοπλιστές και με όλους. Όμως αν ήμουν εφοπλιστής και το έβλεπα διατυπωμένο πραγματικά και σε περίοπτη θέση θα έλεγα: Να τα καλά μας τα παιδιά! Και τι θα κουβεντιάσουμε; Τη μείωση του κόστους!

Τότε θα ήταν που θα έτριβα τα χέρια μου από χαρά. Ο αυτοαποκαλούμενος ΕΡΓΑΣ χωρίς καμιά μελέτη έχει τη "θεωρία" πως τη Ζώνη την κλείνει το μεγάλο κόστος".

Παρακάτω ο Λιακόπουλος αναλύει στους εργάτες ότι ο ΕΡΓΑΣ θα τους ζητήσει "να μειώσουν τα μεροκάματά τους και να τα κάνουν τριτοκοσμικά". Και καταλήγει: "Τη Ζώνη δεν την κλείνει το ακριβό κόστος και ο ανταγωνισμός".

Εδώ μέσα ο Λιακόπουλος εκτός από τα γενικά χρέη προβοκάτορα που εκτελεί για λογαριασμό της ΕΣΑΚ, καθώς συκοφαντεί τον ΕΡΓΑΣ ότι τάχα με τους εφοπλιστές θα μιλήσει για πτώση του μεροκάματου, ανατρέπει τη θέση που ο ίδιος αυτός, δηλαδή το "μυαλό" και η "ψυχή" του ΕΡΓΑΣ έγραφε στο Δελτίο αρ. 1 του ΕΡΓΑΣ τον Οκτώβρη του 1999 (ακριβώς ένα χρόνο πριν). Έγραφε τότε:

"Παρά το γεγονός πως τα μεροκάματα τα τελευταία χρόνια έμειναν χαμηλά, η επισκευή στο Πέραμα έχει ψηλό κόστος σε σχέση με τους διεθνείς ανταγωνιστές μας. Αυτή είναι η βασική αιτία της παρατεταμένης κρίσης".

Αυτή τη "θεωρία" τη διατύπωνε άραγε τότε ο Λιακόπουλος χωρίς "σοβαρή μελέτη"; Ή τον βοήθησε θεωρητικά το γεγονός ότι στο μεταξύ έγινε κνίτης; Και αν είναι επειδή έγινε κνίτης γιατί θα έπρεπε να αλλάξουν όλοι οι πρώην σύντροφοι του τις θεωρίες του "πνεύματος" και της "ψυχής" που τους καθοδηγούσε;

Η αλήθεια είναι ότι αυτές οι θεωρίες ήταν θεωρίες γενικά της ΟΑΚΚΕ και όχι του δικού του ιδιαίτερου πνεύματος και έτσι ο ΕΡΓΑΣ συνέχισε να τις έχει.

Βέβαια ο ΕΡΓΑΣ ούτε πέρυσι, ούτε τώρα, ούτε ποτέ είπε να πέσουν τα μεροκάματα για να πέσει το κόστος στη Ζώνη. Τόσο προβοκατόρικα ενάντια στον ΕΡΓΑΣ δεν τόλμησε να μιλήσει ως τα σήμερα ούτε ο Πουντίδης ούτε ο Καραγιαννάκης.

Εκείνο που έλεγε πάντα ο ΕΡΓΑΣ και συνεχίζει να το λέει ήταν ότι για να πέσει το κόστος υπάρχουν δύο τρόποι: ο ένας είναι να εκσυγχρονιστεί παραγωγικά η Ζώνη και ο άλλος να επιδοτηθεί το μεροκάματο. Ο ΕΡΓΑΣ πάντα ζητούσε και τα δύο. Στη φετινή του καμπάνια έδωσε μια παραπάνω έμφαση στο δεύτερο σημείο ακριβώς γιατί ο εκσυγχρονισμός κάτω από το κνίτικο καθεστώς είναι πολύ πιο μακρόχρονη υπόθεση και ότι ως ότου αρχίσει και προχωρήσει ο παραγωγικός εκσυγχρονισμός πρέπει να δοθεί έμφαση στις επιδοτήσεις. Τώρα για τις επιδοτήσεις ο Λιακόπουλος στο ίδιο παραπάνω άρθρο γράφει το εξής: "... οι σάλτσες που γράφουν για επιδοτήσεις στο ύψος της διαφοράς του μεροκάματου, ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ισχύουν, όπως ψευδώς γράφουν, ούτε μπορούν να γίνουν μέσα στα πλαίσιά της".

Τώρα ο Λιακόπουλος δεν θέλει να ξέρει για Ευρωπαϊκή Ένωση και τις επιδοτήσεις της, όμως ξέρει άριστα ότι είναι αυτή ακριβώς που ως χθες επιδοτούσε τα μεροκάματα στα Λιπάσματα μέσω ΟΑΕΔ στα πλαίσια κοινοτικής οδηγίας ενάντια στην ανεργία. Πριν ένα χρόνο άλλωστε το "μυαλό" και η "ψυχή" έγραφε στο ίδιο Δελτίο του ΕΡΓΑΣ και στο ίδιο ακριβώς άρθρο ότι πρέπει να λειτουργήσει το Μητρώο των Κατασκευαστών της Ζώνης που θα δώσει "τη δυνατότητα κοινοτικών επιδοτήσεων στις κατασκευές"!)

Αυτά που λέει λοιπόν τώρα ο ΕΡΓΑΣ σε σχέση με το κόστος είναι φτυστά αυτά που έλεγε χθες. Το μόνο ουσιαστικά καινούργιο που λέει είναι αυτό που ποτέ δεν μπόρεσε και δεν θέλησε να πει ο κνίτης Λιακόπουλος, ότι δηλαδή το μεγαλύτερο πρόβλημα του εφοπλισμού στη Ζώνη είναι ότι η ΕΣΑΚ του Πουντίδη και του Καραγιαννάκη τους δέσμευε τα πλοία που επισκευάζονταν στη Ζώνη όσο η ΕΣΑΚ απεργούσε, και δεν τους άφηνε να τα πάρουν ακόμα και αν ήταν έτοιμα.

Ο Λιακόπουλος ξέρει πολύ καλά ότι ο ΕΡΓΑΣ δεν κουνήθηκε ρούπι από τη γραμμή του.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ

Αγαπητοί αναγνώστες,

Η έκδοση αυτού του φύλλου της Νέας Ανατολής καθυστέρησε επειδή από τη μια υπήρξε ένταση κομματικής δουλειάς στα διάφορα μέτωπα που δραστηριοποιείται η οργάνωση και από την άλλη η περίοδος που πέρασε ήταν γεμάτη από εξελίξεις και χρειάστηκε να γράψουμε πολλά άρθρα για να τις καλύψουμε.

συνέχεια στη σελ. 6

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ:

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΜΑΧΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΟΡΙΣΜΟ

Είχαμε ενημερώσει τους αναγνώστες μας στο προηγούμενο φύλλο της *Νέας Ανατολής* σχετικά με την κατάθεση δικαστικής αίτησης από το διοικητικό συμβούλιο του Σωματείου των Εργαζομένων στα Λιπάσματα με την οποία ζητούσε από το δικαστήριο την παράταση της θητείας του που έληξε στις 15 Οκτωβρίου. Ήταν βασικά μια πρωτοβουλία του έκπτωτου Τσιρμούλα για να αποφύγει τις εκλογές εφαρμόζοντας την πραξικοπηματική μέθοδο του δικαστικού διορισμού. Ο Τσιρμούλας έκανε τα πάντα για να μη γίνουν εκλογές: Δεν συγκάλεσε ούτε την εκλογολογιστική συνέλευση, ούτε την έκτακτη συνέλευση που ζήτησαν κατ' αρχήν 89 εργαζόμενοι με θέμα ημερήσιας διάταξης την παύση του Δ.Σ. και την εκλογή νέου, με αποτέλεσμα να φτάσει η ημερομηνία της λήξης της θητείας του Δ.Σ. χωρίς να έχουν γίνει εκλογές. Οι εργαζόμενοι για να αντιμετωπίσουν αυτές τις ενέργειες έκαναν παρέμβαση στο δικαστήριο ενάντια στην αίτηση του Δ.Σ. για παράταση θητείας, με ένα και μοναδικό αίτημα: να γίνουν εκλογές.

Η αίτηση και η παρέμβαση συνεκδικάστηκαν στις 18 Οκτώβρη.

Οι εργαζόμενοι κατά τη διάρκεια αυτής της νέας δικαστικής μάχης έγιναν μάρτυρες ενός οργίου ψεμάτων και παράνομων μεθοδεύσεων από την πλευρά του Τσιρμούλα με στόχο το διορισμό. Η ίδια η κατάθεση της αίτησης ήταν μια ωμή παραβίαση της δημοκρατικής λειτουργίας του συνδικάτου, αλλά και του ίδιου του νόμου. Ο νόμος δίνει δικαίωμα για δικαστικό διορισμό μόνο όταν μέλη του διοικητικού συμβουλίου του σωματείου έχουν πεθάνει ή παραιτηθεί ή καθαιρεθεί και δεν είναι δυνατή η αντικατάστασή τους. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν είναι δυνατή ούτε η προκήρυξη εκλογών γιατί δεν υπάρχει διοικητικό συμβούλιο με νόμιμη σύνθεση για να τις προκηρύξει και να τις διενεργήσει. Γι' αυτές λοιπόν τις περιπτώσεις και **εξαιρετικά** ο νόμος προβλέπει ότι μπορεί να διοριστεί διοικητικό συμβούλιο από το δικαστήριο ώστε να μπορέσουν να διενεργηθούν εκλογές και να συνεχίσει η ομαλή λειτουργία του σωματείου. Στην αίτησή τους ανέφεραν ότι ζητούν δικαστικό διορισμό για έξι μήνες ύστερα από μία **ομόφωνη απόφαση ολόκληρου του Διοικητικού Συμβουλίου** ώστε να φροντίσουν για την αποκατάσταση (!), την περιουσία του σωματείου και να κάνουν εκλογές.

Τελικά, αποδείχτηκε ότι μοναδικός σκοπός αυτής της αίτησης ήταν η διάλυση ενός σωματείου που έχει ξεφύγει από τον έλεγχο του σοσιαλφασιστικού καθεστώτος.

ΤΑ ΨΕΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΜΟΥΛΑ

Μάρτυρας για την πλευρά του διοικητικού συμβουλίου ήταν ο ίδιος ο Τσιρμούλας (μόνο αυτόν μπορούσαν να βρουν) και για την πλευρά των εργαζομένων ο Ηλίας Ματέρης. Δικηγόρος του Τσιρμούλα ήταν ο Αναστασάκος και των εργαζομένων η σ. Ρ. Κούτελου. Από την αρχή της διαδικασίας στο ακροατήριο άρχισε ο Τσιρμούλας τα πραξικοπήματα. Ο δικηγόρος του Τσιρμούλα δήλωσε ότι παραιτείται από το αίτημα των εκλογών που αναφέρει στην αίτηση γιατί **το σωματείο έχει ουσιαστικά διαλυθεί** μετά την απόλυση των εργαζομένων και ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Τσιρμούλας **“είναι στρατηγός χωρίς στρατιώτες”** (!) Επειδή λοιπόν, όπως υποστήριξε ο Τσιρμούλας, **δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσει το σωματείο και έπρεπε να είχε ήδη καταθέσει τη σφραγίδα του σωματείου στο Πρωτοδικείο**, δεν υπάρχει και λόγος να γίνουν εκλογές. Μάλιστα, στις έγγραφες προτάσεις όπου εκ-

θέτουν τα επιχειρήματά τους, αναφέρουν ότι το εργοστάσιο έχει ισοπεδωθεί (!!!), και πως έτσι, δηλαδή με ισοπεδωμένο εργοστάσιο, δεν μπορεί να υπάρχει σωματείο. Σα σφραγίδα βλέπει το σωματείο ο Τσιρμούλας ενάντια σε κάθε έννοια συνδικαλιστικής δημοκρατίας, αλλά και ενάντια στο νόμο που προβλέπει ότι τα σωματεία λύνονται με γενικές συνελεύσεις. Είναι επίσης πολύ γνωστό ότι τα δικαστήρια δεν είναι σφραγισμένα και δεν διαθέτουν μπα-

ούλο με λουκέτο όπου διατηρούνται οι σφραγίδες όλων των σωματείων που λύνονται. Τα δικαστήρια έχουν φακέλους με πρακτικά γενικών συνελεύσεων και με αποφάσεις δικαστηρίων.

Υπήρχαν όμως λόγοι για να μείνει άλλους έξι μήνες ο Τσιρμούλας Πρόεδρος, και συγκεκριμένα υποστήριξε ότι χρειαζόταν αυτό το χρονικό διάστημα για να πουλήσει τα σπίτια του σωματείου και να αποκαταστήσει τους εργαζόμενους, έργο στο οποίο έχει διαπρέψει αφού όπως αναφέρεται στις προτάσεις του **ένα 10% των εργαζομένων μένει μόνο χωρίς αποκατάσταση, και το υπόλοιπο 90% έχει αποκατασταθεί**. Τέτοια επιτυχία!

Όταν όμως ο ίδιος ο Τσιρμούλας ρωτήθηκε στο ακροατήριο από τη δικηγόρο των εργαζομένων πόσοι εργαζόμενοι έχουν αποκατασταθεί, απάντησε ότι δεν γνωρίζει, όταν ρωτήθηκε τι έχει γίνει για την αποκατάστασή τους, απάντησε ότι έχουν γίνει κάποια σεμινάρια που διαρκούν πέντε μήνες και όταν ρωτήθηκε αν έχει λάβει καμία δέσμευση ότι σε έξι μήνες θα έχει γίνει η αποκατάσταση **απάντησε πως ούτε δέ-**

σμευση έχει και ούτε μπορεί ο ίδιος να εγγυηθεί ότι θα γίνει αποκατάσταση. Όταν ρωτήθηκε γιατί δεν υποστήριξε τις προσφυγές των εργαζομένων στα δικαστήρια της Ελλάδας και στην Ευρώπη απάντησε ότι είχε αρνητική γνώμη από τον δικηγόρο του Αναστασάκο (!), που ποτέ, όπως παραδέχτηκε ο ίδιος, δεν παρουσίασε μπροστά σε μια Γενική Συνέλευση. Ακόμα ισχυρίστηκε ότι τα σωματεία δεν μπορούν να εμφανίζονται σε σωματεία σε δίκες των εργαζομένων, ανατρέποντας άλλο ένα από τα δεδομένα της νομικής και της συνδικαλιστικής πρακτικής.

Η παρέμβαση των εργαζομένων τους ανάγκασε να αλλάξουν εκτός από τα αιτήματα και το ιστορικό της αίτησής τους. Έτσι, εγκατέλειψαν τα περί ύπαρξης **ομόφωνης απόφασης του Δ.Σ.** για τον προσωρινό διορισμό και ζήτησαν νομιμοποίηση σε μία διάτρητη ψηφοφορία που είχε γίνει σε Γενική Συνέλευση στις 25 Σεπτεμβρίου, **δηλαδή μία εβδομάδα μετά την κατάθεση της αίτησης για διορισμό!** Μετέβαλαν επίσης και το περιεχόμενο της απόφασης. Τώρα ισχυρίστηκαν ότι το Δ.Σ. αποφάσισε να ζητήσει έγκριση κατόπιν εορτής από τη Γ.Σ. για την κατάθεση της αίτησης, ότι το Δ.Σ. έβαλε το θέμα της αίτησης στα θέματα ημερήσιας διάταξης της Γ.Σ., **και έφθασαν μέχρι το σημείο να παρουσιάσουν παραποιημένο απόσπασμα πρακτικών της Γ.Σ. που ανέφερε όλα τα ψέματα τους με τις υπογραφές του Τσιρμούλα και της γραμματέα Δέτσι-κα και με τη σφραγίδα που τελικά δεν κατάθεσαν!**

Αλλά τα ίδια τα πρακτικά που είναι καταχωρημένα στα βιβλία του Σωματείου αναφέρουν ότι ήταν ο Μ. Γκιούσος από την πλευρά της αντιπολίτευσης που τοποθέτησε στη Γενική Συνέλευση το σκάνδαλο της αίτησης το οποίο αποκάλυψε η Επιτροπή Σωτηρίας, και το οποίο δεν θα μάθαιναν ποτέ οι εργαζόμενοι από το Δ.Σ. Ο Μ. Γκιούσος επίσης έβαλε το θέμα των εκλογών **αντιμετωπίζοντας την αντίδραση Τσιρμούλα**. Η Γ.Σ. κάτω από την πίεση των εκβιασμών του Τσιρμούλα ότι δεν θα προχωρήσει την τροπολογία για την αποκατάσταση και ότι αν γίνουν εκλογές θα διαλυθεί το σωματείο (!), ψήφισε την παράταση της θητείας του Δ.Σ. με το οριακό αποτέλεσμα των 44 ψήφων υπέρ και 42 κατά, **με ανοιχτή ψηφοφορία και χωρίς να υπάρχει απαρτία**.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΕΧΘΡΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Από την πρώτη στιγμή η πλευρά των εργαζομένων είχε να αντιμετωπίσει ένα τουλάχιστον εχθρικό πρόεδρο. Προσπαθούσε με κάθε τρόπο να βοηθήσει τον Τσιρμούλα και το δικηγόρο του, μέχρι που έφθασε στο σημείο να βρίσκει επιχειρήματα για τους λόγους που δεν έπρεπε να υπάρχει σωματείο. Δεν άφησε να γίνει πραγματική εξέταση του Τσιρμούλα από τη δικηγόρο των εργαζομένων. Αρνήθηκε επανειλημμένα να παρέμβει ενάντια στις υστερικές επιθέσεις που έκανε ο δικηγό-

ΝΕΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Μία αντιπροσωπεία από τριάντα περίπου άνεργους των Λιπασμάτων και μέλη της Επιτροπής Σωτηρίας έκαναν μία πολύ μεγάλης σημασίας πρώτη παρέμβαση σε συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Δραπετσώνας στις 23 Οκτώβρη.

Τα μέλη της αντιπροσωπείας μπήκαν μαζικά στην αίθουσα συνεδριάσεων του δημοτικού συμβουλίου η οποία ήταν γεμάτη από δημότες. Τρεις εκπρόσωποι προχώρησαν μπροστά, έφθασαν στην έδρα του Προεδρείου και μέσα σε χειροκροτήματα κρέμασαν το πανό τους με σύνθημα **“Αποκατάσταση Τώρα”**. Ζήτησαν το λόγο από το προεδρείο για να τοποθετηθούν στη συνεδρίαση. Η αποφασιστική παρουσία των ανέργων και μελών της Επιτροπής Σωτηρίας εξανάγκασε το Δημοτικό Συμβούλιο να τους δώσει το λόγο. Έντρομοι μάλιστα ο Δήμαρχος και ο πρόεδρος της Συνεδρίασης ψέλισαν στα δύο μέλη που προσπαθούσαν να στερεώσουν το πανό μπροστά στο τραπέζι του Προεδρείου: **“Αφήστε το, θα το κρατάμε εμείς”**. Στη συνέχεια δόθηκε ο λόγος στον εκπρόσωπο της Επιτροπής Σωτηρίας σ. Γ. Νικολόπουλο. Στην ομιλία του ο σ. Γ. Νικολόπουλος κατάγγειλε την πολιτική της δημοτικής αρχής που οδήγησε στο κλείσιμο του εργοστασίου και ενώ υποσχέθηκε αποκατάσταση, ένα χρόνο μετά δεν έχει κάνει τίποτα απολύτως. Ανάφερε ότι τελείωσαν οι αυταπάτες που καλλιέργησαν κυβέρνηση, δήμος, εργατικά κέντρα και προεδρείο των Λιπασμάτων και τελειώνει και το Ταμείο Ανεργίας. Τόνισε ότι όλοι αυτοί είχαν δεσμευτεί ότι το κλείσιμο του εργοστασίου θα έφερνε τουλάχιστον αποκατάσταση των εργαζομένων, αλλά καμία αποκατάσταση δεν έγινε. Δήλωσε σε όλους τους δημοτικούς εκπροσώπους ότι έχει τελειώσει η περίοδος της πουλημένης ηγεσίας Τσιρμούλα, και ότι οι άνεργοι οργανώνονται μαζί με την Επιτροπή Σωτηρίας για να ξεκινήσουν πραγματικό αγώνα, τώρα που η οργή τους έχει πια ξεχειλίσει. Είπε επί λέξει: **“Από εδώ και πέρα θα συζητάτε με τους άνεργους των Λιπασμάτων και την Επιτροπή Σωτηρίας”**.

Η ομιλία του σ. Γ. Νικολόπουλου έγινε δεκτή με ενθουσιώδες χειροκρότημα από τους άνεργους των Λιπασμάτων και με θετικά σχόλια από τους παρευρισκόμενους. Κανένα από τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου δεν μπόρεσε να απαντήσει στην κατηγορία του εγκληματικού κλεισίματος του εργοστασίου και της εγκατάλειψης των απολυμένων. Ο δήμαρχος ζήτησε να παραμείνουν οι εργαζόμενοι για να απαντήσει στο τέλος της συνεδρίασης, αλλά κανένας δεν ήταν διατεθειμένος να περιμένει μέχρι μετά τα μεσάνυχτα που θα τελείωνε η συνεδρίαση για να σκεφτεί ο Χρονόπουλος την απάντησή του. Οι εργαζόμενοι ζήτησαν από το δημοτικό συμβούλιο να συζητήσει το θέμα, να αποφασίσει για τις ενέργειες που θα κάνει και να έχει μία απάντηση στην επόμενη επίσκεψη της αντιπροσωπείας.

Οι εργαζόμενοι θα συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις τους. Μία νέα εποχή έρχεται τώρα που οι σοσιαλφασίστες δεν μπορούν πια να κοροϊδεύουν αυτό τον κόσμο που πέταξαν χωρίς καμία εξασφάλιση στο δρόμο για να πραγματοποιήσουν την κατεδαφιστική τους πολιτική. Η δύναμη τους ήταν το ψέμα και αυτό αποκαλύφθηκε. Η δύναμη των ανέργων είναι το δίκιο τους και μ' αυτό θα νικήσουν.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ:

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΜΕΣΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ησοβινιστική φράξια της Εκκλησίας δοκίμασε μια πικρή ήττα με τον ερχομό του οικουμενικού πατριάρχη Βαρθολομαίου και οι ρωσόφιλοι προχώρησαν λίγο τις θέσεις τους. Όπως συμβαίνει σε όλα τα μέτωπα που αυτοί χτυπάνε συνηθίζουν να ξαπλώνουν τον αντίπαλο τους μέσω ενός τρίτου που τον προορίζουν κι αυτόν για φάγωμα. Αυτό που κυριαρχεί σήμερα είναι γενικά το μέτωπο των ρωσόφιλων με τους δίχως αρχές ευρωπαίους ενάντια στους εθνικιστές.

Δηλαδή, η ρωσική πολιτική έχει πάρει την ευρωπαϊκή μορφή. Στο εκκλησιαστικό αυτό σημαίνει μέτωπο με το πατριαρχείο ενάντια στους εθνικιστές της εκκλησίας που αρνούνται να δεχτούν τη ρωσική ηγεμονία. Μια τέτοια κίνηση ήταν και η επίσκεψη του Βαρθολομαίου στο χωριό "Νίκος Μπελογιάννης" στην Ουγγαρία στα 50χρονα από την ίδρυση του παρούσια της υφυπουργού Εξωτερικών Αγγελικής Λαίου στις 18 Αυγούστου. Ήταν δηλ. η έμμεση αναγνώριση του ΔΣΕ από τον Βαρθολομαίο. Ενός ΔΣΕ που του έχει αφαιρεθεί κάθε επαναστατικό περιεχόμενο και μένει μόνο ο αντιαμερικανισμός για να εξυπηρετεί τις πολιτικές ανάγκες των φαιοκόκκινων σήμερα.

Η επίσκεψη Βαρθολομαίου είχε σαν στόχο να χτυπήσει τους εθνικιστές και παλιούς αντικομμουνιστές στην Εκκλησία. Στις αρχές Σεπτεμβρίου η εθνικιστική φράξια Καλλίνικου-Άνθιμου είχε πετύχει απόφαση των μελών της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου να στείλουν επιστολή στον Βαρθολομαίο με την οποία τον ζητούσαν να αναβάλλει την προγραμματισμένη επίσκεψή του. Αλλά αυτή η νίκη τους αποδείχτηκε προσωρινή. Ο Χριστόδουλος έκανε τάχα το δύσκολο και "αντιστάθηκε" μέχρι να καμφθούν οι εθνικιστές. Γι' αυτό και όταν "πέιστηκε" είπε στους παπάδες: "να

συμετέχετε όλοι σας στις εκδηλώσεις που γίνονται για την επίσκεψη του Πατριάρχη" (Βήμα, 15/10). Σύμφωνα με τις αρχικές ανακοινώσεις η επίσκεψη Βαρθολομαίου θα ήταν ιδιωτική και ανεπίσημη. Τελικά έγινε δημόσια κι επίσημη. Τόσο που στις 18/10 στο αεροδρόμιο να τον προϋπαντήσουν ο Γ. Παπανδρέου, η Α. Λαίου και ο υπουργός παιδείας Ευθυμίου, πολλοί συνοδικοί μητροπολίτες μέσα στους οποίους ήταν και ο Καλαβρύτων Αμβρόσιος. Ενώ συναντήθηκε ακόμα με τους Σημίτη, Κ. Καραμανλή, Ν. Κωνσταντόπουλο, ενημερώθηκε από τη Διακομματική Επιτροπή της Βουλής για θέματα Ελληνισμού κ.τλ. και εξυμνήθηκε απ' όλους "για το ρόλο του και την προσωπικότητά του". Ο Βαρθολομαίος έγινε το όχημα για τη συνάντηση Σημίτη-Χριστόδουλου κάτω από την ηγεμονία του πρώτου. Αυτή η κίνηση ήταν ένα χτύπημα κάτω από τη μέση στους εθνικιστές που κινούν τη συλλογή υπογραφών για τις ταυτότητες, ζήτημα που δεν έθιξε ούτε στο ελάχιστο ο Βαρθολομαίος. Οι υπογραφές θα έπρεπε κανονικά να είναι το πρώτο ζήτημα που θα έβαζε συνεχώς στη δημοσιότητα ο Χριστόδουλος σήμερα αν δεν τις υπονόμειε διαρκώς. Αντί γι' αυτό οι υπογραφές θάβονται τη στιγμή μάλιστα που έχουν ήδη αρχίζουν να εκδίδονται οι νέες ταυτότητες. Και όχι μόνο. Αλλά και οι μητροπολίτες Θηβών Ιερόνυμος και Κορίνθου Παντελεήμων αναθαρρημένοι από την επίσκεψη Βαρθολομαίου βάζουν ζήτημα κατάργησης του αυτοκέφαλου της εκκλησίας της Ελλάδας και υπαγωγή της στο Πατριαρχείο. Ο μεν πρώτος με τη δικαιολογία ότι ήταν έργο των ξένων ανθελλήνων και ο δεύτερος επικαλούμενος καταστατικές παραβιάσεις της εκκλησίας της Ελλάδας στον τόμο του 1928

με τον οποίο οι μητροπόλεις της Βόρειας Ελλάδας κάτω από όρους πέρασαν στη δικαιοδοσία της. Ο Χριστόδουλος απάντησε υποχρεωτικώς εξαιρετικά χλιαρά- για να μην εκθεθεί στους εθνικιστές. Το αυτοκέφαλο του 1834 αποτελεί μεγάλη νίκη του ελληνικού εθνικού κράτους απέναντι στον τσάρο. **Η Ρωσία πάντα όποτε ήθελε να ηγεμονεύσει στους παπάδες τους έσπρωχνε στο πατριαρχείο προκειμένου**

καταρχήν να χαθεί το αυτοκέφαλο. Ύστερα, από το Πατριαρχείο η Μόσχα μπορεί να τους πάρει πολύ πιο εύκολα. Αυτή είναι και η τακτική των ρωσόφιλων σήμερα. Το πρώτο ζήτημα γι' αυτούς σήμερα είναι να τελειώσουν με τις υπογραφές που θα τους εκθέσουν πολιτικά. Όλα τα πυρά λοιπόν εξυπηρετούν αυτό τον στόχο. Μετά το ξέσπασμα του σοβινισμού στην προηγούμενη Ιερά Σύνοδο με τον

Μεσσηνίας να ξαναζωντανεύει όλες τις μαύρες εκατονταρχίες του μοναρχοφασισμού και του αντικομμουνισμού και την ανακοίνωση για το Κυπριακό -"καμία λύση από χειρότερη λύση"- που στην πραγματικότητα ήταν και η μοναδική πολιτική κίνηση του εθνικισμού ο τελευταίος τρώει τώρα ένα ισχυρό χτύπημα χωρίς ακόμα να μπορεί να δώσει απάντηση.

Προδότης με τα όλα του

συνέχεια από τη σελ. 4

Το ζήτημα είναι ότι ο ίδιος όφειλε να υπογράψει δήλωση μετάνοιας στο σοσιαλφασισμό και μάλιστα όφειλε να δείξει ενθουσιώδη προσχώρηση στο νέο του στρατόπεδο για να εξασφαλίσει εκεί μια έμπιστη και ηγετική θέση. Σαν τέτοιος πρέπει κι όλες να ηγηθεί της επίθεσης. Αυτή είναι η διαλεκτική της προδοσίας.

Πραγματικά η ίδια αυτή φυλλάδα του συνδυασμού της ΑΣΕΚ γράφει κάπου αλλού μέσα στον σχετό κατά του ΕΡΓΑΣ με ακόμα πιο κλασσικό κνίτικο στυλ και ανυπόγραφα τα εξής:

"Μόνο πάνω σ' αυτό (το κέρδος των εφοπλιστών) μπορεί να κάνετε το μέτωπό σας. Δηλαδή να τους δώσετε εσείς φτηνό εργατικό κρέας και να δώσουν αυτοί, σ' όλο τον κλάδο αίμα και εξαθλίωση. Προχωρήστε λοιπόν στο μέτωπό σας. Το μαύρο εφοπλιστικό κεφάλαιο θα σας ευγνωμονεί".

Αυτός είναι ο πυρήνας της σοσιαλφασιστικής επιχειρηματολογίας στην Ελλάδα. Με αυτή την επιχειρηματολογία οι ρωσόδουλοι εδώ και δεκαετίες τσακίζουν όλη τη βιομηχανία και τη βιομηχανία των μεταφορών. Το τέχνασμα τους είναι ένα: να ταυτίζουν τη βιομηχανία με το καπιταλιστικό κέρδος και το κέρδος είτε με την πτώση του μεροκάματου, είτε με την μόλυνση της ατμόσφαιρας, είτε με την καταστροφή του τουρισμού, είτε με την καταστροφή των αρχαιολογικών θησαυρών, είτε με όλα αυτά μαζί. Αρνούνται δηλαδή επίτηδες σαν αντιμαρξιστές που είναι να αντιμετωπίσουν το κεφαλαιοκρατικό κέρδος σαν διπλή διαδικασία που είναι: από τη μια, εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης και από την άλλη, επαναστατικοποίησης και διαρκούς συσσώ-

ρευσης των παραγωγικών δυνάμεων. Αυτό που κάνουν είναι να πιάνονται προσχηματικά διαρκώς από το πρώτο για να τσακίζουν αποκλειστικά και μόνο το δεύτερο συντρίβοντας έτσι και τους υλικούς όρους όχι απλά της ταξικής αλλά και της βιολογικής ύπαρξης της εργατικής τάξης. Ο στόχος τους είναι να υπηρέτησουν την διαδικασία συσσώρευσης ενός μόνο κεφάλαιου: του ρωσικού κρατικο-μονοπωλιακού κεφάλαιου που έχει ένα κύριο στόχο και μια κύρια μέθοδο συσσώρευσης, την υποδούλωση των κρατών ανταγωνιστών του και τη ληστεία σε παγκόσμια κλίμακα.

Ενάντια σ' αυτό το χιτλερικό τύπου κεφάλαιο και μόνο ενάντια σε αυτό, το συνειδητό προλεταριάτο της Ελλάδας και όλης της Ευρώπης είναι υποχρεωμένο να απευθύνει κάλεσμα ενότητας και στους βιομηχανικούς αστούς και σε όλους τους αστούς που δεν έχουν συμφέρον από την επέλαση του ρωσικού ιμπεριαλισμού ενάντια σε αυτόν τον ιμπεριαλισμό.

Αφού από την εποχή του Β' παγκόσμιου πόλεμου έχουμε μπει στην εποχή που ο ιμπεριαλισμός καταλαμβάνει και βιομηχανικές χώρες και μάλιστα κατά προτεραιότητα αυτές, όλα τα δημοκρατικά και αντιιμπεριαλιστικά μέτωπα μπορούν να αποκτήσουν την πιο ασύλληπτη ευρύτητα. Όλο το ζήτημα είναι ένα: το ποιος θα καθοδηγήσει αυτά τα μέτωπα, το προλεταριάτο ή η αστική τάξη; Αλλά τέτοια ερωτήματα αφορούν τους επαναστάτες και τους δημοκράτες. Οι σοσιαλφασιστές και οι προδότες βρίσκονται στην άλλη πλευρά, εκεί στα σκοτεινά χιτλερικά τους κρησφύγετα. Το βασικό ζήτημα με αυτούς είναι να τους ξετρυπώνεις και να μην σου τρώνε τα σωθικά. Όταν είναι ανοιχτά απέναντί σου, σου προσφέρουν την πανάκριβη υπηρεσία να σε συγκροτούν βαθύτερα πολιτικά, ιδεολογικά και οργανωτικά. Αυτή την υπηρεσία μας προσφέρει τώρα και ο προδότης Λιακόπουλος.

ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

Η τελική επίθεση που δέχτηκε πρόσφατα ο "στρατηγός" Τσουκάτος προστέθηκε σε μία μακριά αλυσίδα εκκαθαρίσεων που έχει ξεκινήσει ο Σημίτης από τότε που έγινε πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, πάντα σε συνεργασία με Λαλιώτη-Σκανδαλίδη. Με μία σειρά από καλοστημένες προβοκάτσιες έδιωξε όλους τους "εκσυγχρονιστές" δυτικόφιλους υπουργούς, ενώ ταυτόχρονα αποδυνάμωνε την κομματική τους θέση. Το μεγάλο εγχείρημα που θα φέρει την ολοκληρωτική μετάλλαξη του ΠΑΣΟΚ είναι η λεγόμενη "ανανέωση", η απομάκρυνση των "κουρασμένων" στελεχών με την είσοδο νέου αίματος από τις τάξεις της "ευρύτερης αριστεράς". Αυτό το εγχείρημα έχει τελματώσει για την ώρα ύστερα από την ισχυρή αντίδραση που εκδηλώθηκε από τα παλιά στελέχη.

Την πρώτη μεγάλη εκκαθάριση στο ΠΑΣΟΚ την έκανε ο Α. Παπανδρέου χρησιμοποιώντας τους φιλοευρωπαίους για να χτυπήσει τους σοβινιστές. Τώρα, ο Σημίτης θέλει να τελειώσει και με τις δύο αυτές τάσεις του ΠΑΣΟΚ και να τα μετατρέψει σε κάτι ανάλογο με τον ΣΥΝ.

Στην περίπτωση του Τσουκάτου χρησιμοποιήθηκε και πάλι

ο Κόκκαλης σαν πρόσωπο κλειδί. Ο Κόκκαλης φαίνεται ότι έχει αναλάβει πολλές δουλειές για τους ρωσόδουλους εκτός από το να γίνει το μονοπώλιο της ΚGB στην οικονομία. Σε μία συνεδρίαση του Εκτελεστικού Γραφείου ο μοιραίος Πάγκαλος ανέφερε ότι δέχτηκε τηλεφώνημα από στέλεχος της κυβέρνησης που τον καλούσε να τον συναντήσει στο κότσο του Κόκκαλη. Αυτή η είδηση διέρρησε και στην αρχή εννοήθηκε ότι ήταν ο Σκανδαλίδης. Γρήγορα όμως ο Σκανδαλίδης έβγαλε την ούρα του απ' έξω, η κατηγορία στράφηκε ενάντια στον Τσουκάτο και οδήγησε στην πτώση του. Φαίνεται από τα στοιχεία που έρχονται στο φως ότι ο Σημίτης είχε δώσει εντολή στον Τσουκάτο να κάνει δουλειές με τον Κόκκαλη, και την κατάλληλη ώρα τον έκθεσε και τον άφησε απροστάτευτο. Είναι το ίδιο που έκανε ο Α. Παπανδρέου με τον Κουτσόγιωργα. Τον έβαλε να περιποιηθεί τον Κοσκωτά. Υποχρέωσε τον Κοσκωτά σε απάτη και ύστερα φώναξε τις κάμερες. Στη συνέχεια προφανώς με πρωτοβουλία Σημίτη εμφανίστηκε ένα δημοσίευμα στον Επενδυτή ότι η γυναίκα του Τσουκάτου έχει κάποιες μετοχές στο Χρηματιστήριο. Αυτό θεωρήθηκε ότι ολοκλήρωνε

την εικόνα του "διαπλεκόμενου". Αυτή τη στιγμή δεν έχει ληφθεί καμία συγκεκριμένη απόφαση καθαίρεσης του Τσουκάτου από κάποιο αξίωμα. Αλλά η άρνηση του Σημίτη να καλύψει πολιτικά τον (υποτιθέται) πιο στενό του συνεργάτη και το γεγονός ότι τον άφησε μόνο του να δεχτεί τα χτυπήματα, σημαίνει αυτόματα την καθαίρεσή του. Όλοι περιμένουν απλά τη μετακόμισή του από τη Χαριλάου Τρικούπη σε δικό του πολιτικό γραφείο.

Η καθαίρεση του στρατηγού του "εκσυγχρονισμού", του ανθρώπου που έστησε το μηχανισμό Σημίτη μέσα στο ΠΑΣΟΚ και δημιούργησε τα στηρίγματα που του επέτρεψαν να παραμείνει στην ηγεσία του, σημαίνει ουσιαστικά την αρχή της μετάβασης από το "εκσυγχρονιστικό" ΠΑΣΟΚ στο "μετωπικό" ΠΑΣΟΚ της "ευρύτερης αριστεράς". Τώρα ήρθε η ώρα των νέων "στρατηγών" Λαλιώτη-Σκανδαλίδη.

Ο Τσουκάτος έπεσε γιατί σε πολλές περιπτώσεις βρέθηκε αντιμέτωπος με το ψευτοΚΚΕ, ιδιαίτερα με τον Πατάκη. Έπεσε όπως ο Αρσένης, ο Γιαννόπουλος, ο Τζουμάκας, ο Ρωμαιοί, ο Παπαδόπουλος από υπουργός Εσωτερικών και άλλοι. Έπεσε και αυτός, όπως και οι άλλοι, δίχως να καταλάβει ποιος τον έφαγε και γιατί, αφού συνεχίζει να υποστηρίζει τον Σημίτη.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΡΩΣΟΔΟΥΛΩΝ ΣΤΗΝ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής, ότι όπως ακριβώς στην προηγούμενη φάση οι Μινωϊκές Γραμμές χρησιμοποιήθηκαν για να πεταχτεί έξω από το Αιγαίο το πιο ευρωπαϊκό και σύγχρονο ακτιπλοϊκό κεφάλαιο του Παναγόπουλου, με τον ίδιο τρόπο σ' αυτή τη φάση ο Παναγόπουλος θα χρησιμοποιηθεί με τη σειρά του για να χτυπήσει την ισχυρή κοινοπραξία των εφοπλιστών που έχουν συγκροτήσει οι Μινωϊκές Γραμμές. Αυτό δείχνει τόσο η αποχή του Παναγόπουλου από το λοκ-άουτ που αποφάσισαν οι 18 ακτοπλοϊκές εταιρείες και το οποίο δεν έγινε ποτέ, όσο και η πρόσφατη απόφαση του Παπουτσή να βάλει τον Παναγόπουλο στις γραμμές της Κρήτης.

Είχαμε επίσης αναφέρει στο προηγούμενο φύλλο ότι οι Παναγόπουλος-Στρίντζης θα χρησιμοποιηθούν τόσο όσο απαιτείται για να στριμωχθούν ή και να χρεοκοπήσουν οι Μινωϊκές Γραμμές και να εμφανιστεί πιθανόν την κατάλληλη στιγμή ο Κόκκαλης που είναι ήδη μέτοχος σε σωτήρας. Δεν πρέπει όμως να τους επιτραπεί με το νέο καθεστώς να αναπτυχθούν και να γίνουν μεγάλη δύναμη στην εσωτερική ακτοπλοία. Αυτό ακριβώς εκφράστηκε με την επιβολή στον Παναγόπουλο της υποχρέωσης να περνάει πρώτα από Κύθηρα και Αντικύθηρα, νησιά της άγονης γραμμής, και μετά να πηγαίνει Κρήτη! **Με αυτό τον τρόπο ο Παπουτσή από τη μια χτύπησε τις Μινωϊκές στις γραμμές της Κρήτης, αλλά από την άλ-**

λη χτύπησε την ανταγωνιστικότητα του Παναγόπουλου στη γραμμή αφού το πλοίο του θα είναι πιο αργό και το κόστος των καυσίμων θα είναι μεγαλύτερο επειδή θα πιάνει περισσότερα λιμάνια.

Ο Παπουτσή επέλεξε να βάλει τον Παναγόπουλο ειδικά στην Κρήτη για να χτυπήσει τις Μινωϊκές που έχουν κέντρο την Κρήτη και γιατί οι γραμμές της Κρήτης είναι οι πιο κερδοφόρες. Ο ετήσιος τζίρος τους ξεπερνά τα 100 δις αποτελώντας σχεδόν το μισό του συνολικού τζίρου που γίνεται στις υπόλοιπες εσωτερικές γραμμές.

Πρόκειται για την εφαρμογή και σ' αυτή την περίπτωση μίας παλιάς τακτικής του ρωσόδουλου μέτωπου. Πρώτα χρησιμοποιεί τους σοβινιστές, και τέτοιοι είναι οι Κληρονόμος-Σφηνιάς των Μινωϊκών που δεν έβλεπαν από την αρχή με καλό μάτι τη άρση του καμποτάζ, για να χτυπήσουν τους φιλοευρωπαίους όπως ο Παναγόπουλος.

Όταν οι ευρωπαίοι είναι πια αρκετά χτυπημένοι και ελέγξιμοι, τους χρησιμοποιεί για να εξοντώσει τους ισχυροποιημένους στο μεταξύ σοβινιστές. Συνήθως πάνω στα συντρίμια της σύγκρουσης προελαύνει καμαρωτός ο άνθρωπος τους που στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν αποκλείεται να είναι ο Κόκκαλης ή κάποιος άλλος. Επειδή τα δύο αντίπαλα μπλοκ σήμερα δεν βλέπουν τον πραγματικό τους αντίπαλο δεν μπορούν και να βρουν την ενότητα για να τον αντιμετωπίσουν, ενώ αυτός δίνει ανενό-

χλητος τα χτυπήματα του.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά την άρνηση του Παναγόπουλου να συμμετέχει μαζί με τις υπόλοιπες εταιρείες στην κινητοποίηση για αποχή από την εκτέλεση δρομολογίων στις 27 Οκτώβρη, απέσυραν τη συμμετοχή τους η G.A. Ferries του πάντα μοιραίου Αγουδήμου και η ΝΕΛ.

Στη συνέχεια οι Μινωϊκές Γραμμές δήλωσαν ότι δεν θα συμμετέχουν επίσης. Οι Μινωϊκές αποσύρθηκαν γιατί πίστευαν ότι χτυπήματα που τους έδινε η κυβέρνηση. Είχαν θετικές αντιδράσεις από την ANEK σε μία πρόταση συμμαχίας στις γραμμές της Κρήτης για να αντιμετωπίσουν την απειλή Παναγόπουλου, και προτίμησαν να μην μπουκ στην περιπέτεια της σύγκρουσης με το καθεστώς. Είναι επίσης πολύ πιθανό να είχαν λάβει κάποια διαβεβαίωση από τον Παπουτσή, ότι αν δεν κλιμακώσουν θα ευνοήσει τα νέα τους σχέδια. Μετά από την απόσυρση των Μινωϊκών, η κινητοποίηση των 18 ματαιώθηκε. Στη συνέχεια οι Μινωϊκές προχώρησαν σε διαπραγματεύσεις με την ANEK αλλά στις 26 Οκτώβρη ο Παπουτσή τους έδωσε άλλο ένα ηχηρό χαστούκι με δηλώσεις του ότι δεν θα επιτρέψει νέα "μονοπώλια" και ότι οποιαδήποτε συμφωνία μεταξύ Μινωϊκών και ANEK θα πρέπει πρώτα να εγκριθεί από την Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Με κυρίαρχο τον μεταξύ τους ανταγωνισμό οι εφοπλιστές είναι εύκολο θήραμα για

το ρωσόδουλο μέτωπο. Ο Παναγόπουλος είναι ήδη το πρώτο θύμα μιας μεθόδου που εφαρμόζει ο Παπουτσή με εντολή Σημίτη για να χτυπήσει όλες τις εταιρείες. Τα νέα πλοία που θα εκτελούν δρομολόγια στις εσωτερικές γραμμές θα πρέπει οπωσδήποτε να περνούν από νησιά της άγονης γραμμής, δηλαδή να πηγαίνουν στην Αθήνα μέσω Θεσσαλονίκης. Αυτό, λένε, είναι αναγκαίο γιατί δεν πρέπει τα νησιά της άγονης γραμμής να μείνουν χωρίς συγκοινωνία.

Όμως, η επικοινωνία με την άγονη γραμμή θα έπρεπε να γίνεται με ανταπόκριση των κεντρικών δρομολογίων με τοπικά δρομολόγια τα οποία θα εκτελούνται από μικρότερα πλοία κατάλληλα για τα επίσης μικρά λιμάνια αυτών των νησιών.

Διαφορετικά, κανείς δεν θα εξυπηρετείται αφού από τη μια θα υπάρχει καθυστέρηση στη μεταφορά στα μεγάλα νησιά, και από την άλλη θα δημιουργηθούν σοβαροί κίνδυνοι για τα μεγάλα και σύγχρονα πλοία όταν προσπαθούν να προσεγγίσουν τα μικρά λιμάνια. Πέρα απ' αυτό, το μη επιδοτούμενο κόστος αυτών των παρεκκλίσεων θα τσακίσει οικονομικά τις εταιρείες, κυρίως αυτές που έχουν ανοιχτεί με επενδύσεις σε υπερσύγχρονα πλοία.

Δυστυχώς αυτή η αστική τάξη έχει δείξει ότι υποκύπτει με μεγάλη ευκολία στο σοσιαλφασισμό, που αποτελεί άλλωστε σάρκα από τις σάρκες της.

ΚΟΚΚΑΛΗΣ

Ένα εύστοχο σχόλιο

Ας υποθέσουμε...

Παραθέτουμε αυτούσιο ένα άρθρο του Αντώνη Καρκαγιάννη που δημοσιεύτηκε στην Καθημερινή, 26/10/2000 με τίτλο "Ας υποθέσουμε" και αποτελεί κραυγή διαμαρτυρίας ενάντια στο μοναδικό αληθινό υπερ-μονοπώλιο, το μονοπώλιο Κόκκαλη: "Ας υποθέσουμε ότι ο κ. Σωκράτης Κόκκαλης νομίμως, άνευ ουδεμίας διαπλοκής και χωρίς ίχνος σκανδάλου διεκδικεί:

-Τη θέση του κυρίαρχου προμηθευτή του ΟΤΕ σε υλικά υψηλής, μεσαίας ή χαμηλής τεχνολογίας, βάσει προγραμματικής συμφωνίας με τη συγκατάθεση των αρμοδίων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

-Το πλειοψηφικό πακέτο μετοχών εταιρειών πολεμικής βιομηχανίας, γιατί κάνει την καλύτερη προσφορά και γιατί (ας πούμε) είναι η μόνη ελληνική επιχείρηση που έχει την τεχνογνωσία και την κατάλληλη οργάνωση να διαχειρισθεί αυτές τις εταιρείες, Ταυτόχρονα μέσω αυτών και σε συνεργασία με γιγαντιαίες επιχειρήσεις του εξωτερικού διεκδικεί τη θέση του κυρίαρχου προμηθευτή των ενόπλων Δυνάμεων σε οπτικά συστήματα υψηλής, μέσης και χαμηλής τεχνολογίας, με τιμές και ποιότητα που ουδείς άλλος μπορεί να προσφέρει.

-Διεκδικεί κυρίαρχη θέση στο σύνολο της μηχανοργάνωσης όλων των υπηρεσιών του ελληνικού Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένου του υπουργείου Παιδείας και όλων των σχολικών μονάδων, γιατί πράγματι αυτός μόνο είναι σε θέση να προσφέρει τις καλύτερες τιμές και τα καλύτερα προϊόντα.

-Διεκδικεί κυρίαρχη θέση σε όλα τα παιχνίδια του "εθνικού μας" τζόγου για τους ίδιους με τους ως άνω λόγους, να μην τους επαναλαμβάνουμε: Είναι ο πρώτος, ο καλύτερος, ο αχτύπητος, ο αγνότερος, ο διαφανέστερος, ο κυρίαρχος της νέας εποχής, της νέας τεχνολογίας, της νέας οικονομίας, όλων των "νέων" και "νεανίδων" που καθημερινώς μνύμε και δοξάζουμε και προβάλλουμε ως πρότυπο της "νέας ζωής"!

Έχει ήδη τον ένδοξο και θρυλικό Ολυμπιακό, είναι ο αρχηγός και μάγος της αγρίας φυλής των Γαύρων, στην οποία ανήκει και ο γράφων παιδίόθεν, αλλά (καλού κακού) διεκδικεί και την "εθνική" της ΕΠΑΕ και την "εθνική των διαιτητών" και πάσα άλλην "εθνική", υπέρ της πολυπληθούς και αγρίας φυλής των Γαύρων!

Διεκδικεί, τέλος, κυρίαρχη θέση στο μαγικό κόσμο του

τηλεθέαματος και ας αφήσουμε τα αστεία, αγαπητοί συμπολίτες, κανένας υπουργός ή ακόμα και πρωθυπουργός, κανένα εθνικό ή αντιεθνικό συμβούλιο και κανένα δήθεν "ασυμβίβαστο" δεν μπορεί να ανακόψει την επέλασή του.

Επιπλέον όλων αυτών, διεκδικεί σημαντικό μερίδιο από το ολυμπιακό πανηγύρι και από το πολιτιστικό σούπερ μάρκετ που φιλοδοξούμε να στήσουμε έως το 2004 στα πιο κεντρικά σημεία της νεφοσκεπούς, αλλά ένδοξης πρωτεύουσάς μας και όχι μόνο. Η μόνη μας ελπίδα εναποτίθεται στο κυκλοθυμικό του κ. Θ. Πάγκαλου και ας παρακαλούμε τον Ύψιστο ότι τελικά θα τα κάνει όλα "καφέ και γάλα"!

Πιθανόν να διεκδικεί και άλλα ο "μάγος της φυλής μας" που δεν τα θυμάμαι ή δεν τα γνωρίζω. Και, το ξανατονίζω, είναι ο καταλληλότερος (ας υποθέσουμε) να τα διεκδικήσει και να τα αναλάβει, ο αναντικατάστατος, ο αχτύπητος! Και χωρίς να διαπλέκεται ή να παραβαίνει τους νόμους και

πιστεύω ότι δεν έχει πια λόγο ούτε για το ένα, ούτε για το άλλο, οι άλλοι διαπλέκονται μαζί του και για λογαριασμό του παραβαίνουν τους νόμους. Μου θυμίζει παλαιό επιχειρηματία που εν συνεντεύξει ομολογούσε: "Εκλεβα απ' όπου μπορούσα! Τώρα όμως "φτιάχθηκα" και δεν κλέβω, ούτε παρανομώ"! Ας υποθέσουμε ότι όλα αυτά είναι έτσι ακριβώς. Τι θα κάνουμε λοιπόν; Θα τον ανακηρύξουμε μονάρχη και ελέω Θεού βασιλέα μας. Είδαμε και πάθαμε να απαλλαγούμε από τη μοναρχία... Και εδώ, αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί της κυβερνήσεως και της αντιπολιτεύσεως, βρίσκεται η ουσία του προβλήματος η οποία πιστεύω ότι σας διαφεύγει: η συγκέντρωση υπερβολικής "νομίμου", έστω, εξουσίας στα χέρια ενός ανθρώπου. Πως θα τον αντιμετωπίσετε; Δική σας δουλειά είναι και γι' αυτό σας έχουμε τόσο ψηλά! Δεν μπορούμε να παραδώσουμε τη χώρα στον κ. Σωκράτη Κόκκαλη και σε κάθε κ. Κόκκαλη".

Κι αν αγοράσει τα δικαστήρια;

Ο Σ. Κόκκαλης, όπως και τα περισσότερα μέλη του ΔΣ της Intralot δεν προσήλθαν στο δικαστήριο όπου ήταν κατηγορούμενοι για παραπλανητική διαφήμιση της εταιρείας, ότι δηλαδή παρουσιάζονταν να κατέχουν τίτλους παιχνιδιών του ΟΠΑΠ και άλλων οργανισμών που δεν υπήρχαν), προκειμένου να εισαχθεί η εταιρεία στο Χρηματιστήριο. Η απουσία των κατηγορούμενων θα οδηγούσε σχεδόν βέβαια σε καταδίκη ερήμην τους, αν είχαν φροντίσει να παρουσιαστούν οι μάρτυρες κατηγορίας, μεταξύ των οποίων και ο Χρήστος Σαλαλές, πρώην πρόεδρος του ΟΠΑΠ και νυν υπάλληλος του Κόκκαλη! Η απουσία των τελευταίων (προφανώς συμφωνημένη από τα πριν με τον Κόκκαλη) οδήγησε σε αναβολή της δίκης για τον Απρίλη του 2001. Μέχρι τότε, ο Κόκκαλης μπορεί να έχει ήδη αγοράσει και τα δικαστήρια.

Παίρνει και την ΕΑΒ

Δύο είναι οι υποψήφιοι μνηστήρες για το 49% της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας: η κοινοπραξία EADS και αυτή της Dassault μαζί με την Ιντρακόμ και την AXON. Όμως η δεύτερη κοινοπραξία δεν πληροί τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό. Συγκεκριμένα, ο βασικός εταίρος της δεύτερης κοινοπραξίας (Ιντρακόμ-AXON) δεν έχει εξακριβωθεί ότι διαθέτει την απαραίτητη τεχνογνωσία και χρονική παρουσία στην αερο-διαστημική, ούτε και υψηλό τζίρο στην αμυντική βιομηχανία. Επίσης, σύμφωνα με τα σχετικά δημοσιεύματα, θα πρέπει οι ξένες επιχειρήσεις να πλειοψηφούν στην κοινοπραξία, πράγμα που δεν συμβαίνει. Γι' αυτό ο διαγωνισμός καθυστερεί. "Κύκλοι" του υπουργείου Άμυνας δηλώνουν την αντίθεση τους στον εξοστρακισμό του Κόκκαλη από το διαγωνισμό (Ελευθεροτυπία, 22/10) παρ' όλα τα κωλύματα. Σημειώνουμε ότι ο τελευταίος ενδέχεται να συμμετέχει ως υπεργολάβος στο πρόγραμμα της EADS (ύψους 11 τρις) για την προμήθεια της χώρας με 60 Eurofighter. Όπως και να γίνει στα οπτικά συστήματα της χώρας θα αναγράφεται: "Κόκκαλης, Κόκκαλης..."

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Κεφάλαιο 4ο

Το πρόγραμμα του '21: η γενοκτονία των μουσουλμάνων

Του Δημήτρη Λιθοξόου

Δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο το 4ο κεφάλαιο από το έργο του Δημ. Λιθοξόου για το '21 που γράφεται ειδικά για τη Νέα Ανατολή. Αυτό το κεφάλαιο είναι η στιγμή της πιο μεγάλης και της πιο καλά κρυμμένης αλήθειας στη γέννηση του νεοελληνικού κράτους.

Πρόκειται για την κατάρα που το ακολουθεί και το σηματοδοτεί ως τα σήμερα και που προσδιορίζει κάθε του καθυστέρηση και κάθε αχρειότητα. Πρόκειται για τη μεγάλη αμαρτία που ζητάει την κάθαρση κατ' αρχήν μέσα από την αναγνώρισή της.

Και αυτή η αναγνώριση δεν θα μπορούσε να γίνει παρά τώρα που το γέρικο κράτος βρίσκεται μπροστά στον ίδιο εχθρό που το χάλασε πάνω στη γέννα του,

δηλαδή μπροστά στην εκλεπτυσμένη ρώσικη κτηνωδία.

Σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται η συστηματική γενοκτονία σε βάρος του άμαχου τούρκικου και γενικά μουσουλμανικού πληθυσμού της Ελλάδας, δηλαδή η πρώτη μεγάλη βαλκανική εθνοκάθαρση στα νέα χρόνια, η μάνα όλων των κατοπινών εθνοκαθάρσεων. Ο δόλιος και φρικαλέος χαρακτήρας αυτής της πράξης αποκαλύπτει τη φυσιολογία των δραστών της. Δηλαδή των ηγετών και στελεχών του ρώσικου κόμματος που την καθοδήγησαν και την διέπραξαν, εκείνων που όλη η ελληνική ιστοριογραφία κατατάσσει στους ανώτερους ήρωες του '21. Κι όμως αυτοί βρίσκονται στη βάση της κατοπινής κακοδαιμονίας του νεοελληνικού κράτους, αφού είναι εκείνοι που από την αρχή το ηγεμόνευσαν.

*“Τούρκος μη μείνει στο Μοριά
μηδέ στον κόσμο όλο”*

δημοτικό τραγούδι της εποχής

Το '21 που σχεδιάστηκε από τον τσάρο Αλέξανδρο Α' και το ρώσο υπουργό Εξωτερικών Ιωάννη Καποδίστρια, προέβλεπε στο πρώτο μέρος της εξέγερσης τη μαζική εξόντωση των τούρκων και αλβανών μουσουλμάνων της Ελλάδας. Μόνο μια τέτοια μαζική σφαγή θα ωθούσε αντανάκλαστικά το μουσουλμανικό λαό της Αυτοκρατορίας να προβεί σε αιματηρές πράξεις αντεκδίκησης κατά ενόχων και αθώνων ορθοδόξων Ρωμιών και Αρβανιτών αδιακρίτως. Και αυτή η ισλαμική αντεκδίκηση ήταν ο ικανός και αναγκαίος όρος για την ευαισθητοποίηση της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης υπέρ των σφαγιασθέντων χριστιανών και τη συγκρότηση ενός φιλελληνικού κινήματος που θα εξανάγκαζε τις δυτικές κυβερνήσεις να νομιμοποιήσουν τους εξεγερμένους, χαρακτηρίζοντάς τους επαναστάτες.

Αυτός ο “επαναστατημένος” χριστιανικός λαός, και μάλιστα ο “απόγονος λαός των αρχαίων Ελλήνων” (όπως η ρομαντική ευρωπαϊκή διάνοηση έβλεπε εξ αποστάσεως μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς της τους εξεγερμένους), ο λαός που οι διακηρύξεις του συγκινούσαν τα προσδευτικά πνεύματα της εποχής για τα δημοκρατικά ιδεώδη τους (ιδεώδη που κανείς από τους εξεγερμένους δεν καταλάβαινε, εκτός από τους ελαχίστους Φιλικούς συντάκτες αυτών των διακηρύξεων που και αυτοί γνώριζαν μόνο την προπαγανδιστική δύναμη της λέξης “δημοκρατία” και των παραγώγων της) θα βρισκόταν σύντομα αντιμέτωπος με υπέρτερες στρατιωτικές δυνάμεις.

Οι Φιλικοί εφαρμόζοντας το ρώσικο σχέδιο της ολοκληρωτικής γενοκτονίας των μουσουλμάνων ενοχοποιούσαν συνολικά το χριστιανικό πληθυσμό της Ελλάδας και τον ε-

ξέθεταν στην αναμενόμενη ισλαμική αντεκδίκηση αίματος. Αυτό ήταν το προτελευταίο μέρος του ρώσικου σχεδίου. Από εκείνη τη στιγμή και μετά ο χρόνος θα δούλευε για το μεγάλο ρώσο ορθόδοξο αδελφό. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις εξαναγκασμένες από τους λαούς τους θα απέσυραν την υποστήριξή τους προς την Πύλη και θα επέτρεπαν στα ρώσικα όπλα να ακρωτηριάσουν την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η γενοκτονία των μουσουλμάνων, κάτω από την καθοδήγηση των Φιλικών, υπήρξε συστηματική και απόλυτη. Ας την παρακολουθήσουμε.

Οι πρώτες σφαγές πραγματοποιούνται στη Μολδοβλαχία, υπό την καθοδήγηση του Αλέξανδρου Υψηλάντη, και αποτελούν το προοίμιο των όσων θα ακολουθήσουν στην Ελλάδα. Πρωταγωνιστής στο μακελειό βρίσκεται ο Φιλικός οπλαρχηγός Βασίλης Καραβιάς, αρχηγός ως τότε της χωροφυλακής στο Γαλάτσι.

Στις 21 Φεβρουαρίου, παραμονή της εισόδου του Υψηλάντη στις ηγεμονίες, ο Καραβιάς σφάζει με τους μισθοφόρους του την οθωμανική φρουρά και όλους τους άμαχους τούρκους εμπόρους και ναυτικούς που βρίσκονται στο Γαλάτσι και πλιατσικολογεί τα εμπορικά τουρκικά καταστήματα. Λίγες μέρες αργότερα παρουσία του ίδιου του Υψηλάντη ο Καραβιάς διατάζει τη σφαγή της εκεί οθωμανικής φρουράς που είχε παραδοθεί και όλων των τούρκων εμπόρων. Ο Υψηλάντης γνωστοποιεί τις προθέσεις του, χαρακτηρίζοντας με προκήρυξη τις σφαγές των αιχμαλώτων στρατιωτών και των αμάχων εμπόρων και το πλιάτσικο της περιουσίας τους, ως “*ηρωικά κατορθώματα*”.

Η εξέγερση στο Μοριά αρχίζει από τα Κα-

λάβρυτα στις 21 Μαρτίου. Πρωτοστατούν οι Φιλικοί Σωτήρης Χαραλάμπης, Ασημάκης Φωτήλας, Βασίλης Πετμεζάς, Σωτήρης Θεοχαρόπουλος και Νίκος Σολιώτης. Οι τριακόσιοι περίπου τούρκοι κάτοικοι της κωμόπολης μετά από μικρή αντίσταση παραδίδονται με συνθήκη η οποία αμέσως καταπατάται από τους νικητές. Οι άντρες αιχμάλωτοι σφαγιάζονται και τα γυναικόπαιδα γίνονται δούλοι στα σπίτια των ισχυρότερων Ρωμιών της περιοχής, σύμφωνα με τη μαρτυρία του γάλλου αξιωματικού Μαξιμ Ρεϊμπό.

Ακολουθεί η Πάτρα στις 23 Μαρτίου. Επικεφαλής βρίσκονται οι Φιλικοί Παλαιών Πατρών Γερμανός, Ιωάννης Βλασσόπουλος (ρώσος πρόξενος), Ανδρέας Ζαΐμης, Ανδρέας Λόντος και Ιωάννης Παπαδιαμαντόπουλος. Οι μουσουλμάνοι κλείνονται στο κάστρο.

Ο γάλλος πρόξενος Χ. Πουκεβίλ γράφει στο ημερολόγιο του: “*Δεν πίστευα πως θα ξαναδώ το φως ύστερα από αυτή την τρομερή νύχτα... Κραυγές ασυνάρτητες, μια πόλη είκοσι χιλιάδων κατοίκων χάνεται... Οι Έλληνες πυρπολούν τη μουσουλμανική συνοικία. Οι δρόμοι γεμάτοι πτώματα. Ο αρχιεπίσκοπος Γερμανός φορτώθηκε μεγάλη ευθύνη... Οι Έλληνες φθάνουν από τα χωριά κραυγάζοντας “θάνατος στους Τούρκους”... Η σημαία του Σταυρού κυματίζει πάνω στα τζαμιά. Οι παπάδες βαπτίζουν πολλά τουρκόπουλα... Μπαίνουν στην πόλη οι προεστοί της Βοστίτσας. Μπροστά πηγαίνουν άνθρωποί τους που έχουν μπηγμένα επάνω σε κοντάρια πέντε τουρκικά κεφάλια”*.

Ο πρόξενος της Σουηδίας στην Πάτρα και μέλος της Φιλικής Λουδοβίκος Στράνης, σημειώνει σε επιστολή του (26/3) προς τον σουηδό πρέσβη στην Κωνσταντινούπολη: “Ο-

λα σχεδόν τα τούρκικα σπίτια καταστράφηκαν και λεηλατήθηκαν. Πυρπολήθηκαν επίσης πολλά". Τα ίδια παρατηρεί και ο άγγλος πρόξενος Φίλιπ Γκριν: "Στην πόλη επικρατούσε σύγχυση και λεηλασία, τα σπίτια των Τούρκων ανοίχτηκαν και λεηλατήθηκαν. Τα τζαμιά πυρπολήθηκαν ή γκρεμίστηκαν".

Στις 23 Μαρτίου μπαίνουν στην Καλαμάτα οι εξεγερμένοι με αρχηγούς τους Φιλικούς Θόδωρο Κολοκοτρώνη, Αναγνώστη Παπαγεωργίου (Αναγνωσταρά), Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και Νικήτα Τουρκολέκα (που σύντομα λαμβάνει τα παρατσούκλια Νικηταράς ο τουρκοφάγος ή Νικηταρού).

Οι τούρκοι κάτοικοι παραδίδονται παίρνοντας όρκους προστασίας της ζωής και της τιμής τους. Οι αιχμάλωτοι μοιράζονται δούλοι. Τους περισσότερους από αυτούς, με εξαίρεση τα όμορφα κορίτσια, σύντομα τους "έφαγε το σκοτάδι", σύμφωνα με την έκφραση του Φιλικού Αμβρόσιου Φραντζή.

Στις 24 Μαρτίου ο αρματολός και μέλος της Φιλικής Ξηροδημήτρης Πανουργιάς μαζί με τον ξάδελφό του οπλαρχηγό Γιάννη Γκούρα ηγούνται επίθεσης στα Σάλωνα (Αμφισσα). Οι μουσουλμάνοι κάτοικοι, μαζί με εκείνους που έχουν περάσει στα Σάλωνα από τη Βοστίτσα, κλείνονται στο κάστρο. Οι πολιορκημένοι παραδίδονται με όρους, λόγω δίψας. Οι περισσότεροι από αυτούς σφάζονται. Όσοι γλίτωσαν γίνονται δούλοι.

Τη Λιβαδειά κτυπά ο αρματολός Φιλικός Θανάσης Διάκος στις 30 Μαρτίου. Τούρκοι και Αλβανοί μουσουλμάνοι καταφεύγουν στο κάστρο και αμύνονται μέχρι τις 25 Απριλίου. Παραδίδονται και σφάζονται όλοι χωρίς διάκριση.

Το Μεσολόγγι πέφτει την 1η Ιουνίου. Οι μουσουλμάνοι κάτοικοι του σφάζονται ή μοιράζονται δούλοι.

Ακολουθεί το Βραχώρι (Αγρίνιο) στις 9 Ιουνίου. Εδώ μακελεύονται 500 μουσουλμανικές οικογένειες που είχαν παραδώσει με συνθήκη τα όπλα και το σύνολο του εβραϊκού πληθυσμού της πόλης (200 κάτοικοι). Την ίδια τύχη έχουν και οι μουσουλμάνοι στο Ζαπάντι. Πρωταγωνιστής στις σφαγές στη δυτική Ρούμελη ήταν ο αρματολός Γιωργάκης Νικολού ή Βαρνακιώτης ο οποίος αργότερα προσέφερε τις υπηρεσίες του στους Οθωμανούς κατά των εξεγερμένων συμπατριωτών του και τελικά ξαναπέρασε στο ελληνικό στρατόπεδο μετά την έλευση του Καποδίστρια.

Ο κορυφαίος ιστορικός του '21 Τζορτζ Φίνλεϋ, γράφει για τις σφαγές των πρώτων ημερών στη Ρούμελη: "Σε όλη την έκταση, από το ακρωτήριο Σούνιο ως την κοιλάδα του Σπερχειού, οι μουσουλμανικές οικογένειες, σε εκατοντάδες χωριά, εξοντώθηκαν και τα πτώματά τους – ανδρών, γυναικών και παιδιών – πετάχτηκαν σε κάποιο σπίτι, στην άκρη του χωριού, που του έβαλαν φωτιά. Κι αυτό γιατί κανένας χριστιανός δεν επέτρεπε στον εαυτό του τον εξευτελισμό να σκάψει λάκκο για να θάψει ενός απίστου το πτώμα".

Παρόμοια γεγονότα συνέβησαν σύμφωνα

με τον Φίνλεϋ και στο Μοριά: "Σε κάθε περιοχή της χερσονήσου, το χριστιανικό στοιχείο είχε ξεσηκωθεί και θανάτωνε τους μουσουλμάνους. Πυρπόλησαν τους πύργους και τις αγροικίες τους και κατέστρεψαν ολόκληρα τις περιουσίες τους, έτσι που να κάνουν εκείνους που είχαν καταφύγει στα κάστρα, να χάσουν κάθε ελπίδα επανόδου. Υπολογίζεται πως, από τις 26 Μαρτίου ως την Κυριακή του Πάσχα, που τη χρονιά εκείνη έπεσε στις 22 Απριλίου, θανατώθηκαν ανελέητα δέκα ως δεκαπέντε χιλιάδες περίπου ψυχές και εξολοθρεύτηκαν τρεις χιλιάδες πάνω κάτω τουρκικές αγροικίες και νοικοκυριά". Και συνεχίζει ο Φίνλεϋ, παρατηρώντας εύστοχα: "Η εξόντωση των Τούρκων από τους Έλληνες έγινε σύμφωνα με προμελετημένο σχέδιο. Και ήταν αποτέλεσμα περισσότερο των εκδικητικών προτροπών των Εταιριστών και των ανθρώπων των γραμμάτων".

Ο Δημήτρης Υψηλάντης που βρίσκεται στο Μοριά από τις 19 Ιουνίου ως πληρεξούσιος του αδελφού του Αλέξανδρου και αρχηγός της Φιλικής στην Ελλάδα προβαίνει σε μία πράξη ανατριχιαστική. Επικηρύσσει το σύνολο του αντρικού μουσουλμανικού πληθυσμού. Για κάθε κομμένο κεφάλι Τούρκου που του φέρνουν πληρώνει τρία γρόσια. Τόσα ήταν τα πεταμένα κεφάλια γύρω από την σκηνή του Υψηλάντη στο στρατόπεδο της Τριπολιτσάς (κατά τη διάρκεια της πολιορκίας) ώστε ήταν αδύνατον να μπει μέσα χωρίς να σκοντάψεις πάνω τους.

Δύο ευρωπαϊκοί αξιωματικοί, ο προαναφερόμενος γάλλος Ρειμπό και ο άγγλος Ουίλιαμ Χάμπφρεϋ περιγράφουν με φρίκη δύο πανομοιότυπα περιστατικά που έζησαν και αφορούν περιπτώσεις άφιξης κεφαλοκυνηγών στο Δημήτρη Υψηλάντη για παράδοση των τρόπαιων και είσπραξης της αμοιβής. Και στα δυο περιστατικά οι ρωμιοί δολοφόνοι έχουν κυνηγήσει και αιχμαλωτίσει τρεις πεινασμένους άοπλους νεαρούς μουσουλμάνους που αναζητούσαν απελπισμένοι τροφή στην ύπαιθρο χώρα. Σκοτώνουν τους δύο από αυτούς, κόβουν τα κεφάλια τους και τα δίνουν στον τρίτο να τα μεταφέρει στον Υψηλάντη, έτσι ώστε οι θύτες να γλιτώσουν τον κόπο της μεταφοράς. Το μεταφορέα αιχμάλωτο σκοπεύουν να απαλλάξουν από το βάρος της κεφαλής του στο τέλος της διαδρομής, γεγονός που στις συγκεκριμένες περιπτώσεις αποφεύχθηκε εξ αιτίας της παρουσίας των δύο ξένων αξιωματικών.

Ανάμεσα στις μαζικές σφαγές των μουσουλμάνων, το μακελειό στο Νεόκαστρο ή Ναβαρίνο (Πύλο) υπερβαίνει όσα μπορεί να χωρέσει ο ανθρώπινος νους. Η εδώ θηριωδία συντελείται σε δύο πράξεις.

Πράξη πρώτη, στις 14 Ιουλίου. Μια ομάδα 350 περίπου μουσουλμάνων, που αποτελείται από πεινασμένα γυναικόπαιδα και γέροντες, παραδίδεται στους πολιορκητές. Από αυτούς 16 άνδρες ηλικίας κάτω των εξήντα ετών μεταφέρονται στο κάστρο της Αρκαδιάς (Κυπαρισσίας) και γκρεμίζονται από τα τείχη. Οι υπόλοιποι μεταφέρονται με βάρ-

κες και εγκαταλείπονται να πεθάνουν από την πείνα στο ερημονήσι Χελωνάκι κοντά στη Σφακτηρία. Ο ιστοριογράφος πρωτοσύγκελος Αμβρόσιος Φραντζής, που ήταν παρόν, περιγράφει το τέλος τους: "Δεν εξήρκει εις τους δυστυχείς αυτούς ότι πεινώντες κατέτρωνον τα των θνησιμαίων πτωμάτων των άλλων ομοίων αυτοίς ανθρώπων κρέατα αλλά και μη έχοντες πώς να αποβώσιν εις την ξηράν ελάμβανον τα πτώματα των τεθνεώτων, και μετεχειρίζοντο αυτά ως είδος λέμβου κωπηλατούντες δια των ιδίων χειρών των αλλά και κατά τούτο απετύγχανον διότι οι Έλληνες δεν τους αφήνον να πλησιάσωσιν εις την ξηράν, ή φονεύοντες αυτούς ή και εμποδίζοντες παντοιοτρόπως την εις την ξηράν αποβίβασίν των, έως ότου κατελύθησαν άπαντες με τοιούτον τραγικόν τέλος".

Πράξη δεύτερη, στις 7 Αυγούστου. Οι πολιορκημένοι μουσουλμάνοι στο Ναβαρίνο παραδίδονται με όρους σεβασμού της ζωής και της τιμής τους. Η συμφωνία προβλέπει την παράδοση της περιουσίας τους και μεταφορά τους με καράβια στην Αίγυπτο. Τα όσα διαπράττουν στη συνέχεια οι νικητές με αρχηγό τον επίσκοπο Μεθώνης Γρηγόριο, μόνο ως πράξεις ανθρωπόμορφων τεράτων μπορούν να χαρακτηριστούν. Η μαρτυρία του Φραντζή το πιστοποιεί:

"Τοιαύτη σφαγή τραγική και φόνος δεν εφάνησαν εις κανενός αιώνος ιστορίαν, καθότι όσοι εθανατώνοντο από βολήν πυροβόλου πάραυτα ελυτρούντο, αλλά όσοι επληγώντο, γυναίκες και άνδρες, έτρεχον εις την θάλασσαν ημιθανείς, τους οποίους, πλέοντας εις την θάλασσαν δι' αλληπαλλήλων πυροβολισμών εθανάτωναν. Άλλοι δε πάλιν βλέποντες άλλους να θανατώνονται ανηλεώς, δειλιώντες τον θάνατον, μάλιστα αι γυναίκες με τα βρέφη εις τας αγκάλας, ερρίπτοντο εις την θάλασσαν ολόγυμνοι (καθότι τους εξέδουον ολογύμνους), οι δε Έλληνες και εν τη θαλάσση επυροβόλουν κατ' αυτών, ώστε τα ύδατα της θαλάσσης κατεφοινίσσοντο (κοκκίνισαν) από τα εκχεόμενα αίματα των δυστυχών αυτών ανθρώπων. Πολλοί δε πάλιν Έλληνες ήρπαζον εις χείρας των τα βρέφη και τους τριετείς και πενταετείς παίδας, και άλλα μεν έρριπτον κατά των πετρών και τα εθανάτωναν, άλλα δε ρίπτοντες ζώντα εις την θάλασσαν, επυροβόλουν κατ' αυτών εντός του ύδατος ώστε τα δυστυχή πλάσματα και πνιγόμενα ακόμη υπό των θαλασσίων υδάτων, επυροβολούντο".

Καταγραμμένες μαζικές σφαγές άμαχου ισλαμικού πληθυσμού έχουμε επίσης στα Λαγκάδια, τη Μονεμβασία την Αταλάντη, το Βαθύ Σάμου. Στα Λεχώνια Μαγνησίας υπό την προτροπή του στελέχους της Φιλικής αρχιμανδρίτη Άνθιμου Γαζή αφανίζονται 600 άτομα, το σύνολο των κατοίκων. Στην Αθήνα, μέσα σε δύο ώρες μακελεύονται άλλοι 600 Τούρκοι.

Στον Ακροκόρινθο παραδίδονται οι μισοί από τους 1300 μουσουλμάνους που επέζησαν από την πείνα και τις αρρώστιες. Τους

Το πρόγραμμα του '21: η γενοκτονία των μουσουλμάνων

Του Δημήτρη Λιθοξόου

συνέχεια από τη σελ. 9

μεταφέρουν στο Λουτράκι όπου τα όμορφα αγόρια και κορίτσια τα μοιράζουν για να πουληθούν δούλοι. Από τους υπόλοιπους άλλους σφάζουν και άλλους φορτώνουν σε δυο σκάφη. Με εντολή του Πανουργιά τα σκάφη βυθίζονται στον Κορινθιακό και οι αιχμάλωτοι πνίγονται.

Στη Νάξο, τις Σπέτσες και το Τσιρίγο (Κύθηρα) σφάζεται μεγάλος αριθμός μουσουλμάνων που είχε μεταφερθεί εκεί αιχμάλωτος.

Δύο υδραίικα μπρίκια, υπό τον Σαχτούρη και τον Πινότση κυριεύουν ένα καράβι που επιβαίνει ο ανώτατος θρησκευτικός αρχηγός των Οθωμανών, ο Σείχ Ουλ Ισλάμ, κάτι αντίστοιχο του Πατριάρχη των ορθοδόξων. Στο σκάφος βρίσκονται και πολλές τουρκικές οικογένειες. Σύμφωνα με το Φίνλεϋ, οι υδραίοι ναύτες τους σκοτώνουν όλους με πολύ άγριο τρόπο: *“Γέροι ανυπεράσπιστοι, αρχόντισσες, όμορφες σκλάβες, ακόμη και βρέφη, σφάχτηκαν πάνω στο κατάστρωμα σαν τραγιά”*.

Όλα ωστόσο τα προαναφερόμενα, ακόμα και το Ναβαρίνο, υστερούν σε κτηνωδία μπροστά σε όσα συνέβησαν στην άλωση της Τριπολιτσάς (Τρίπολης). Η λέξη *Τριπολιτσά* μπορεί να θεωρηθεί συνώνυμο της γενοκτονίας, η Σρεμπένιτσα του 19ου αιώνα.

Στην οχυρωμένη Τριπολιτσά, που αποτελούσε τη διοικητική πρωτεύουσα του Μοριά, είχε καταφύγει κυνηγημένος από τις πρώτες μέρες της εξέγερσης μεγάλος αριθμός μουσουλμάνων. Κατά τη διάρκεια της πολιορκίας, *μέσα εις αυτήν εκατοίκουν, σύμφωνα με το Φωτάκο, “υπέρ τας 35000 ψυχαί Τούρκοι, Χριστιανοί και Εβραίοι, και είχαν έλθει εκεί και έως 4000 Αλβανοί με τον Κεχαγιαμπη. Ήλθον ακόμη μέσα έως 8000 ψυχαί Μπαρδουινιώται, Μυστριώται, Φαναρίται, Λεονταρίται, Καρυτινοί και λοιποί (μουσουλμάνοι)”*. Οι περισσότεροι από τους 7000 χριστιανούς που ζούσαν εκεί πριν την εξέγερση είχαν εγκαταλείψει την πόλη.

Αρχηγός των εξεγερμένων ήταν ο Δημήτρης Υψηλάντης, επικεφαλής δε των τεσσάρων διοικήσεων οι Κολοκοτρώνης, Πετρόμπεης, Γιατράκος και Αναγνωσταράς. Κοντολογίς τα πάντα ήταν στα χέρια της Εταιρείας των Φιλικών, δικό της επομένως αποκλειστικό έργο ήταν η γενοκτονία που ακολούθησε.

Λίγες μέρες πριν την άλωση της, η πείνα και ο τύφος θερίζει τους πολιορκημένους. Ο Υψηλάντης γνωρίζοντας το τι θα επακολουθήσει και θέλοντας να μην χρεωθεί στα μάτια της Ευρώπης την ευθύνη του μακελειού, αναχωρεί με ένα μικρό σώμα για να παρακολουθήσει από τις ακτές τις κινήσεις μιας

τουρκικής ναυτικής μοίρας.

Η ηγεσία της πόλης διαπραγματεύεται τους όρους για μια συνθήκη παράδοσης. Οι οπλαρχηγοί των πολιορκητών υπόσχονται χωριστά στις αρχοντικές οικογένειες των Τούρκων προστασία με αντάλλαγμα τις περιουσίες τους. Χιλιάδες χριστιανοί αγρότες έχουν αφήσει τα χωριά τους και έχουν μαζευτεί για να πάρουν μέρος στο πλιάτσικο. Ο Κολοκοτρώνης πουλάει χωριστή συμφωνία – άδεια διαφυγής στους τουρκαλβανούς στρατιώτες του Ελμάζ μπέη έναντι θησαυρού αξίας τεσσάρων εκατομμυρίων γροσίων που του παραδίδεται εντός 13 κιβωτίων (βάσει αυτής θα περάσουν στη Ρούμελη 800 άτομα). Η Μπουμπουλίνα μπαίνει στην πόλη και μαζεύει τα κοσμήματα από τις απελπισμένες τουρκάλες αρχόντισσες.

Ο γάλλος Ρεϋμπό που παίρνει μέρος στην πολιορκία σαν αρχηγός του πυροβολικού, γράφει για όσα συμβαίνουν αυτές τις τελευταίες μέρες: *“Τότε άρχισαν εκείνες οι επαίσχυντες συναλλαγές, που μέσα σε λίγες μέρες φόρτωσαν με αμύθητα πλούτη την Μπουμπουλίνα, τον Κολοκοτρώνη, τον Μαυρομιχάλη και άλλους... Τρέμοντας οι Τούρκοι και οι Εβραίοι για τη ζωή τους και τη ζωή των δικών τους, έτρεχαν να εξαγοράσουν με τεράστια ποσά ένα καταφύγιο στο τσαντίρι των εχθρών τους. Τα παζάρια γίνονταν την ημέρα αλλά το τίμημα του αίματος καταβαλλόταν τη νύχτα. Από το σούρουπο ως την αυγή, υποζύγια φορτωμένα με ασήμι και πολύτιμα αντικείμενα έβγαιναν από την πόλη και τραβούσαν για τις τέντες των καπεταναίων”*.

Η αποφράδα ημέρα ξημερώνει την Παρασκευή 23 Ιουλίου. Η αντίσταση της πόλης καταρρέει σε μια μικρή επίθεση και οι πολιορκητές σαν πεινασμένοι λύκοι ξεχύνονται στην πόλη.

“Αδύνατη η περιγραφή” των όσων ακολουθούν σημειώνει ο Ρεϋμπό. *“Σε κάθε βήμα μας βλέπαμε να εκσφεδονίζονται από τα παράθυρα γυναίκες, κορίτσια, παιδιά. Παρθένες μεγαλωμένες στη σκιά του μοναχικού χαρμιού, αντίκριζαν ξαφνικά με τρόμο, φρίκη και παγωμένο αίμα το ματωμένο χέρι ενός άγριου στρατιώτη να τις αρπάζει και να τις γκρεμίζει από ψηλά στο δρόμο... Οι στρατιώτες διεκδικούσαν με λύσσα την είσοδο στα πλουσιόσπιτα. Ολόκληροι τοίχοι γκρεμίζονταν καθώς χιμούσε ορμητικό απάνω τους το μανιακό πλήθος, λες και ήταν αρχαίος πολεμικός κριός... Κόλαση φωτιάς και αίματος. Ο βρόντος των σπιτιών που σωριάζονταν συντρίμμια, το ατελείωτο τουφεκίδι, οι εκρήξεις των κανονιών, οι κραυγές των ετοιμοθάνατων και τα άγρια ξεφωνητά των νικητών ανακατεύονταν, δημιουργώντας μια συναυλία ανατριχιαστική. Οι Έλληνες βγάζουν μια ιδιαίτερη κραυγή όταν ορμούν στον εχθρό: ένα ούρλιασμα που τινάζεται από το*

λαρύγγι. Αλλά αυτή η κραυγή γίνεται αλλιώς όταν υψώνουν το σιλέτο ή το γιαταγάνι πάνω στο θύμα τους. Αδύνατο να το περιγράψω: η πικρή ειρωνεία της νίκης, η μανία για εκδίκηση, η απάνθρωπη δίψα του αίματος, όλα μαζί εκφράζονται με αυτή την κραυγή που συνοδεύεται συνήθως από ένα γέλιο σαρδόνιο, άγριο και τρομακτικό. Αυτή την κραυγή του ανθρώπου – τίγρη, του ανθρώπου που κατασπαράζει τον άνθρωπο”.

Αυτή την εικόνα της κόλασης συμπληρώνει ο Φιλήμονας: *“Γυναίκες, σημειώνει, ων η λευκότης διεφιλονείκει και προς αυτήν την χιόνα, νεάνιδες, ων ουδ’ ο θάνατος κατεμάρανε την χιόνα, βρέφη, τα μεν χειραπτάζοντα τους μαστούς και βαβάζοντα, τα δε το στόμα έχοντα επί του μαστού μητρός αιμοφύρτου, νέοι, γέροντες, άνδρες, ανάμικτοι κατέκειντο θέαμα βαρυπενθές... Ιδίως δε η εκ της πύλης των Καλαβρύτων μέχρι του στραπέιου λεωφόρος από λιθοστρώτου μετασχηματίσθη, ίν’ είπωμεν, εις πτωματοστρωτον, και ούθ’ ο πεζός, ούθ’ ο ίππος επάτει επί της γης, αλλ’ επί πτωμάτων”*.

Γι’ αυτό το πτωματοστρωτο μιλάει ο Κολοκοτρώνης στη *“διήγηση”* του όταν λέει: *“το άλογο μου από τα τείχη ως τα σαράγια δεν επάτησε γη”*. Και συνεχίζει δηλώνοντας: *“Το ασκέρι οπού ήταν μέσα το Ελληνικό έκοβε και εσκότωνε από Παρασκευή έως Κυριακή, γυναίκες, παιδιά και άνδραιοι 32000, μια ώρα ολόγυρα της Τριπολιτζάς”*.

Την ίδια τύχη με τους μουσουλμάνους είχε και ο εβραϊκός πληθυσμός της πόλης.

Οι νικητές μη χορταίνοντας από τους βιασμούς, το αίμα των χιλιάδων θυμάτων, το πλιάτσικο των πάντων (ακόμα και των σκουριασμένων καρφιών από τους τοίχους) και την αιχμαλωσία όμορφων παιδιών προς δουλεμπορία, καταφεύγουν στα ισλαμικά και ιουδαϊκά νεκροταφεία για να ανοίξουν τους τάφους και να πετάξουν έξω τους σκελετούς. Μετά αρχίζουν να χτυπιούνται μεταξύ τους για να πάρει ο ένας τα λάφυρα από τον άλλο. Οι νικητές εγκαταλείπουν τελικά την Τριπολιτσά και φορτωμένοι με λάφυρα και δούλους γυρίζουν στα χωριά τους. Αφήνουν πίσω τους ερείπια και χιλιάδες άταφα πτώματα που κατασπαράσσονται από πεινασμένες αγέλες αδέσποτων σκύλων. Οι αρχηγοί τους κάνουν ταμείο. Ο Κολοκοτρώνης αναγνωρίζεται ικανότερος έχοντας συγκεντρώσει σαράντα εκατομμύρια γρόσια γι’ αυτό και λαμβάνει το παρατσούκλι *“λαφύρας”*. Ο Γιατράκος με μια σκηνή λάφυρα υπολείπεται του Πετρόμπεη που άρπαξε δύο εκατομμύρια γρόσια ενώ αποστέλλει στη Μάνη δύο καμήλες και είκοσι μουλάρια φορτίο. Όσο δε για την Μπουμπουλίνα, καλά τα κατάφερε για γυναίκα: έβαλε στο κεμέρι της τέσσερα εκατομμύρια γρόσια.

Ο Υψηλάντης επιστρέφει στα χαλάσματα της Τριπολιτσάς και επιθεωρεί το καταστροφικό έργο της Φιλικής Εταιρείας του. Αυτής της Εταιρείας των δολοφόνων που πέτυχε να επιφέρει την κατάρα του Ισλάμ εναντίον της Ρωμιοσύνης, κατόρθωσε δηλαδή να πραγματώσει το κρισιμότερο μέρος του ρωσικού σχεδίου για το '21.

ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΛΑ

συνέχεια από τη σελ. 2

Η ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΛΑ

Αντιπροσωπεία της ΟΑΚΚΕ επισκέφτηκε το εργοστάσιο και μίλησε με το Σωματείο των εργαζομένων εκεί. Από τους εργαζόμενους λοιπόν μάθαμε τα εξής στοιχεία.

Σήμερα το διυλιστήριο παράγει μαζούτ, πράγμα που είναι οικονομικά ασύμφορο γιαυτό. Με τον εκσυγχρονισμό του και τις νέες εγκαταστάσεις που θα δημιουργηθούν θα παράγεται:

Ντίζελ

Ηλεκτρική ενέργεια για την αντιμετώπιση των διακοπών ή των πτώσεων τάσης του δικτύου της ΔΕΗ που δημιουργούν προβλήματα στην ομαλή λειτουργία

Ορυκτέλαια υπερυψηλής τεχνολογίας αποκλειστικά για εξαγωγή στην Αμερική

Πρέπει να σημειώσουμε ότι η παραγωγή ντίζελ σήμερα στη χώρα δεν επαρκεί για τις ανάγκες της και γίνεται εισαγωγή από το εξωτερικό με όλες τις αρνητικές συνέπειες για το σύνολο της οικονομίας.

Στο διυλιστήριο απασχολούνται σήμερα 700 περίπου εργαζόμενοι. Η σημερινή παραγωγή του διυλιστηρίου είναι 100.000 βαρέλια. Με τον εκσυγχρονισμό οι μονάδες θα λειτουργούν με φυσικό αέριο.

Για να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες για τον αναγκαίο εκσυγχρονισμό του διυλιστηρίου θα απασχοληθούν από το 2001 μέχρι το 2004 περίπου 1000 εργαζόμενοι ενώ μετά από την ολοκλήρωσή τους θα παραμείνουν 200 περίπου μόνιμα εργαζόμενοι εκτός των ήδη 700 υπαρχόντων εργαζομένων και η συνολική επένδυση θα ξεπεράσει τα 280 δις. Πρόκειται δηλαδή για την μεγαλύτερη επένδυση εκσυγχρονισμού που έχει γίνει ποτέ στην Ελλάδα Ταυτόχρονα η Πετρόλα προχωρά στην δημιουργία ενός σχολείου για την εκπαίδευση τεχνικών παραγωγής μιας και τέτοια ειδικότητα δεν υπάρχει στην ελληνική εκπαίδευση και της είναι απαραίτητη για την καλή λειτουργία της παραγωγής της.

Πρόκειται λοιπόν, συμπερασματικά, για μια νέα μεγάλη σύγχρονη καπιταλιστική επιχείρηση με λειτουργία παρόμοια με των αντίστοιχων επιχειρήσεων του εξωτερικού.

ΤΑ ΑΣΥΣΤΟΛΑ ΨΕΥΔΗ ΤΗΣ “ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΓΩΝΑ”

Αυτή η “Επιτροπή” που καθοδηγείται από το αντιβιομηχανικό μπλοκ των τσεσάρων πολιτικών κομμάτων συγκροτήθηκε από τις δυνάμεις του αντιβιομηχανικού μεσαίωνα και με ασύστολα ψεύδη προσπαθεί να πείσει τους κατοίκους των γύρω από τη

Πετρόλα περιοχών ότι αν τα σχέδια του Λάτση προχωρήσουν και αναπτυχθεί το διυλιστήριο τότε θα πεθάνουν στην μόλυνση και την ασφυξία. Ας δούμε τα επιχειρήματά τους.

Γράφει στο ψήφισμα που διαβάστηκε κατά τη συγκέντρωση τις 18 Οκτώβρη η λεγόμενη “Επιτροπή”. “Το βιομηχανικό κορεσμένο Θριάσιο δεν μπορεί πλέον να δεχτεί και να αντέξει άλλη επιβάρυνση... δεν μπορεί να

ανεχτεί την περαιτέρω υποβάθμιση του περιβάλλοντος, την διαρκή απειλή σε βάρος της υγείας των κατοίκων, την αχρήστευση της πολιτιστικής του κληρονομιάς. Δεν μπορεί να διακόψει την πορεία αναβάθμισης της ποιότητας ζωής των πολιτών... ούτε να δεχτεί την απαξίωση των περιουσιακών στοιχείων των κατοίκων...” και συνεχίζει παρακάτω: “...η σχεδιαζόμενη εδαφική επέκταση της Πε-

τρόλα θα εξαφανίσει την ζώνη ασφαλείας με την ΠΥΡΚΑΛ θα φέρει το διυλιστήριο ακόμα πιο κοντά στους οικισμούς, θα αυξήσει τις σημερινές διαρροές και δυσσομίες... και θα ακυρώσει τους μακροπρόθεσμους σχεδιασμούς για την ΠΥΡΚΑΛ την οποία για δεκαετίες ολόκληρες η εταιρεία εποφθαλμιά...”.

Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Όχι. Η αλήθεια είναι ακριβώς η αντίθετη από αυτήν που παρου-

σιάζεται στις παραπάνω θέσεις.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Στις παραπάνω αιτιάσεις απαντούν οι εργαζόμενοι που ζουν και εργάζονται καθημερινά στο διυλιστήριο. Και έχουν ατράνταχτα επιχειρήματα για όλα αυτά.

Είναι γεγονός ότι εφόσον φτιά-

συνέχεια στη σελ. 12

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Υπάρχει στη χώρα μας ένα μπλοκ πολιτικών δυνάμεων που εκτελεί μεθοδευμένα βιομηχανικό σαμποτάζ. Αυτές οι δυνάμεις για τρεις περίπου δεκαετίες έχουν εξαπολύσει μια καταστροφική επίθεση ενάντια στη βιομηχανία, ιδιαίτερα ενάντια στη βαριά βιομηχανία, και τα μεγάλα έργα υποδομής που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της, και έχουν καταφέρει σε μεγάλο βαθμό το στόχο τους. Οι μορφές που πήρε και παίρνει το συνειδητό βιομηχανικό και παραγωγικό σαμποτάζ είναι:

Πρώτο, η κρατικοποίηση ενός εργοστασίου και ύστερα το φόρτωμά του με υπεράριθμους που πληρώνονται από την επιχείρηση και όχι από το κράτος. Αυτή η ταχτική εφαρμόστηκε σε πρώτη φάση μετά το 1981 και συνδυάζεται συνήθως με σταμάτημα του μηχανολογικού εκσυγχρονισμού, με πιστωτική ασφυξία, με πτώση των κρατικών παραγγελιών στο δοσμένο εργοστάσιο και με ασύμφορες συμφωνίες παραγωγής (ορισμένες ή συνδυασμός αυτών των μεθόδων χρησιμοποιήθηκε για το χτύπημα των Ναυπηγείων, της ΠΥΡΚΑΛ, της ΕΒΟ, της Πειραιϊκής-Πατραϊκής, του Σκαλιστήρη, του εργοστασίου της Νισσάν στο Βόλο κλπ).

Δεύτερο και βασικότερο: Οι εκστρατείες δόθηκαν ενάντια στη μόλυνση και για την προστασία της φύσης και του φυσικού κάλλους. Με αυτόν τον τρόπο ματαιώθηκε το πετροχημικό εργοστάσιο στο Μεσολόγγι και πετάχτηκαν οι μηχανές του που είχαν αγοραστεί, ακυρώθηκε το έργο του Αχελώου, εμποδίστηκε η επέκταση της Πετρόλα και η εγκατάσταση παραγωγής ρεύματος στη Δράμα, την Κρήτη και αλλού, εμποδίζεται η επένδυση της μεταλλουργίας χρυσού στη Χαλκιδική, έκλεισαν το εργοστάσιο των Λιπασμάτων και την ΑΓΕΤ στη Δραπετσώνα και ματαιώθηκαν εκατοντάδες και χιλιάδες μικρότερες βιομηχανικές επενδύσεις σε όλη τη χώρα με χαρακτηριστικό παράδειγμα όπως είπαμε και παραπάνω τις βιομηχανίες και βιοτεχνίες κατά μήκος του Κηφισσού. Ετοιμάζονται να κλείσουν την ΒΡ στη Δραπετσώνα, τη ΔΕΗ και τους Μύλους στο Κερατσίνι και στραγγαλίζουν σιγά-σιγά την ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη στο Πέραμα. Ετοιμάζονται να κλείσουν τον Παλαστράτο στον Πειραιά, τον Κεράνη, την Ελαιδα και την Lever κατά μήκος της οδού Πειραιώς μέσα στα πλαίσια της λεγόμενης “ιστορικής ανάπλασης” της οδού Πειραιώς, ένα σχέδιο που εκπόνησε και εκτελεί ο Λαλιώτης. Αυτός αφού κλείσει πρώτα τα εργοστάσια στη συνέχεια αναδεικνύει την “ιστορική” τους φυσιογνωμία μέσα από τα ερείπια της καταστροφής που ο ίδιος προκάλεσε. Σκοτώνει δηλαδή τα θύματά του και μετά τα ταριχεύει. Έτσι επίσης χτυπήθηκε ο εκσυγχρονισμός του λιμανιού του Λαυρίου και της Ραφήνας. Έτσι επίσης προσπάθησαν να κλείσουν τα Τσιμέντα της ΑΓΕΤ στη Χαλκίδα τον περασμένο Αύγουστο, το εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ και της Σόγιας χρησιμοποιώντας την αντιδραστική οργάνωση Γκρηνπίζ.

Τρίτο: Τα ταξικά προσχήματα, ιδιαίτερα με το σύνθημα “καμιά απόλυση”. Έτσι έχουν κλείσει την Ιζόλα και την Πιρέλι. Με αυτή τη μέθοδο κλείνουν τα εργοστάσια που βρίσκονται σε φάση ύφεσης ή αναδιάρθρωσης.

Το εργατικό κίνημα ήταν πάντα ενάντια στις απολύσεις, αλλά έπαιρνε πάντα υπόψη του την κατάσταση μιας επιχείρησης και τη γενική κατάσταση της αγοράς προκειμένου να προσδιορίσει τις μορφές της πάλης και τις απαιτήσεις του. Στην περίπτωση των απολύσεων για παράδειγμα δεν διεκδικεί μόνο από την επιχείρηση αλλά απαιτεί και από το κράτος, δηλαδή από το συλλογικό καπιταλιστή, να μοιραστεί το βάρος της μισθοδοσίας ή των αποζημιώσεων ή των επιδομάτων κλπ.

Πέρα από τις παραπάνω βασικές μέθοδες χρησιμοποιείται και κάθε άλλο πρόσχημα, όπως ο τουρισμός, η σοβινιστική αρχαιοπληξία (αρχαιολογικοί χώροι ή χώροι αρχαιολογικού ενδιαφέροντος), ο κάλπικος αντιμπεριαλισμός (χτύπημα των ξένων επενδύσεων, μη απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων) ή καμιά εκκλησία που μπορεί να υπάρχει εκεί κοντά.

Αντιβιομηχανικά κινήματα της μικροαστικής οικολογίας, των καθυστερημένων τμημάτων της εργατικής τάξης, των γραφειοκρατών, των σοβινιστών, των αρχαιοπληκτών και των εχθρών της προόδου γενικά, υπάρχουν σε όλο τον κόσμο. Η διαφορά είναι ότι στη χώρα μας αυτά τα κινήματα δεν ξεκινάν από τα κάτω, εκφράζοντας μισοκαθυστερημένες πλευρές της κοινωνίας, αλλά ξεκινάνε από πάνω, δηλαδή από ισχυρά τμήματα του πολιτικού καθεστώτος και έχουν τη βοήθεια του κράτους ή τμημάτων του κρατικού μηχανισμού.

Το πολιτικό μπλοκ που εκτελεί μεθοδικό βιομηχανικό σαμποτάζ στη χώρα μας αποτελείται από το ψευτοΚΚΕ, το ΣΥΝ, την τάση Καραμανλή μέσα στη ΝΔ και την τάση Σημίτη-Λαλιώτη-Σκανδαλίδη μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Αυτή η τελευταία τάση αποτελεί τον κυβερνητικό και κρατικό προστάτη των αντιβιομηχανικών κινήματων που καθοδηγούνται και οργανώνονται κυρίως από το ψευτοΚΚΕ. Το εύρος των κινήματων που εξαπολύει αυτό το μπλοκ αυξάνεται από τις πολιτικές του συμμαχίες, περιστασιακές ή όχι, με άλλα τμήματα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

Ενώ όλο και περισσότερο οι αντιβιομηχανικές πολιτικές δυνάμεις γίνονται αντιληπτές από το λαό μέσα από τις επιθέσεις τους ενάντια στη βιομηχανία, δεν γίνεται αντιληπτή η αιτία και ο στόχος της πολιτικής τους.

Εδώ και αρκετά χρόνια η ΟΑΚΚΕ έχει αποκαλύψει ότι πίσω από αυτή την πολιτική βρίσκεται η στρατηγική της ρώσικης υπερδύναμης στη χώρα μας. Η Ρωσία θέλει μια Ελλάδα ξεκομμένη από τη διαδικασία της ευρωπαϊκής βιομηχανικής ανάπτυξης για να την χρησιμοποιήσει σαν εξάρτημα στα πολεμικά της σχέδια στα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πολλοί προβάλλουν την άποψη ότι η Ρωσία είναι αδύναμη. Η αλήθεια είναι ότι μόνο ο ρώσικος λαός υποφέρει, ενώ η άμπλουτη κρατικοκορμηλατιστική ολιγαρχία συντηρεί μια πελώρια και σύγχρονη στρατιωτική, διαστημική και διπλωματική μηχανή. Αυτή η υπερδύναμη έχει σε μεγάλο βαθμό διεισδύσει στην Ελλάδα κυρίως χάρη στην ελληνοτουρκική αντίθεση που την όξυνε επιδέξια για δεκαετίες με άμεσο στόχο να εξασφαλίσει τη δίοδο το στόλου της από τα Στενά καθώς και τα αγκυροβόλια της στο Αιγαίο. Είναι η ρώσικη στρατηγική που βρίσκεται σήμερα πίσω από όλο αυτό το μαύρο μέτωπο της μεσαιωνικής πολιτικής ορθοδοξίας, του αντιευρωπαϊσμού των φασιστών (που κάποτε ήταν δυτικοφιλοι) και του κάλπικου αντιμπεριαλισμού. Αλλά τα τελευταία χρόνια αυτή η πολιτική διείσδυση έχει πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας χάρη στην κυριαρχία των ρωσόδουλων στην ηγεσία όλων των πολιτικών κομμάτων. Επίσης χάρη στον πολύ δραστήριο πρόην πράκτορα της Στάζι και νυν της ΚGB, τον Κόκκαλη. Μέσα από αυτόν μεθοδικά και μέσα από τις κρατικές προμήθειες ή τις ιδιωτικοποιήσεις κρατικών επιχειρήσεων έχει φτιαχτεί στη χώρα μια ρωσόφιλη αστική τάξη, που έχει δεμένα τα συμφέροντά της με αυτόν.

Η πάλη για την υπεράσπιση της βιομηχανίας, περνά υποχρεωτικά από την αποκάλυψη αυτών των αντιδραστικών δυνάμεων και την εκτόπισή τους από την πολιτική και οικονομική εξουσία. Διαφορετικά όχι μόνο η βιομηχανία θα σωριαστεί σε ερείπια και η χώρα θα γυρίσει στον μεσαίωνα, αλλά η πλήρης κυριαρχία αυτών των δυνάμεων θα φέρει τον πιο μαύρο φασισμό για λογαριασμό των νεοτσαρικών της Ρωσίας και η χώρα θα γνωρίσει τη φρίκη ενός άδικου πολέμου με την Τουρκία. Ο αγώνας για το κράτημα των εργοστασίων γίνεται έτσι ένας αγώνας με τεράστια σημασία, όχι μόνο για το ψωμί και τη δουλειά, αλλά για την ανεξαρτησία, τη δημοκρατία και την ειρήνη. Ιδιαίτερα ο αγώνας για να πραγματοποιηθούν οι επενδύσεις στην Πετρόλα είναι σήμερα ζήτημα τεράστιας σημασίας όπου κρίνεται σε μεγάλο βαθμό όχι μόνο η ανάπτυξη και η πρόοδος στο Θριάσιο αλλά και η παραπέρα δημοκρατική και ειρηνική εξέλιξη της χώρας.

Κάθε συνδικαλιστικός και δημοκρατικός φορέας πρέπει να πάρει ανοιχτά θέση υπέρ της επένδυσης και να καταγγείλει την αντιδραστική πολιτική της “επιτροπής”.

Η ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΛΑ

συνέχεια από τη σελ. 11

χρονται καινούργιες μονάδες παραγωγής ο όγκος των αερίων που φεύγουν προς το περιβάλλον θα μεγαλώσει (περίπου τρεις φορές). Το ζήτημα όμως δεν είναι στην αύξηση του όγκου. Το πρόβλημα βρίσκεται στο αν τα αέρια αυτά θα περιέχουν επιβλαβείς για το περιβάλλον ουσίες. Αν δηλαδή περιέχουν τοξικές ενώσεις που προκαλούν μόλυνση στον αέρα, στο νερό ή στο έδαφος και κατά συνέπεια θα δημιουργούν προβλήματα στην υγεία των κατοίκων.

Όμως σύμφωνα με τη μελέτη για τις νέες εγκαταστάσεις, που κόστισε 12 δις, θα κατασκευασθεί νέα κεντρική μονάδα καθαρισμού των απερίων που θα χρησιμοποιεί ό,τι πιο σύγχρονο υπάρχει παγκόσμια από την άποψη του καθαρισμού αυτών των αερίων. Αυτό δεν το αμφισβητεί ούτε η "Επιτροπή". Άρα δεν μπορεί κανείς να μιλά για επιπλέον επιβάρυνση. Από την άλλη μεριά όμως με την αλλαγή του καυσίμου που χρησιμοποιείται για την κίνηση του διυλιστηρίου, δηλαδή **με την χρησιμοποίηση του φυσικού αερίου**, που όπως είναι γνωστό είναι φιλικότερο προς το περιβάλλον, **οι συνολικές εκπομπές ρύπων θα μειωθούν δραστικά ακόμη και σε σχέση με σήμερα**. Σε αυτό πρέπει να συνυπολογίσει κανείς ότι η παραγωγή των 100000 βαρελιών δεν πρόκειται να αυξηθεί. Άρα και από αυτή την άποψη είναι προς το συμφέρον της ευρύτερης περιοχής ο εκσυγχρονισμός αυτός του διυλιστηρίου.

Άλλωστε όπως διατυμπανίζουν προς όλες τις κατευθύνσεις οι εργαζόμενοι **"αν η λειτουργία μετά τον εκσυγχρονισμό επιβαρύνει ακόμη περισσότερο το περιβάλλον της περιοχής μας, εμείς είμαστε διατεθειμένοι να ταχθούμε υπέρ της επιτροπής. Εκτιμούμε και αυτό είναι σίγουρο ότι ο εκσυγχρονισμός θα μειώσει τη ρύπανση κατά πολύ"**.

Όσον αφορά το ζήτημα με τη ζώνη ασφαλείας με την ΠΥΡΚΑΛ. Εδώ πρόκειται για ένα χονδροειδέστατο ψέμα γιατί, σύμφωνα με τη μελέτη πάντα, ενώ ο νόμος ορίζει απόσταση 75 μέτρων μεταξύ των μονάδων, η Πετρόλα αφήνει μια απόσταση 150 μέτρων, και στο χώρο αυτόν που δημιουργείται προτείνει την φύτευση δέντρων και τον χαρακτηρισμό της έκτασης αυτής σαν δασικής, ώστε να μην μπορεί κανείς στο μέλλον να τον χρησιμοποιήσει για οτιδήποτε. Εδώ να πούμε ότι η έκταση όπου προβλέπεται να δημιουργηθούν οι νέες μονάδες δεν είναι καν δασική και δεν υπάρχει ούτε ένα (κυριολεκτικά) δέντρο εκεί. Πρόκειται για μια ακάλυπτη έκταση και για ένα παλιό και ετοιμόρροπο κτίριο (ιδιοκτησίας Μποδοσάκη παλαιότερα και που ήταν παλιά υαλοουργείο) που το αγό-

ρασε η Πετρόλα και το οποίο θα κατεδαφίσει. Ο χαρακτηρισμός της έκτασης "ως μη δασικής" από το ΣτΕ αφορά την έκταση που καταλαμβάνει σήμερα αυτό το κτίριο. Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε, σύμφωνα πάντα με τα λεγόμενα των εργαζομένων ότι η Πετρόλα είχε αποπειραθεί να αγοράσει την ΠΥΡΚΑΛ και την μισή έκταση από αυτήν θα την έδινε δωρεάν στο δήμο Ελευσίνας για δική του χρήση ενώ την άλλη μισή θα την δενδροφύτευε κάνοντάς την δασική έκταση. Άρα η "Επιτροπή" ψεύδεται όταν δηλώνει ότι η **"Πετρόλα εποφθαλμιά χρόνια την ΠΥΡΚΑΛ"**.

Επίσης δεν πρόκειται να φτιαχτούν καινούργιες δεξαμενές. Μάλιστα κάποιες από αυτές δεν χρησιμοποιούνται σήμερα αλλά λόγω του υψηλού κόστους της καταστροφής τους δεν ξηλώνονται. Όσο για το ζήτημα των απολύσεων για το οποίο φωνάζει η "Επιτροπή" το σωματείο μίλησε για 250 εργαζόμενους που έφυγαν μέσα σε μια 5ετία από την εταιρεία με εθελουσία έξοδο παίρνοντας όλες τις σχετικές αποζημιώσεις, μετά την επιστροφή ενός αριθμού εργαζομένων από το διυλιστήριο που κατασκεύασε η Πετρόλα στη Σαουδική Αραβία.

ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ

"Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια", λει μια παροιμία. Όλοι αυτοί οι απατεώνες κατεδαφιστές της βιομηχανίας ξεσκεπάζονται αμέσως με μια μικρή και αυτονόητη κίνηση από τη μεριά των εργαζομένων. Το σωματείο τους προσκάλεσε να μουν μέσα στους χώρους του διυλιστηρίου και να το δουν από κοντά, **κυρίως όμως τους προκάλεσε να πάρουν την μελέτη για τις νέες μονάδες και να τις πάνε σε όποιο έγκυρο γραφείο του κόσμου θέλουν για να την αξιολογήσουν**. Αλλά που να πάνε βέβαια να την πάρουν, αφού αυτό που τους ενδιαφέρει δεν είναι η επένδυση και η προστασία του περιβάλλοντος, δεν είναι η ανάπτυξη και η πρόοδος, αλλά η καταστροφή του εργοστασίου.

Άλλωστε από την πρώτη στιγμή με επιστολή τους προς κάθε κατεύθυνση οι εργαζόμενοι διατυμπάνισαν: **"ΝΑΙ στις επενδύσεις με παράλληλη ΑΥΣΤΗΡΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ του περιβάλλοντος και την διασφάλιση των θέσεων εργασίας"**.

Αν πράγματι η "επιτροπή" και τα κόμματα που την στηρίζουν ήθελαν την προστασία του περιβάλλοντος και την ανάπτυξη της Ελευσίνας και των γύρω περιοχών, τότε το πρώτο πράγμα που θα ήθελαν θα ήταν να γίνει ο εκσυγχρονισμός και να επιμείνουν για την όσο το δυνατόν καλύτερη τεχνολογία των μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος με ταυτόχρονο έλεγχο τους. Άλλωστε, όπως μας είπαν οι εργαζόμενοι, **προτάθηκε στην "επι-**

τροπή" να τοποθετηθούν μονάδες μέτρησης της ρύπανσης που να εγκατασταθούν στο δημαρχείο της Ελευσίνας, έτσι ώστε να μπορεί ο οποιοσδήποτε να ελέγξει τα επίπεδα της μόλυνσης και των ρύπων. Αλλά **βέβαια οι κατεδαφιστές αρνήθηκαν** αυτήν την πρόταση χωρίς βεβαίως να μουν στον κόπο να εξηγήσουν τους λόγους για αυτήν τους την άρνηση όπως θα έκανε κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος.

Ένα ακόμη στοιχείο που δείχνει την απάτη τους και ξεσκεπάζει ακόμη περισσότερο τους σαμποταριστές είναι η μονάδα βιολογικού καθαρισμού της Πετρόλα που κατασκευάστηκε το '93. Οι σαμποταριστές έκαναν προσφυγή τότε στο Συμβούλιο της Επικρατείας για να μην γίνει. Το επιχείρημά τους ήταν ότι "δεν ξέρουμε τι θα κάνει αυτή η μονάδα, μπορεί ο Λάτσης να την χρησιμοποιήσει για να επεξεργάζεται πετρέλαιο". Τόσο πολύ τους ενδιέφερε το περιβάλλον και η καθαριότητα της θάλασσας που δεν ήθελαν να γίνει η μονάδα για να μην πηγαίνουν οι ρύποι στη θάλασσα. Και βέβαια κουβέντα δεν λένε και καμιά αυτοκριτική δεν κάνουν τώρα που η θάλασσα δίπλα στο διυλιστήριο είναι καθαρή και κυκλοφορούν και ψάρια γύρω από τους ντό-

κους.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΛΙΩΤΗΗ συμμορία Σημίτη-Λαλιώτη μέσα στο ΠΑΣΟΚ, όπως και η ομάδα Καραμανλή στη ΝΔ μαζί με τα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ συγκροτούν σε πολιτικό επίπεδο το μέτωπο των σαμποταριστών της βιομηχανίας. Αυτός που εκτελεί τη βιομηχανία στην χώρα είναι οι Σημίτης-Λαλιώτης και το ΣτΕ. Όμως πολλές φορές οι πανούργοι αυτοί σοσιαλφασίστες κρύβονται επιδέξια. Στην προκειμένη περίπτωση ο Λαλιώτης έδωσε μια προέγκριση για την μελέτη των νέων εγκαταστάσεων της Πετρόλα τον Ιούνιο (η κανονική πήγε τώρα στο ΥΠΕΧΩΔΕ). Τότε όμως δεν είχε ξεσπάσει με αυτή την ένταση το αντιδραστικό "κίνημα" της "Επιτροπής" και ήταν δύσκολο σε αυτόν να μην την εγκρίνει. Άλλωστε αυτή η προέγκριση δεν έχει και καμιά ουσιαστική σημασία και δεν αποτελεί δέσμευση για την έγκριση της κανονικής. Αυτό φάνηκε και σε μια απάντηση που έδωσε όταν είχε επισκεφθεί τα ΕΛΔΑ πριν λίγο καιρό. Αυτός λοιπόν τότε ρωτήθηκε αν η Πετρόλα θα πάρει έγκριση για τις νέες της εγκαταστάσεις και απάντησε: **"αν πρέπει να την πάρει, θα την πάρει"**. Αυτό το "αν πρέπει" σημαίνει ουσιαστικά αν δεν υπάρξουν αντιδράσεις από

κάποιους. Αλλά όπως είναι γνωστό το ΠΑΣΟΚ της περιοχής στηρίζει την "επιτροπή" και αν ο Λαλιώτης ήθελε να γίνει ο εκσυγχρονισμός της Πετρόλα θα έπρεπε οι εκεί τοπικές οργανώσεις να φώναζαν να γίνει αυτός ο εκσυγχρονισμός από κοινού με το σωματείο των εργαζομένων. Αυτό που συνήθως κάνει αυτός ο σαμποταριστής είναι να χρησιμοποιεί τις αντιδράσεις που το μπλοκ προκαλεί στη βάση για να δίνει συνεχώς αναβολές στις εγκρίσεις ή να μην εγκρίνει. Αν στο τέλος και μετά πολύ χρόνο δώσει την έγκριση, τότε αναλαμβάνει το ΣτΕ να λύσει το ζήτημα μη εγκρίνοντας, γιατί στο μεταξύ βρίσκονται οι κατάλληλοι άνθρωποι του μπλοκ να κάνουν σε αυτό προσφυγή. Αυτή η τακτική έχει ακολουθηθεί στο εργοστάσιο χρυσού της TVX στη Χαλκιδική όπου μετά από χρόνια αναβολών το ΥΠΕΧΩΔΕ έδωσε στο τέλος την έγκριση αλλά ανέλαβε το ΣτΕ την τελική απόφαση. Ήδη το ΣτΕ έχει δώσει αναβολή για το Γενάρη για την εκδίκαση της υπόθεσης. Στο μεταξύ η TVX αιμορραγεί οικονομικά και είναι αμφίβολο αν στο τέλος αντέξει και μέχρι να έρθει η έγκριση δεν πεθάνει, δηλαδή φύγει από την Ελλάδα, με αποτέλεσμα οι 800 περίπου εργαζόμενοι στα μεταλλεία να μείνουν άνεργοι.

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

συνέχεια από τη σελ. 5

ρος του Τσιρμούλα, Αναστασάκος, στον μάρτυρα των εργαζομένων Ηλία Ματέρη. Ο Αναστασάκος δεν άφησε τον μάρτυρα να απαντήσει, ενώ στο τέλος έφθασε να ωρύνεται ρωτώντας πως τολλά ο Η. Ματέρης να αμφισβητεί τον Τσιρμούλα **"που εκλέγεται επί 17 συναπτά έτη"**, και να **"σπιλώνει την Π. Δέτσικα"**, δύο καθ' όλα **"αγνούς συνδικαλιστές"** που αποδείχτηκαν όμως εκ των υστέρων εξαιρετοι πλαστογράφοι. Τελικά, όταν οι αντιδράσεις από την πλευρά των εργαζομένων στις υστερίες του Αναστασάκου έγιναν έντονες, ο πρόεδρος είπε ένα "συζητήθηκε η υπόθεση", πήρε τα χαρτιά του κι έφυγε! Πρόκειται για τουλάχιστον ασυνήθιστες σκηνές σε δικαστική αίθουσα!

Όσο μόρεσε να μιλήσει ο Η. Ματέρης κατάγγειλε την πρακτική του Δ.Σ. και την αδιαφορία του για την αποκατάσταση των εργαζομένων. Αναφέρθηκε στο παράδειγμα άλλων σωματείων, όπως τα σωματείο του Μινιόν, που όταν έκλειναν οι επιχειρήσεις βρίσκονταν για πολύ καιρό σε κινητοποίηση με στόχο την αποκατάσταση. Αναφέρθηκε επίσης στο γεγονός ότι τόσο ο Τσιρμούλας, όσο και τα περισσότερα μέλη του Δ.Σ. βρήκαν αμέσως μετά την απόλυσή τους δουλειά στον κρατικό τομέα, ενώ ειδικότερα για τον Τσιρμούλα, είπε ότι έχει προσληφθεί στην εταιρεία που έκλεισε το εργοστάσιο, την Πρότυπο. Τέλος, κατάρριψε το ψέμα ότι με απόφαση Γ.Σ. υποβλήθηκε η αίτηση για διορισμό, και στιγμάτισε την άρνηση του Δ.Σ. να συγκαλέσει γενική συνέλευση ακόμα και μετά από την κατάθεση αίτησης που υπογράφηκε από 100 και πλέον εργαζόμενους για την παύση του Δ.Σ. και την εκλογή νέου. Μάλιστα, τόνισε ότι η σύγκληση της Γ.Σ. της 25 Σεπτεμβρίου ήταν αποτέλεσμα της πίεσης που ασκήθηκε και όχι ένδειξη του "ενδιαφέροντος" του Δ.Σ., για να λάβει την απάντηση του προέδρου του Δικαστηρίου ότι και αυτός "κάτω από πίεση" βρισκόταν στην αίθουσα του δικαστηρίου. Είναι να αναρωτιέται κανείς από ποιους πείστηκε αυτός ο πρόεδρος και για ποιους λόγους να βρίσκεται στην έδρα δικάζοντας τη συγκεκριμένη υπόθεση. Σε ό,τι αφορά τις αστειότητες περί διάλυσης του Σωματείου όταν απολύονται οι εργαζόμενοι, ο νόμος με σαφήνεια ορίζει ότι μόνο αφού τελεσιδικήσει η απόφαση για την αγωγή των εργαζομένων ενάντια στις παράνομες απολύσεις, υπάρχει λόγος διάλυσης του σωματείου. Όταν δηλαδή εκδοθεί και η απόφαση του Εφετείου, η οποία σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα δεν θα έχει εκδοθεί αν δεν περάσει τουλάχιστον ένας χρόνος ακόμα. Άλλωστε **είναι κυρίως κατά την περίοδο που οι εργαζόμενοι βρίσκονται στο δρόμο χωρίς μέλλον που χρειάζονται τη συνδικαλιστική προστασία ενός σωματείου**.

Είναι φανερό ότι οι εργαζόμενοι των Λιπασμάτων θα βρουν μπροστά τους συνεχώς τη λυσσαλένη αντίσταση ενός καθεστώτος που έχασε την εμπιστοσύνη και την ψήφο τους, και δεν θέλει καθόλου τώρα να τους αφήσει να σταθούν στα πόδια τους. Μέχρι τώρα η πρακτική και οι αποφάσεις των δικαστηρίων της Ελλάδας έχουν δείξει τις διαθέσεις αυτού του καθεστώτος. Με αυτή την τελευταία δικαστική μάχη, η κλίκα Τσιρμούλα επιχειρεί να διατηρήσει ένα σωματείο σφραγίδα με διορισμένη ηγεσία, που θα ενεργεί ενάντια στα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων. Αν και κατά πόσο αυτή η προσπάθεια θα επιτύχει, θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο το καθεστώς των κατεδαφιστών θα επιχειρήσει να ξεπεράσει κάθε όριο νομιμότητας με δικαστικές αποφάσεις που θα αποτελούν μνημεία αίσχους και θα προκαλέσουν σκάνδαλο στην Ευρώπη. Σ' ένα μήνα περίπου που θα βγει η απόφαση θα το μάθουμε.

Σε αντίθεση με όσα συμβαίνουν στα ελληνικά δικαστήρια, στην Ευρώπη η υπόθεση των εργαζομένων προχωρά με πολύ θετικά αποτελέσματα. Μετά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπου αναμένεται ο ορισμός της υπερωριακής συζήτησης των εργαζομένων, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Κομισιόν) έκρινε ότι υπάρχει παραβίαση των διατάξεων περί ομαδικών απολύσεων και ξεκίνησε διαδικασία αυτεπάγγελτης εξέτασης της καταγγελίας και γι' αυτό το θέμα, και για το θέμα της παραβίασης των όρων της χρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Ταμείο. Το σκάνδαλο των Λιπασμάτων δεν μπορεί να μείνει ατιμώρητο.

Η ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

Ξαφνικά νομίζει κανείς ότι βρίσκεται σε μια άλλη χώρα. Καταλαβαίνει ότι βρίσκεται στην Ελλάδα μόνο επειδή χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες άλλοι άνθρωποι, οι συνηθισμένοι άνθρωποι, η απέραντη μάζα της τηλεόρασης, του καφενείου, της δουλειάς και των γραφείων, διαμαρτύρεται και εξοργίζεται με τις αλληπάλληλες και αιφνιδιαστικές “ιεροσυλίες”. Σημαίες, Σταυροί, Μακεδονίες, Τουρκία, όλα ξαφνικά πετιούνται κατά γης.

Η βάση της κοινωνίας αδυνατεί να κατανοήσει τις ξαφνικές και σχεδόν ομόφωνες δημοκρατικές επαναστάσεις της κορυφής.

Έχει δίκιο ο κόσμος που δεν καταλαβαίνει γιατί οι ίδιοι ακριβώς που για 25 χρόνια αρχίζοντας από τον Α. Παπανδρέου τον έθρεψαν και τον εξάρτησαν από τα χειρότερα σοβινιστικά και ξενοφοβικά στερεότυπα, οι ίδιοι αποφασίζουν ξαφνικά και τον καλούν να υιοθετήσει τα ακριβώς αντίθετα.

Το πιο χαρακτηριστικό ήταν στην περίπτωση του Οδυσσέα με τον Στεφανόπουλο.

Αυτός ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, που αποτελεί την ζωντανή σύνοψη όλων των καθωσπρέπει εθνικιστικών στερεοτύπων και το τελευταίο αποκούμπι της ζαλισμένης από τις απότομες στροφές μάζας, βγήκε ξαφνικά υπέρ του Οδυσσέα. Επειδή κατάλαβε ότι θα αποσταθεροποιούσε το κοινό του, ο πονηρός αυτός ανθρωπάκος, που πιάνει στον αέρα την κάθε φορά κεντρική καθεστωτική γραμμή, τάβαλε με τον Πανούση. Για να σηκώσει δηλαδή ο Αλβανός τη Σημαία, έπρεπε να μεγαλώσει η ποιινή του ήδη καταδικασμένου αναρχικού που τόλμησε λίγο πριν να περιγελάσει αυτή τη Σημαία.

Βέβαια ο ανθρωπάκος δεν χτύπησε τυχαία τον Πανούση. Τον Πανούση τον χτύπησε επειδή τον άφησαν ακάλυπτο και οι τέσσερις κομματικές ηγεσίες του καθεστώτος και τον υποστήριξε μόνο ένα μικρό κομμάτι δημοκρατών. Ο Πανούσης κάνει για ένα κλικ οθόνης και επειδή περιέλασε τη Σημαία, αλλά επειδή περιέλασε τον Περισσό. Την άλλη φορά τιμωρήθηκε επειδή τα έβαλε με τον πλατύ κνίτη Νταλάρα. Τώρα τιμωρήθηκε επειδή έξυπνα και εύστοχα ανέδειξε την ιδεολογική σύμπτωση σταυρού και

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Δημοσιεύτηκε στην *Ελευθεροτυπία* στις 31-10

Η καταδίκη του Πανούση και η υποστήριξη αυτής της καταδίκης από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας δείχνουν ότι ο ελληνικός σοβινισμός είναι τοποθετημένος πια πάνω από το δικαίωμα της δημοκρατικής έκφρασης ώστε να τιμωρεί δικαστικά και την πιο ξόφραση ειρωνία του. Πρόκειται για φασισμό, τον ίδιο που μετέτρεψε σε παρία τον Αλβανό μαθητή της Μηχανιώνας.

σφυροδρέπανου και μάλιστα την ηγεμονία του δεύτερου μέσα στη νέα ελληνική εθνική ακροδεξιά.

Αυτό το παράδειγμα δείχνει πόσο το μέτωπο δημοκρατών και κνιτών υπέρ του Οδυσσέα είναι το ίδιο ύποπτο και αντιφατικό με το μέτωπο δημοκρατών και κνιτών υπέρ των νέων ταυτοτήτων.

Στην πραγματικότητα και στις δύο περιπτώσεις δεν χτυπιέται στο βάθος ο σοβινισμός, αλλά χτυπιέται εκείνος ο ελληνικός σοβινισμός που αρνείται το διπλό παιχνίδι, δηλαδή το να είναι και ελληνικός και ρώσικος ταυτόχρονα.

Αυτό στην περίπτωση των ταυτοτήτων φαίνεται με το ότι η ορθοδοξία δεν φεύγει από τις ταυτότητες γιατί δεν έχει καμιά δουλειά με μια δημοκρατική συγκρότηση της εθνικής και κρατικής ζωής, αλλά φεύγει για να αναδειχθεί ο “οικουμενικός” χαρακτήρας της, δηλαδή να γίνει ορθοδοξία όχι μόνο των Ελλήνων και των Ρώσων και τελικά να μπει κάτω από την ηγεμονία των δεύτερων. Δεν είναι η ορθοδοξία ουσιαστικά που φεύγει από τις ταυτότητες, αλλά για μια ενδιάμεση περίοδο **φεύγει η εθνική ορθοδοξία όπου να εγκατασταθεί η οικουμενική ορθοδοξία (σε συμμαχία με το Φανάρι) και τελικά η ρώσικη ορθοδοξία.**

Στην περίπτωση του Οδυσσέα γίνεται το εξής:

Ο Οδυσσέας κερδίζει τη Σημαία (μιλάμε στο επίπεδο της κορυφής γιατί το εξαρτημένο πλήθος από κάτω αρνείται ακόμα να του τη δώσει όπως αρνείται ακόμα να διώξει το σταυρό από τις ταυτότητες) αλλά αυτή δεν είναι η Σημαία του δημοκρατικού έθνους, είναι μια

βαθύτατα ρατσιστική Σημαία γιατί είναι η Σημαία του Πρώτου, δηλαδή του πρώτου μαθητή. Όπως είναι Σημαία του Πρώτου και Σημαία των Ολυμπιονικών. Πρόκειται για τη Σημαία των Ανωτέρων, για τη σημαία του έθνους που συγκροτούν οι Πρώτοι.

Η μεγάλη μάζα των Αλβανών, αλλά και η μεγάλη μάζα των Ελλήνων μαθητών δεν μπορούν ποτέ να κρατήσουν αυτή τη Σημαία σύμβολο και έπαθλο των πρώτων μαθητών. Η σύγκρουση του Οδυσσέα με την πρώτη Ελληνίδα μαθήτρια ήταν για το ποιος μπορεί να ανήκει αληθινά στην ελίτ, δηλαδή να είναι το αγαπημένο παιδί της αστικής τάξης. Στην υπόθεση Οδυσσέα η ελληνική αστική τάξη δηλώνει ότι μοιράζεται τα σύμβολά της με κάθε ισχυρό, με κάθε πρώτο και κάθε δυνατό. Αυτός είναι ο ελιτίστικος οικουμενισμός της Σημαίας του Οδυσσέα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι αυτός ο ελιτισμός δείχνει πιο καθαρά τον πολιτικό του χαρακτήρα στα ολυμπιακά μετάλλια και τη Σημαία που τους αντιστοιχούν. Αυτά τα μετάλλια δεν τα σήκωσαν απλά πρώην υπήκοοι ξένων κρατών, αλλά πρώην υπήκοοι ορθόδοξων κρατών ή κρατών με ορθόδοξες και ελληνικές μειονότητες. Οι κυνηγοί μεταλλίων του υφυπουργείου αθλητισμού περιπλανήθηκαν αποκλειστικά στα Βαλκάνια και στην πρώην ΕΣΣΔ, δηλαδή στη ρώσικη αυλή, για να βρουν και να αγοράσουν Πρώτους.

Αυτά τα μετάλλια και αυτή η Σημαία μυρίζουν σοσιαλ-φασισμό επειδή έχουν πίσω τους τον ίδιο βρώμικο οικουμενισμό του ανώτερου έθνους που ζητάει να ηγεμονεύσει ή καλύτερα να συνηγεμονεύσει με τη Ρωσία στα βασιανισμένα Βαλκάνια και στο χώρο της πρώην ΕΣΣΔ.

Ασφαλώς οι διεθνιστές πρέπει από θέση αρχής να υπερασπίσουν το δικαίωμα του Οδυσσέα να σηκώσει την ελληνική σημαία, όπως και το δικαίωμα των ξένων αθλητών να παίρνουν ελληνικά μετάλλια. Όμως και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να καυτηριάζουν την κατάσταση εκείνη που έκανε ανθρώπους φτωχών χωρών αρχικά φτωχούς και παρίες μέσα στη χώρα μας να θέλουν να σηκώσουν μια σημαία που συμβολίζει είτε μια αγοραπωλησία της εθνικής τους συνειδήσης, είτε το έθνος και την εθνική ιδεολογία που τους καταπιέζει. Ο Οδυσσέας μπορεί να έκανε από μια πλευρά περήφανους τους ταπεινωμένους αλβανούς εργάτες γιατί απέδειξε ότι ένας Αλβανός μπορεί να είναι πιο έξυπνος από όλους τους έλληνες συμμαθητές του, αλλά, από την άλλη, παλεύοντας να σηκώσει σαν προσωπικό τίτλο τιμής την ελληνική σημαία προσχώρησε ιδεολογικά στο στρατόπεδο των καταπιεστών όλης της τάξης που κατά κάποιο τρόπο εκπροσωπεί. Η αντίφαση των καθεστωτικών χειροκροτητών του από τον Ευθυμίου ως τον Στεφανόπουλο και τον Έμπερτ βρίσκεται στο εξής ζήτημα: ότι δεν έχουν κάνει τίποτα για τις πολιτικές ελευθερίες και την οικονομική ελευθερία των Αλβανών πριν τους προσφέρουν τη σημαία. Ακόμα περισσότερο δεν έχουν κάνει τίποτα για να μειώσουν το πρακτικό και αυθόρμητο ταξικό μίσος που όλο και μεγαλώνει ανάμεσα στους ντόπιους και ξένους εργάτες επειδή οι ρωσόδουλοι ψευδοδιεθνιστές άνοιξαν και συνεχίζουν να ανοίγουν τα σύνορα στη φτηνή παράνομη εργατική δύναμη και να προσφέρουν αυτή τη φτηνή δύναμη στους αστούς διαλύοντας και διασπώντας παντού τα συνδικάτα. Δίνουν λοιπόν τη σημαία με έναν τρόπο που να προβοκάρει τη μεγάλη μάζα “εκεί κάτω” και τη διασπάνε παραπέρα προετοιμάζοντας το έδαφος για ένα μαζικό ναζιστικό κόμμα που ακόμα δεν έχουν ανάγκη να συγκροτηθεί και δεν το συγκροτούν. Κάνουν το ίδιο που κάνουν και με τις ταυτότητες όπου προβοκάραν την ορθόδοξη καθυστέρηση και την έστρεψαν με τρόπο ενάντια στη Δύση.

Θα ήταν πραγματικά μια αναμφισβήτητη πρόοδος αν ο Οδυσσέας σήκωνε μια ελληνική σημαία την ώρα που αυτή ήταν σύμβολο δημοκρατίας. Όμως τώρα που αυτή ταυτίζεται σε όλα με την πιο επιθετική πολιτική στα Βαλκάνια, τη ρώσικη και την υπηρετεί σαν υποϊμπεριαλισμός, όπως ταυτιζόταν με ότι πιο αντιδραστικό στα 1922. Ήταν αλλιώς μόνο τότε που τη σήκωνε το αντιφασιστικό έθνος του 1940 ή έστω τότε που τη σήκωνε μια δημοκρατική αυθόρμητη τάση στο Πολυτεχνείο το '73. Αυτή η ύψωση τώρα το μόνο θετικό που έχει είναι να δώσει στους δημοκράτες την ευκαιρία να μιλήσουν και να ζυμώσουν τα ζητήματα τα σχετικά με την αληθινή εθνική – ταξική καταπίεση στην Ελλάδα που πιο μεγάλη είναι εκείνη των εθνικών μειονοτήτων.

Το πιο δύσκολο ωστόσο είναι κανείς να κάνει το δημοκρατικό αγώνα μέσα στις συνθήκες της προβοκάτσιας και του ψεύτικου διεθνισμού και να ξεμπερδέψει το απόλυτα γνήσιο από το απόλυτα σάπιο.

Μια ρώσικη καρικατούρα

Η Ευρασία, ο μέχρι σήμερα ανομολόγητος στόχος του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού για παγκόσμια κυριαρχία, πρόσφατα επισημοποιήθηκε και πήρε έτσι σάρκα και οστά. Στις 10/10, οι πρόεδροι της Ρωσίας, της Λευκορωσίας, του Καζακστάν, του Τατζικιστάν και της Κιργιζίας υπόγραψαν συμφωνία που αφορά “τη δημιουργία της Ευρασιατικής Οικονομικής Κοινότητας” (*Ελευθεροτυπία*, 11/10). Πρόκειται για μία νέα “ΕΟΚ” (όπως ίσως δεν τη φανταστήκατε ποτέ)! Τα κράτη της “κοινότητας” δεσμεύτηκαν μεταξύ άλλων να αναβαθμίσουν την προηγούμενη μεταξύ τους συμφωνία τελωνειακής ένωσης, αλλά και να ενισχύσουν τα εξωτερικά τους σύνορα με τη σύσταση κοινών μονάδων ασφαλείας. Ο Πούτιν τόνισε: “*Το βασικό είναι να ρυθμίσουμε θέματα συλλογικής ασφάλειας...*” Έτσι, η Ρωσία θα μπορεί να διακινεί ελεύθερα καύσιμα και όπλα στις χώρες αυτές, να τις απομυζά οικονομικά, και παράλληλα να στέλνει μόνιμα στρατεύματα δεκάδες χιλιάδες μίλια μακριά από τα σύνορα της, και να τις καταπιέζει και όπως θέλει. Η διαφορά της ρώσικης ΕΟΚ από την αυθεντική ΕΟΚ είναι ότι η δεύτερη στηρίχθηκε στον εθελοντισμό των κρατών, ενώ το κακέκτυπο της στη βία και τις απειλές βίας της ρώσικης υπερδύναμης.

Ήττα των Σρέντερ-Φίσερ

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της *Νέας Ανατολής* για την πολιτική πάλη που διεξάγεται στη Γερμανία σχετικά με την απαγόρευση του νεοναζιστικού κόμματος NPD, και συγκεκριμένα για την υποστήριξη που του παρέχει η ηγετική κλίκα Φίσερ-Σρέντερ σε συμμαχία με το εθνικιστικό στοιχείο μέσα στο χριστιανοδημοκρατικό κόμμα.

Φαίνεται ότι δεν απέδωσαν τελικά οι προσπάθειες του Φίσερ να κάμψει το αντιναζιστικό κίνημα στη Γερμανία, γεγονός που έχει ιδιαίτερη σημασία για ολόκληρη την Ευρώπη. Η διάσκεψη των τοπικών υπουργών Εσωτερικών των 16 γερμανικών κρατιδίων αποφάσισε στις 26/10, με δύο αποχές, να ζητήσει από το γερμανικό κράτος να θέσει εκτός νόμου το NPD. Το αίτημα αναμένεται να επικυρωθεί στις 10 Νοέμβρη από το αρμόδιο πολιτικό συνταγματικό όργανο, την ομοσπονδιακή άνω Βουλή, και θα κατατεθεί στη συνέχεια στο συνταγματικό δικαστήριο της Καρλσρούης. (*Βήμα*, 27/10).

Μετά τη διάσκεψη ο υπουργός Εσωτερικών της Βόρειας Ρηνανίας-Βεσφαλίας Φριτς Μπέρενς δήλωσε ότι: “*Όλα τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας αποδεικνύουν ότι το κόμμα αυτό είναι ρατσιστικό και ότι επιχειρεί να ανατρέψει με βίαιο τρόπο το δημοκρατικό πολίτευμα της Γερμανίας*”.

Η απόφαση αυτή έρχεται σαν μία ελάχιστη απάντηση του ευρωπαϊκού δημοκρατισμού στο αίσχος της πολιτικής αποδοχής του Χάιντερ, και βέβαια στο αίσχος της νόμιμης λειτουργίας ανοιχτά χιτλερικού κόμματος στην Ελλάδα.

Ανεβαίνουν οι φασίστες στο Βέλγιο

Μετά την άνοδο των νεοναζί στην Αυστρία, την Ελβετία, τη Νορβηγία και τη Δανία, σειρά έχει το Βέλγιο. Η αντιευρωπαϊκή φασιστική συμμορία “Βλάαμς Μπλοκ” ανέβασε τη δύναμη της αποσπώντας πάνω από το 30% των ψήφων στην Αμβέρσα, κατά τις πρόσφατες δημοτικές εκλογές με το σύνθημα: “*πρώτα οι δικοί μας άνθρωποι*”. Ο ηγέτης του κόμματος των φλαμανδών αποσχιστών, Φιλίπ Ντεβίντερ, θεωρεί τον Γ. Χάιντερ “μετριοπαθή”, και οφείλει την επιτυχία του σ’ ένα πρωτοφανές ρατσιστικό κήρυγμα ενάντια σε όλους του μη φλαμανδούς που κατοικούν στη Φλάνδρα, δηλ. τους μετανάστες και τους βαλλόνους. Το Βέλγιο είναι από τα λίγα κράτη της ΕΕ που έχουν παραμελήσει τη μεταναστευτική τους πολιτική. Ο Ντεβίντερ, όπως όλοι οι ναζί, αναδεικνύει το υπαρκτό πρόβλημα της ανεργίας (εντεννόμενο από τη διαφορά στο μεροκάματο ντόπιων – μεταναστών ή την έλλειψη ίσων δικαιωμάτων για τους τελευταίους), και αντί να προτείνει λύσεις, υποβάλλει το ρατσιστικό μίσος. Αλλά δε σταματά εκεί. Μια από τις προγραμματικές αρχές του “Βλάαμς Μπλοκ”, αυτή της “εθνικής προτίμησης”, “σημαίνει ότι οι θέσεις εργασίας, οι κατοικίες και τα κοινωνικά πλεονεκτήματα πρέπει να χορηγούνται κατά προτεραιότητα σε όσους έχουν φλαμανδική υπηκοότητα” (*Ελευθεροτυπία*, 10/10). Ο Ντεβίντερ ουδεμία σχέση έχει με την ΕΕ. Άλλωστε, διαμελισμός και Ευρωπαϊκή Ένωση είναι δύο έννοιες εξ ορισμού αντίθετες.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΤΗ ΝΑΤΟΪΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

Είναι πολύ δύσκολο στον έλληνα αναγνώστη εφημερίδων, δηλαδή στο σχετικά πιο καλά ενημερωμένο πολίτη, να καταλάβει τι συμβαίνει με τα λεγόμενα εθνικά ζητήματα. Πάντα του κρύβουν τις βασικές πλευρές του ζητήματος, του κρύβουν εντελώς τους αντίθετους ισχυρισμούς και ειδικά τον κάνει διαρκώς να θυμώνει με τους Τούρκους που έχουν ονομάσει εδώ και 40 χρόνια κύριους εχθρούς.

Αυτό έγινε και τώρα με την άσκηση του ΝΑΤΟ "Destined Glory". Σύμφωνα με την ελληνική θέση, η Ελλάδα έφυγε από την άσκηση επειδή η Τουρκία δεν δέχτηκε να πετάνε ελληνικά αεροπλάνα πάνω από τη Λήμνο, όπως τάχα πρόβλεπε το σχέδιο της άσκησης και επειδή τελικά το ΝΑΤΟ πήρε θέση υπέρ της Τουρκίας αφού συνέχισε την άσκηση ακόμα και όταν η Ελλάδα έφυγε.

Για να μάθει κανείς τι συνέβη πρέπει να ενώσει πολλά αποσπάσματα από πολλά άρθρα που γράφονται συνήθως σε μια κατοπινή πιο ήρεμη στιγμή και σε εφημερίδες που απευθύνονται πιο πολύ σε μια μορφωμένη κατηγορία αναγνωστών παρά στο πλατύ κοινό. Και πάλι όμως χρειάζεται να έχει στα χέρια του μια πολιτική ανάλυση για να εξηγήσει τα πράγματα.

Η πραγματικότητα λοιπόν, είναι ότι την κύρια ευθύνη για αυτή την αποχώρηση την έχει η Ελλάδα και αυτό συνάγεται κυρίως από δύο άρθρα της εφημερίδας Βήμα στις 22 και 29 του Οκτώβρη. Μαθαίνουμε λοιπόν εκεί τα εξής:

Η άσκηση "Destined Glory" αρχικά είχε σχεδιαστεί να μην περιλαμβάνει ούτε πτήσεις πάνω από τη Λήμνο, όπως θα ήθελε η Ελλάδα, ούτε πτήσεις πάνω από την Ίμβρο, όπως θα ήθελε η Τουρκία. Αυτός ο σχεδιασμός είχε γίνει με επιδίωξη της Ελλάδας η οποία ήθελε να συμμετάσχει οπωσδήποτε στην άσκηση. Γι' αυτό δεχόταν την εξαίρεση της Λήμνου μόνο αν και η Τουρκία δεχόταν την εξαίρεση της Ίμβρου. Η Τουρκία και το ΝΑΤΟ δέχτηκαν αυτή τη ρύθμιση.

Πραγματικά δεν υπήρχε ποτέ πιθανότητα να συμμετάσχει η Ελλάδα σε άσκηση του ΝΑΤΟ αν από την αρχή δήλωνε ότι ήθελε να περιλαμβάνεται σε αυτή με οποιονδήποτε τρόπο η Λήμνος. Ήδη ως τώρα η Ελλάδα από την εποχή του Α. Παπανδρέου δεν συμμετείχε ποτέ σε νατοϊκά γυμνάσια ακριβώς γιατί η Τουρκία δεν δεχόταν στρατιωτικοποιημένη Λήμνο. Είτε έπρεπε λοιπόν να συνεχίσει στην ίδια γραμμή, είτε έπρεπε να προτείνει μια νέα ρύθμιση που να "τιμωρεί" την Τουρκία με την αφαίρεση της Ίμβρου, όσο και την Ελλάδα με την αφαίρεση της Λήμνου. Αυτή ήταν μια λογική του τύπου "πασιζούμε" που επέτρεπε και στις δύο χώρες να είναι ταυτόχρονα πρακτικά μέλη του ΝΑΤΟ, δηλαδή σύμμαχοι ως προς αυτό.

Ενώ λοιπόν και οι τρεις πλευρές δέχονταν αυτή τη ρύθμιση και θα γίνονταν κανονικά αυτά τα γυμνάσια (βασικά σε τούρκικο έδαφος) όπως είχαν γίνει και τα προηγούμενα (με την ονομασία "Dynamic Mix" σε ελληνικό έδαφος), το ελληνικό υπουργείο Άμυνας επανήλθε και απαίτησε τους αεροδιαδρόμους της Λήμνου για τις πτήσεις των ελληνικών αεροπλάνων. Το ελληνικό υπουργείο Άμυνας ισχυρίζεται ότι αυτή η λύση, καλώς ή κακώς, έγινε τότε αποδεκτή από το ΝΑΤΟ και την Τουρκία η οποία στη συνέχεια μετάνιωσε και αποφάσισε στην πράξη να ματαιώσει τις πτήσεις πάνω από τη Λήμνο αμφισβητώντας την άσκηση και τα συμφωνημένα. Ο Τσοχατζόπουλος μάλιστα άρχισε να φωνάζει ότι ύστερα από αυτή την τούρκικη ασυνέπεια έπρεπε το ΝΑΤΟ να σταματήσει την άσκηση.

Όμως το Βήμα της 29 Οκτώβρη λέει άλλα. Συγκεκριμένα ο δημοσιογράφος Χασαπόπουλος ρωτάει το ελληνικό υπουργείο Άμυνας:

«Εφόσον η Αθήνα θέλησε πάση θυσία να συμμετάσχει στην άσκηση, δεν ήταν λάθος να επιδιώξει αρχικά την ταυτόχρονη εξαίρεση της Λήμνου και της Ίμβρου από την άσκηση (κάτι που απεδέχθησαν το ΝΑΤΟ και η Τουρκία) και εν συνεχεία να επανέλθει και να επιβάλει μόνο τους αεροδιαδρόμους της Λήμνου για τις πτήσεις των ελληνικών μαχητικών; Μήπως επανήλθε επιχειρώντας να εντάξει και τη Λήμνο, φοβούμενη εσωτερικές αντιδράσεις; Δεν έλαβε τότε υπόψη τις τούρκικες αντιδράσεις, οι οποίες εν συνεχεία κάπως "πάγωσαν" αλλά ουδέποτε ήρθαν επειδή το ΝΑΤΟ κάποια στιγμή, μη γνωρίζοντας προφανώς τι θα πράξει και θέλοντας να διατηρήσει το γόητρο της "νέας δομής", προχώρησε αναγκαστικά στη στρατηγική των λε-

γομένων "διπλών διαταγών": μία διαταγή για την Αθήνα (που την ικανοποιούσε) και μία άλλη για την Αγκυρα (που επίσης την ικανοποιούσε);

Το ΝΑΤΟ το ίδιο δεν είχε επισημάνει και στις δύο χώρες την ώρα που γινόταν ο σχεδιασμός της άσκησης στην περίπτωση σύσκεψη του Airspace Management ότι λόγω της επιμονής της Αγκυρας να συμπεριληφθούν τα ραντάρ της Ίμβρου και λόγω της επιμονής της Αθήνας να συμπεριληφθούν οι αεροδιάδρομοι της Λήμνου βρισκόμαστε προ αδιεξόδου και πρότεινε οι πτήσεις να διεξαχθούν στον διεθνή εναέριο χώρο; Γιατί τότε η Αγκυρα το απεδέχθη και η Αθήνα το απέρριψε; Μήπως για να μη διεξαχθεί η άσκηση; Και αν το επεδίωκε αυτό από την αρχή, τότε γιατί συμμετείχε, με τα γνωστά σε όλους μας αποτελέσματα; ή μήπως βασίστηκε στις διαβεβαιώσεις του Airsouth αμερικανού αντιπτεράρχου κ. Κις ότι "όλα θα πάνε καλά", ο οποίος, από ασυγχώρητη επιπολαιότητα, μόλις άρχισε η άσκηση, έσπευσε να εγκαταλείψει τη θέση του, να εκχωρήσει τις αρμοδιότητές του σε τούρκο επιτελή, για να συνοδεύσει τον αρχηγό ΓΕΑ αντιπτεράρχο Δ. Λυτζεράκο στο ταξίδι του στις ΗΠΑ; »

Μαθαίνουμε λοιπόν εδώ ότι κατ' αρχήν οι τούρκικες αντιδράσεις "ουδέποτε ήρθαν" και μάλιστα ότι γι' αυτό, το ΝΑΤΟ προχώρησε στην τακτική των "διπλών διαταγών" που την αποτελεσματικότητά τους εγγυήθηκε ο υπεύθυνος αεροπορικός διοικητής του ΝΑΤΟ αμερικανός Κις. Το τι είναι "διπλές διαταγές" μας το λέει ένα άλλο άρθρο του Βήματος στις 22 Οκτώβρη. Σύμφωνα με αυτό "διπλές διαταγές" είναι να δίνει άλλη διαταγή το ΝΑΤΟ για την Ελλάδα και άλλη για την Τουρκία, ώστε καμία χώρα να μη διαμαρτύρεται.

Προϋπόθεση για να λειτουργήσει αυτό το σύστημα είναι, απ' ό,τι φαίνεται, η κάθε χώρα να παίρνει ένα δικαίωμα στα χαρτιά που να μην το αξιοποιεί στην πράξη. Για παράδειγμα η Τουρκία στην άσκηση "Dynamic Mix" είχε τη "διαταγή-δυνατότητα" από το ΝΑΤΟ να κάνει πτήσεις πάνω από ελληνικά νησιά, αλλά κανένα τούρκικο αεροπλάνο δεν πέρασε πάνω από ελληνικά νησιά.

Η Τουρκία λοιπόν δέχτηκε τελικά αυτή την τακτική των "διπλών διαταγών" που θα την υλοποιούσε ο Κις, δηλαδή θα φρόντιζε καμία από τις δύο χώρες να μη δημιουργήσει προβλήματα στην άλλη στην πράξη. Στην προκειμένη περίπτωση ο Κις θα φρόντιζε να πείσει την ελληνική πλευρά να μην περάσει τα μαχητικά της πάνω από τη Λήμνο για να μουν στην Τουρκία, δηλαδή να αξιοποιήσει το δικαίωμα που έδιναν τα χαρτιά του ΝΑΤΟ, αλλά να περάσει τα μαχητικά από το υπόλοιπο Αιγαίο.

Όμως ο Κις που καθόταν πάνω στο ηφαίστειο της ελληνοτουρκικής αντίθεσης, και δεν θα έπρεπε ούτε να κοιμάται αν ήθελε να γίνει ομαλά η άσκηση, ξαφνικά έφυγε και πήγε στις ΗΠΑ, αφήνοντας τη θέση του στα χέρια ενός Τούρκου αξιωματικού. Φαντάζεται κανείς το κύρος του Τούρκου αξιωματικού να κάνει συστάσεις στην Ελλάδα να μη χρησιμοποιήσει τους αεροδιαδρόμους της Λήμνου. Ήταν επόμενο ύστερα από αυτά ότι οι πτήσεις θα γίνονταν, η Τουρκία θα αναχαίτιζε τα ελληνικά αεροπλάνα, και είτε η άσκηση θα ματαιωνόταν, είτε η Ελλάδα θα αποχωρούσε από αυτήν.

Πολύ σωστά λοιπόν, ο Χασαπόπουλος ρωτάει: "Γιατί τότε η Αγκυρα το απεδέχθη (σ.σ. εννοεί το νατοϊκό σχέδιο) και η Αθήνα το απέρριψε; Μήπως για να μη διεξαχθεί η άσκηση; Κι αν το επεδίωκε αυτό από την αρχή, τότε γιατί συμμετείχε με τα γνωστά σε όλους μας αποτελέσματα;"

Η υποψία του Χασαπόπουλου ότι το υπουργείο Άμυνας ήθελε να μη διεξαχθεί η άσκηση είναι επίσης σωστή. Αυτό ήταν το maximum του σχεδίου. Το ελάχιστο του σχεδίου ήταν να βρεθεί ένας τρόπος να φύγει τουλάχιστον η Ελλάδα από την άσκηση.

Η εξήγηση πρέπει να αναζητηθεί στο πολιτικό επίπεδο και καθόλου στο εδαφικό, στο στρατιωτικό κ.λπ. Η αλήθεια είναι όπως πάντα βαθιά κρυμμένη.

Έχουμε γράψει πολλές φορές τον τελευταίο καιρό ότι η πρόσφατη ξαφνική ελληνοτουρκική ύφεση είναι μέρος της ρώσικης στρατηγικής στα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή. Έχουμε ξαναγράψει ότι η Ρωσία θέλει μέσω της Ελλάδας όπου πια ελέγχει τα βασικά υπουργεία Εξωτερικών και Άμυνας και από παλιά τον ίδιο τον πρωθυπουργό (αρχικά τον Α. Παπανδρέου και τώρα τον Σημίτη) να προσεγγίσει την Τουρκία και ταυτόχρονα να την απομακρύνει από τη Δύση. Αυτός είναι ο λόγος που ο ρωσόδουλος Γ. Παπαν-

δρέου από τη μία αφήνει υπονοούμενα για συνομοσπονδία στην Κύπρο, και από την άλλη βάζει την Ενωμένη Ευρώπη να συγκρουστεί με την Τουρκία στο Κουρδικό στο όνομα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενώ ευνοεί διαρκώς, πάλι στο όνομα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τον τούρκικο ισλαμοφασισμό. Το μεγάλο δέλεαρ που προσφέρει ο Γ. Παπανδρέου στην τούρκικη αστική τάξη είναι οικονομικό μέσα από την υπόσχεση για στήριξη από την Ενωμένη Ευρώπη καθώς και μέσα από μία σχέση επικοινωνίας και ανταλλαγών στο Αιγαίο.

Όμως βασική προϋπόθεση αυτής της προσέγγισης και βασικό περιεχόμενο της, όπως είπαμε, είναι να μη δυναμώσουν αλλά να τερπίζονται οι δεσμοί Τουρκίας-Δύσης. Ειδικά η ελληνοτουρκική ύφεση θα πρέπει πάντα να διαχωρίζεται από το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ, δηλαδή θα πρέπει να διαχωρίζεται πάντα από τις απόπειρες μιας αμερικάνικης διαιτησίας και προστασίας πάνω σ' αυτή την ελληνοτουρκική ύφεση. **Ακόμα περισσότερο μάλιστα θα πρέπει αυτή η ύφεση να μετατρέπεται σε όξυνση όταν αναμειγνύεται σε αυτή το ΝΑΤΟ.** Θα έχουν προσέξει οι αναγνώστες ότι οι πιο θερμές συναντήσεις κορυφής που έχουν γίνει και που επιδιώκει διαρκώς να γίνονται ανάμεσα σε Τουρκία και Ελλάδα ο Σημίτης, είναι οι συναντήσεις στα πλαίσια των ρώσικων πρωτοβουλιών, όπως είναι η Παρευξείνια συνεργασία ή η Διαβαλκανική που είναι ελληνική πρωτοβουλία κάτω από την καθοδήγηση της Ρωσίας. Αυτός είναι ο λόγος που άμεσα μόλις χάλασαν οι σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας στην άσκηση Destined Glory, την άλλη σχεδόν μέρα ο Σημίτης αγκάλιαζε όσο πιο θερμά μπορούσε τον Ετζεβίτ στα πλαίσια της Διαβαλκανικής. Ειδικά μάλιστα αυτή η Διαβαλκανική συγκαλέστηκε από το Σημίτη σε συνεννόηση με τον ρωσόδουλο Γκεοργκίεφσκι της Δημοκρατίας της Μακεδονίας για να συμμετάσχει σε αυτή για πρώτη φορά η Σερβία, σα Σερβία του επίσης ρωσόδουλου Κοστουνίτσα.

Ο Σημίτης λοιπόν, αγκάλιασε θερμά τον Ετζεβίτ, την ώρα που οι θέσεις των δύο ήταν όσο ποτέ αντίθετες στο Αιγαίο μόνο και μόνο επειδή ο Ετζεβίτ ήταν σε μια τελετή που είχε ένα στόχο: να επισημοποιήσει και να γιορτάσει το μεγαλύτερο άθλο της ρώσικης σοσιαλιμπεριαλιστικής διπλωματίας στα Βαλκάνια που είναι η δημιουργία του κάθετου άξονα Αθήνας-Σκοπίων-Βελιγραδίου.

Αυτός ο άξονας έχει ένα κύριο στόχο: Να διαλύσει τη δυτική διπλωματία και κύρια την αμερικάνικη πολιτικοστρατιωτική μηχανή στα Βαλκάνια, δηλαδή το ΝΑΤΟ. Πρέπει μάλιστα όσο αυτός ο άξονας εμφανίζεται σα δύναμη ειρήνης, ομαλότητας και ισχύος, το ΝΑΤΟ να εμφανίζεται σα δύναμη πολέμου, ανωμαλίας και αδυναμίας.

Όμως εδώ υπάρχει η εξής υποχρέωση για τους Σημίτη-Παπανδρέου. Δεν πρέπει να τα χαλάσουν με το ΝΑΤΟ. Ίσα-ίσα πρέπει όσο γίνεται περισσότερο να εμφανίζονται οι ίδιοι σα νατοϊκοί και η ρώσικη ειρήνη τους με την Τουρκία να εμφανίζεται σαν αμερικάνικη ειρήνη. Γιατί ο στόχος του ρώσικου κάθετου άξονα δεν είναι να μείνει στάσιμος, ούτε να χαλάσει το γενικό κατευνασμό της Ρωσίας απέναντι στη Δύση. Ο άξονας πρέπει να περιλάβει κάποια στιγμή και τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία που ήδη τις έχει περικληώσει από όλα τις πλευρές ο ρώσικος βρόγχος, ενώ τελικά πρέπει να περισιφίξει ακόμα πιο γερά την Τουρκία. Όμως για να γίνουν όλα αυτά, θα πρέπει σε όλη αυτή την Περίοδο η Δύση και ειδικά το ΝΑΤΟ να καθυστερείται από μια Ελλάδα που θα παριστάνει τη δυτικόφιλη. Ειδικά μάλιστα ο Γ. Παπανδρέου προσποιείται με τέλεια επιτυχία τον πρωταθλητή του φιλοαμερικανισμού. Δεν είναι από σύμπτωση που έχει καταθαμβώσει την Όλμπραϊτ που είναι η έκφραση της παρακμής αλλά και της γεμάτης αδυναμίας αλαζονείας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού που είναι η Όλμπραϊτ.

Από αυτά συμπεραίνουμε ότι θα έπρεπε η ελληνική διπλωματία να ενεργήσει έτσι ώστε η άσκηση Destined Glory να υπονομευθεί δίχως οι ΗΠΑ να εξοργιστούν. Αν η Ελλάδα έλεγε από την αρχή ότι δεν θα συμμετείχε, θα έπαιρνε αποκλειστικά την ευθύνη της αποχής της και της υπονόμησης της άσκησης. Αυτό ακριβώς γινόταν στην εποχή του Α. Παπανδρέου, αλλά αυτή ήταν η εποχή του ανοιχτού αντιαμερικανισμού και αντιτουρκισμού. Τότε ο βασικός στόχος ήταν να γίνει φιλορώσικη η ελληνική διπλω-

ΕΝΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ ΜΕ ΓΕΡΗ ΜΝΗΜΗ

Σχετικά με άρθρο του Τ. Μίχα στην "Ελευθεροτυπία"

Ένα σημαντικό άρθρο του δημοκράτη Τάκη Μίχα δημοσιεύτηκε στην *Ελευθεροτυπία* της 29 Σεπτεμβρίου με τίτλο "Εμείς και ο Μιλόσεβιτς" που έρχεται να θυμίσει στους όψιμους υπερασπιστές της δημοκρατίας στη Σερβία ότι στάθηκαν πάντα στο πλευρό του σέρβικου φασισμού όταν ο τελευταίος διαμέλιζε και εθνοεκκαθάριζε στη Βοσνία. Το αναδημοσιεύουμε ολόκληρο για την εξαιρετική σημασία του. Πρέπει ωστόσο να υπογραμμίσουμε ότι στην πραγματικότητα η Ελλάδα έχει εδώ και καιρό εγκαταλείψει το Μιλόσεβιτς από την ώρα που η Μόσχα αποφάσισε να τον εκθρονίσει. Όσο το ελληνικό έδαφος χρησιμοποιήθηκε για να στηρίξει το Μιλόσεβιτς, άλλο τόσο έγινε ορμητήριο εναντίον του, κάτι που αποδείχτηκε στη σύσκεψη του καλοκαιριού στη Βουλιαγμένη κάτω από την αιγίδα του Γ. Παπανδρέου, τις ευλογίες του Χριστόδουλου και τη στέψη της ρωσόφιλης δυναστείας Καραγεώργεβιτς στην ηγεσία της σέρβικης αντιπολίτευσης.

"Είναι πραγματικά συγκινητική η μέχρι τελευταίας στιγμής αφοσίωση της Ελλάδας-των αρχών, των ΜΜΕ, της Εκκλησίας-στους πραγματικούς της φίλους όπως τον πρόεδρο Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς.

Τι ισοροπημένη, αλήθεια, η ελληνική ομάδα βουλευτών που μετέβη ως παρατηρητής των εκλογικών αποτελεσμάτων: ο δικηγόρος του Μιλόσεβιτς (Α. Λυκουρέζος), η υμνήτρια του Μιλόσεβιτς (Α. Καννέλλη), και ο Κ. Παπούλιας, που ως υπουργός Εξωτερικών το μόνο σχόλιο που είχε να κάνει για τη Σρεμπρένιτσα-το μεγαλύτερο έγκλημα στην Ευρώπη μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο-ήταν ότι οι "Σέρβοι παραβίασαν τις αποφάσεις 819, 824, και 836 του Συμβουλίου Ασφαλείας"!!!

Greece loves Sloba... Μέχρι το τέλος. Με το νομάρχη της Θεσσαλονίκης Κώστα Παπαδόπουλο να απαγορεύει την εκδήλωση των φοιτητών της ΟΤΠΟΡ σε δημόσιο χώρο επειδή κάτι τέτοιο... θα αποτελούσε παρέμβαση στα εσωτερικά της Σερβίας! Με κανένα από τα κόμματα που αντιπροσωπεύουν το 90% του πληθυσμού να μην αποκηρύσει την πρωτοφανή αυτή πολιτική απαγόρευση. Αυτά σε μια χώρα όπου έχουν γίνει συναυλίες και εκδηλώσεις μεταξύ άλλων υπέρ του Αμπντού Νιττάλ, του Οτσαλάν, του Κάρατζιτς (και καλά έγιναν, δημοκρατία έχουμε).

Φυσικά τα πράγματα έχουν αλλάξει κάπως σε σχέση με το '93. Τότε οι ελληνικές αρχές δεν απαγόρευαν απλώς εκδηλώσεις εναντίον της παρέας του Μιλόσεβιτς, αλλά συνελάμβαναν και τους αντιφρονούντες. **Όπως έγινε το καλοκαίρι του '93, όταν οι αστυνομικές αρχές συνέλαβαν τα μέλη της ΟΑΚΚΕ επειδή τόλμησαν να αφισοκολλήσουν διαμαρτυρίες για την οργανωμένη από την Εκκλησία της Ελλάδος, όλα τα πολιτικά κόμματα, τη ΓΣΕΕ κ.α. φιέστα, με τιμώμενο πρόσωπο τον παρανοϊκό αρχιδολοφόνο Ράντοβαν Κάρατζιτς.**

Τι εποχές αλήθεια κι αυτές... Τι να πρωτοθυμηθείς... Πάντως, προσωπικά, θα μου μείνει αξέχαστη η εκδήλωση στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας το καλοκαίρι του '93. Τότε όλοι ενωμένοι, λαός, Εκκλησία, πολιτεία και δημοσιογράφοι, να ζητωκραυγάζουν τον Ράντοβαν καθώς τίναζε πίσω το τσουλουφάκι του και κραύγαζε στο μικρόφωνο: "Μαζί μας είναι μόνο ο Θεός και η Ελλάδα!". Τότε δεν υπήρχαν διακρίσεις μεταξύ "εκσυγχρονιστών" και "εθνοκεντρικών". Η Ελλάδα στην πλειονότητα της, ήταν ένα. Μια γροθιά. **Στις κερκίδες του σταδίου έβλεπες άτομα που μεταγενέστερα αποκλήθηκαν "εκσυγχρονιστές" να συναγωνίζονται τους καθισμένους δίπλα τους "εθνοκεντρικούς" για το ποιος θα σηκώσει πιο ψηλά τη σημαία με το Δικέφαλο Αετό και ποιος θα κάνει περισσότερες φορές το σταυρό του,**

καθώς οι ιερωμένοι στο στάδιο ευλογούσαν τον Άγιο Ράντοβαν.

Η αλήθεια είναι ότι υπήρξαν ορισμένα μικροπροβλήματα με την ιστορική αυτή εκδήλωση. Αυτό που δεν έγινε ευρύτερα γνωστό ήταν π.χ. ότι η Νέα Δημοκρατία κινδύνευε να διαγραφεί από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα για τη συμμετοχή της στην εκδήλωση. Μάλλιασε η γλώσσα της φουκαριάρας της κ. Γιαννάκου μέχρι να πείσει την αρμόδια επιτροπή να μην υλοποιήσει την απόφαση. Το επιχείρημα της ήταν ότι στην εκδήλωση έλαβαν μέρος "μεμονωμένα" άτομα χωρίς την έγκριση του κόμματος. Τώρα, μεταξύ μας, η αγαπητή κ. Γιαννάκου δεν έλεγε όλη την αλήθεια, ούτε καν τη μισή αλήθεια. **Οι εξέχοντες πολιτικοί τόσο από τη Νέα Δημοκρατία όσο και από (όλα) τα υπόλοιπα κόμματα που παρέστησαν στην εκδήλωση υπέρ του παιδοκτόνου του Σεράγεβο βρίσκονταν εκεί με την ενθουσιώδη έγκριση των κομμάτων τους.**

Greece loves Sloba... Με τον Μητσοτάκη και τον Σαμαρά να συνεργάζονται με τον Μιλόσεβιτς προκειμένου να ασκηθεί μάξιμουμ οικονομική και στρατιωτική πίεση στην (πρώην κ.τ.λ.) Μακεδονία, με στόχο την αποσταθεροποίηση της: "Κοινά σύνορα με τη Σερβία!" όπως κραύγαζαν οι διαδηλωτές στις εμπνευσμένες μαζικές εκδηλώσεις.

Greece loves Sloba... Αξέχαστες ήταν και οι μεταβάσεις Ελλήνων κληρικών σε πρόσφατα "εκκαθαρισμένες" από μουσουλμάνους περιοχές στη Βοσνία, όπου τελούσαν μαζί με Σέρβους ομολόγους τους λειτουργίες και δοξολογίες που σφράγιζαν την οριστική απαλλαγή της περιοχής από τους άπιστους.

Αξέχαστες και οι επισκέψεις τους στα στρατόπεδα των Σέρβων στο Σεράγεβο και αλλού, όπου ευλογούσαν όπλα και οβίδες...

Greece loves Sloba... **Με τους Έλληνες πετρελαιάδες και τους άλλους "επενδυτές" και "επιχειρηματίες", που ανοίγουν "νέους δρόμους στα Βαλκάνια", να κάνουν ουρά για να φιλοξενήσουν τον Εμπνευσμένο Ηγέτη στη θαλαμηγό τους... Με τον Έλληνα πρωθυπουργό Ανδρέα Παπανδρέου (με την έγκριση ολόκληρου του υπουργικού συμβουλίου του, συμπεριλαμβανομένων των "εκσυγχρονιστών") να στήνει από κοινού με τον Εμπνευσμένο Ηγέτη εταιρείες-μαϊμούδες στην Κύπρο για να παρακάμψουν το εμπάργκο των Ηνωμένων Εθνών (αποκάλυψη Τζουμάκα-περίπτωση αγοράς πυροσβεστικών).**

Greece loves Sloba... Όχι πάντοτε. Υπήρξε μια φορά που αυτό δεν ίσχυσε.

Όταν στα μέσα του '90 ο Μιλόσεβιτς, αηδιασμένος πια κι αυτός από την αιματοχυσία στη Βοσνία, τα έσπασε με τους

παράφρονες Κάρατζιτς-Μιλόσεβιτς. Τότε ήταν η μοναδική φορά που η συντριπτική πλειονότητα των ελληνικών ΜΜΕ δεν υποστήριξε τον Μιλόσεβιτς... (σε όλες οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας).

Το ίδιο και τώρα με τον Κοστούνιτσα θα προσθέταμε εμείς. Και δεν πρόκειται για τα γεγονότα ότι η Ελλάδα αποδείχτηκε η πιο φιλοσέρβικη χώρα στα Βαλκάνια και στον κόσμο αλλά για το ότι είναι η πιο φιλορωσική χώρα στα Βαλκάνια και πιθανόν στον πλανήτη.

Τα γεγονότα είναι πεισματάρικα και ο Τάκης Μίχας παραμένει θερμός φίλος των γεγονότων όπως έκανε στις δύσκολες στιγμές του Μακεδονικού και της Βοσνίας. Εμείς τον ευχαριστούμε για το γεγονός ότι είχε την τόλμη να αναφέρει ανάμεσα στ' άλλα που γράφει και την ΟΑΚΚΕ. Και είναι σπουδαίο αυτό γιατί γνωρίζουμε τις πιέσεις που δέχονται όλοι οι δημοκράτες φίλοι μας όταν μας υπερασπίζονται. Αυτή η κίνηση δείχνει και το αυξανόμενο κύρος της πολιτικής γραμμής και της πολιτικής φυσιογνωμίας που έχει διαμορφώσει όλα αυτά τα χρόνια η ΟΑΚΚΕ με τη δράση της.

Τέτοιου χαρακτήρα ήταν και η κίνηση του δημοσιογράφου Χάρη Μπότσαρη στο ραδιοφωνικό σταθμό ΣΚΑΙ στην εκπομπή του "Νυχτερινές Ματιές" στις 9 Οκτώβρη να διαβάσει ολόκληρη την ανακοίνωση τύπου για τις εξελίξεις στη Σερβία και τον Κοστούνιτσα που στείλαμε την ίδια μέρα. Και μάλιστα να τη διαβάσει στη διάρκεια συνέντευξης ενός καλεσμένου του στην εκπομπή ειδικού που μιλούσε για τη Σερβία και να τον ρωτήσει μετά ποια ήταν η γνώμη του γι' αυτά που έλεγε η ανακοίνωση!

Θα θέλαμε όμως εδώ να διατυπώσουμε και μια διαφωνία μας για το σημείο του άρθρου του στο οποίο ο Τ. Μίχας αναφέρεται στη συναυλία της ΟΤΠΟΡ. Η σύγκρουση που ξέσπασε για την πραγματοποίηση της συναυλίας της ΟΤΠΟΡ ήταν μέσα στα πλαίσια αυτού του στρατοπέδου που συναγωνίζονταν "ποιος θα σηκώσει πιο ψηλά τη σημαία με το Δικέφαλο αετό και ποιος θα κάνει περισσότερες φορές το σταυρό του, καθώς οι ιερωμένοι στο στάδιο ευλογούσαν τον Άγιο Ράντοβαν". Έ-

τσι, από τη μια παρατάχθηκε ο ΣΥΝ, η ΑΕΚΑ του Ν. Μπίστη και από την άλλη το νεοκΚΚΕ- μέσω ΕΔΥΕΘ (δικιά του "οργάνωση ειρήνης") - με το νομάρχη. Τελικά η συναυλία έγινε όχι στη Μονή Λαζαριστών εξαιτίας της αντίδρασης των δευτέρων αλλά στην πλατεία Χημείου στις 16/9 που παραχώρησαν οι πρωτανικές αρχές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Αλλά μήπως αυτοί οι "εχθροί" δεν ήταν ενωμένοι όταν όλα τα ελληνικά κόμματα έστειλαν αντιπροσώπους τους στις αρχές του χρόνου να παρακολουθήσουν το συνέδριο του Σοσιαλιστικού Κόμματος του Μιλόσεβιτς; Και τι είναι η ΟΤΠΟΡ; Ο Βούκασιν Πέτροβιτς είναι "ο εκπρόσωπος αλλά και εκ των ιδρυτών του φοιτητικού κινήματος Οτπορ(Αντίσταση)... " που δίνει συνέντευξη στην *Αυγή* της 1 Οκτώβρη. Να τι λει ανάμεσα στ' άλλα; "...Στην Σερβία είχαμε κυρίως δικτάτορες. Την εποχή της Γιουγκοσλαβίας, το εθνικό συναίσθημα πέρασε σε δεύτερο πλάνο, θέλαμε τη μεγάλη Γιουγκοσλαβία. Με τους κομμουνιστές στην εξουσία το 1945, η κυβέρνηση ήθελε ακόμη περισσότερο την ενιαία Γιουγκοσλαβία. Στα τέλη της δεκαετίας του '80 είχαμε τη δυνατότητα έκφρασης του εθνικού συναισθήματος και της δημιουργίας εθνικού κράτους. Όχι μόνον οι απλοί άνθρωποι, αλλά και η αφρόκρεμα της διανόησης. Το Μεμοράντομ της Ακαδημίας είναι ένα πολύ χαρακτηριστικό κείμενο. Το κείμενο αυτό είχε καθυστερήσει 150 χρόνια σε σχέση με τις άλλες χώρες... Αυτό είναι ένα πρόβλημα..." Το άλλο πρόβλημα δηλώνει είναι ότι οι Σέρβοι δεν έχουν εμπειρία δημοκρατίας. Όμως στα τέλη της δεκαετίας του '80 το "εθνικό συναίσθημα" και το "εθνικό κράτος" δεν ήταν παρά η επικράτηση του μεγαλοσέρβικου σωβινισμού και της "αντιγραφειοκρατικής επανάστασης" του Μιλόσεβιτς που σήμανε και την κυριαρχία του. Όσο για το Μεμοράντομ (Μνημόνιο) της Σέρβικης Ακαδημίας Επιστημών ήταν η βίβλος του σέρβικου φασισμού, ήταν ότι "ο Αγών μου" του Χίτλερ για το ναζισμό. Τέτοι "δημοκράτες" είναι αυτοί της ΟΤΠΟΡ.

Έχουμε γράψει αρκετές φορές ότι η φιλοδυτική αστική τάξη στην Ελλάδα είναι διασπασμένη, αδύναμη και βρίσκεται γενικότερα σε μία περίοδο παρακμής και αποσύνθεσης, και γι' αυτό της λείπει κάθε δυνατότητα σοβαρής πολιτικής ανάλυσης. Αυτό επιβεβαιώθηκε για άλλη μια φορά σε μια συνέντευξη του Μητσοτάκη στο *Βήμα* της Κυριακής (15/10/2000). Σε κάποιο σημείο της συνέντευξης ο Μητσοτάκης μίλησε

για την εξωτερική πολιτική του Α. Παπανδρέου την οποία χαρακτήρισε επικίνδυνη για να δεχτεί σχόλιο από το δημοσιογράφο ότι ο Γ. Παπανδρέου διαφέρει από τον πατέρα του και ότι έχει ακουστεί πως ο Γ. Παπανδρέου συμβουλευεται τον Μητσοτάκη

Ο Μητσοτάκης για το ...παιδί

για θέματα εξωτερικής πολιτικής! Στην παρατήρηση αυτή του δημοσιογράφου ο Μητσοτάκης είπε τα εξής: "Ναι, μου τηλεφωνεί το παιδί (σ.σ. εννοεί τον Γ. Παπανδρέου) καμιά φορά και πάντοτε του λέω ό,τι πιστεύω. Εγώ το λέω φωναχτά, δεν έχω κανένα λόγο να μην το πω, ότι η πολιτική που ακολουθεί αυτή τη στιγμή το ΠΑΣΟΚ απέναντι στην Τουρκία είναι σωστή και είναι η ίδια πολιτική που ακολουθούσαμε επί πρωθυπουργίας μου. Και όχι μόνο στο θέμα της Τουρκίας, παντού. Εγώ είχα βέβαια το κουράγιο τότε να κοντράρω τους Αμερικάνους...". Η μόνη αντίθεση που έχει ο Μητσοτάκης στην εξωτερική πολιτική του Γ. Παπανδρέου είναι ότι το "παιδί" (λόγω και του νεαρού της ηλικίας...) δεν κοντράρει τους Αμερικάνους όσο θα έπρεπε! Έτσι όπως το κακομαθαίνουν το "παιδί" οι "μεγάλοι" που προφανώς διανύουν την περίοδο του μεγάλου ύπνου, τι να κάνει κι αυτό, μας πάει ολοταχώς στη Ρωσία...

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ

Ένας χρόνος έχει περάσει από τότε που ο Ρώσικος χιτλερικός στρατός εισέβαλε για δεύτερη φορά στην ανυπότακτη Τσετσενία. Οι τσετσένοι μαχητές, πιστοί στον πρόεδρο Μασχάτοφ, παρενοχλούν τις ρώσικες δυνάμεις κατοχής στην κεντρική και νότια περιοχή της χώρας προκαλώντας τους ανυπολόγιστες καταστροφές.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Οι Ρώσοι σύμφωνα με τα στοιχεία που δίνει η οργάνωση "Μητέρες των Στρατιωτών" έχουν χάσει από την αρχή του πολέμου πάνω από 5.000 στρατιώτες. Οι ρώσοι ιθύνοντες τους κατεβάζουν στους 2.600, και υποστηρίζουν ότι έχουν εξοντώσει μέχρι σήμερα 14.000 "εξτρεμιστές", αλλά προφανώς οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι άμαχος πληθυσμός. Οι Ρώσοι έχουν χάσει 23 ελικόπτερα, ενώ οι απώλειες σε τεθωρακισμένα και άλλα στρατιωτικά οχήματα τον τελευταίο μήνα ανέρχονται σε πολλές δεκάδες. Στα μέσα Σεπτεμβρίου οι Τσετσένοι αιχμαλώτισαν 3 υψηλόβαθμους ρώσους αξιωματικούς.

Τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο ο ρώσικος ναζιστικός στρατός συνεχίζει να διαπράττει πρωτοφανείς ωμότητες. Στις 10 Οκτώβρη, δύο δημοσιογράφοι των γερμανικών εφημερίδων "Suddentsche Zeitung" και "Frankfurter Rundschau" δημοσίευσαν έρευνα βάσει των αναφορών του διορισμένου από τους Ρώσους διοικητή Αχμάντ Καντίροφ για σφαγές αμάχων πολιτών. Αποκάλυψαν ότι στην Τζάλκα συνελήφθησαν 9 τσετσένοι πολίτες που αργότερα βρέθηκαν νεκροί με βγαλμένα μάτια και κομμένα αυτιά (Μοντ, 14/10).

Οι Ρώσοι βομβαρδίζουν ασταμάτητα το νότιο τμήμα της Τσετσε-

νίας, ιδιαίτερα το φαράγγι του Αργκούν, και το Νοζάι Γιουρτ. Οι μικροί Τσετσένοι πρόσφυγες στη γειτονική Ινγκουσετία πάσχουν από ψυχολογικά προβλήματα. Ο γιος της Ζαουμπάμπ Ισμαήλοβα "δεν αντέχει ν' ακούει πια τον ήχο αεροπλάνου. Παραληρεί από φόβο" (από ανακοίνωση του υπουργείου Εξωτερικών της Τσετσενίας, 18/9).

Οι εξαφανίσεις κι εκκαθαρίσεις του κατοχικού στρατού σε συνεργασία με την ΚGB συνεχίζονται με τον ίδιο ρυθμό. Στις 30 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην πόλη Σάλι μαζική διαδήλωση διαμαρτυρίας για τις βιαιότητες του ρώσικου στρατού. Οι διαδηλωτές, που ήρθαν απ' όλη την περιοχή, απαίτησαν την απελευθέρωση των ομήρων. Με την απειλή των όπλων οι χιτλερικοί τους ανάγκασαν τελικά να διαλυθούν.

Η μεγαλειώδης αντίσταση του ηρωικού αυτού λαού έχει αναγκάσει τους Ρώσους να παραβιάσουν τη συνθήκη όπλων που είχαν υπογράψει και να στείλουν στρατιωτικά οχήματα και οπλισμό στο νότο της χώρας. Όμως οι αντάρτες επιτίθενται στα φορτηγά και τεθωρακισμένα που τους μεταφέρουν προκαλώντας πανικό και διάλυση στις τάξεις τους. Στις 4 Οκτώβρη χτύπησαν μεταγωγικό γεμάτο ειδικές δυνάμεις της ΟΜΟΝ κοντά στο Τζοχάρ (Γκρόζνι) σκοτώνοντας τους όλους. Τέτοια επεισόδια συμβαίνουν καθημερινά.

Οι τσετσένικες ένοπλες δυνά-

μεις διεισδύουν σε πολλές συνοικίες του Τζοχάρ. Μάλιστα, πριν από ένα μήνα σημειώθηκαν πραγματικές μάχες. Σε μια τέτοια επιχείρηση εκτελέστηκε αξιωματικός του Γενικού Τμήματος Πληροφοριών των Ρώσων που συμμετείχε σε βασανισμούς κι εξευτελισμούς πολιτών. Σε μια άλλη στο Σατόι, εκτελέστηκε αξιωματικός της ΚGB κατηγορούμενος για παρόμοια εγκλήματα. Άλλοι 4 καγκεμίτες εξοντώθηκαν στο Σελκόφσκοι (22/10). Στις 12 Οκτώβρη ο τσετσένος οπλαρχηγός Ισά Μουνάγιεφ, του οποίου τον θάνατο είχαν διαδώσει οι Ρώσοι, προκάλεσε έκρηξη με παγιδευμένο αυτοκίνητο έξω από το αστυνομικό τμήμα στο κέντρο του Γκρόζνι σκοτώνοντας 15 αστυνομικούς και τσετσένους δοσίλογους, και τραυματίζοντας άλλους 12 (Μοντ, στο ίδιο).

ΡΩΣΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Το υπουργείο Εξωτερικών της Τσετσενίας ανακοίνωσε στις 14 Οκτώβρη ότι ο εκπρόσωπος του τσετσένικου κοινοβουλίου Ρουσλάν Αλιχαντίεφ βασανίστηκε μέχρι θανάτου στις φυλακές "Λεφόρτοβο" της Μόσχας. Οι Ρώσοι που αρρωσταίνουν μόλις ακούνε για ανεξάρτητη Τσετσενία, είχαν διεξάγει τον Αύγουστο ψευτοεκλογές για την ανάδειξη "εκπροσώπου της χώρας" στη ρώσικη Δούμα. Τελικά διόρισαν τον Ασλανμπέκ Ασλαχάνοφ, πρώτος υψηλόβαθμος αξιωματικός του ρώσικου υπουργείου Εξωτερικών, με 27,5% συμπεριλαμβανομένων των ψήφων του ρώσικου στρατού.

Εν τω μεταξύ οι Ρώσοι έχουν προβεί σε μια εκστρατεία παραπληροφόρησης και κατασκευοφά-

νησης της τσετσένικης εποποιίας, ξοδεύοντας γι' αυτό το ποσό αστρονομικά ποσά. Έτσι το "Κάφκαζ Σέντερ" και το πρακτορείο "Interfax" μετέδωσαν ότι οι τσετσένοι διοικητές σκοπεύουν να στείλουν εθελοντές στη Μέση Ανατολή στο πλευρό των Παλαιστινίων με αφορμή τη νέα ισραηλο-παλαιστινιακή σύρραξη. Όμως η Τσετσενία το διαψεύδει κατηγορηματικά. "Η θέση της Τσετσενικής Δημοκρατίας της Ιτσκερίας στην ισραηλο-παλαιστινιακή σύγκρουση είναι ξεκάθαρη. Ενθαρρύνουμε και τις δύο πλευρές να απέχουν από τη χρήση βίας, και ν' ακολουθήσουν όλα τα απαραίτητα βήματα για να βρεθεί ειρηνική λύση στη διαμάχη" (www.chechengovernment.com, 14/10).

Άλλο ένα προκλητικότατο δημοσίευμα είναι αυτό της Κάθυ Γκάννον του "Associated Press" που υποστηρίζει χωρίς κανένα στοιχείο και προφανώς μετά από υποδείξεις των Ρώσων, ότι στο πλευρό των Τσετσένων μάχονται 400 αφγανοί μαχητές του τρομοκράτη Οσάμα Μπιν Λάντεν. Η τσετσένικη κυβέρνηση το διέψευσε κι αυτό λέγοντας ότι κανένας Άραβας δεν έχει ποτέ πιαστεί αιχμάλωτος, ειδάλλως οι Ρώσοι θα το χρησιμοποιούσαν για να αποδείξουν το "φονταμενταλισμό" των Τσετσένων. Σημειώνει, επιπλέον, ότι ο μικρός αριθμός διεθνών εθελοντών (50-60 άντρες) δρα μακριά από τις περιοχές που φωτογραφίζει το AP και δεν αποτελούν επίσημο τμήμα του στρατού, "ούτε ασκούν τη διοίκηση καμίας από τις λαϊκές μας δυνάμεις". Για άλλη μια φορά το ανακοινωθέν τονίζει "την αντίθεση της κυβέρνησης και του τσετσένικου λαού στο φονταμενταλισμό

και τη θεοκρατική απολυταρχία". "Δεν πολεμάμε για να κρατήσουμε την ακριβοκερδισμένη ελευθερία μας μόνο και μόνο για να επιβάλουμε τυραννία αργότερα. Όταν μετά τον προηγούμενο πόλεμο, μειοψηφικά στοιχεία προσπάθησαν να επιβάλουν δομές φονταμενταλισμού, η πλειοψηφία του πληθυσμού ομόφωνα απέρριψε τέτοια βήματα, και θα έκανε το ίδιο και στο μέλλον αν προέκυπτε και πάλι η ίδια απειλή". Στο ανακοινωθέν επίσης αναφέρεται ότι: "Λίγα τώρα ακούγονται για τις μαζικές δολοφονίες και εξαφανίσεις πολιτών στην Τσετσενία, το συστηματικό βιασμό γυναικών, τη χρήση χημικών, το βασανισμό και εκτέλεση αιχμαλώτων πολέμου και τραυματιών, ή την ύπαρξη στρατοπέδων συγκέντρωσης. Δεν καταγράφονται και επομένως δεν θα πρέπει να συμβαίνουν. Στην πραγματικότητα, η μεγαλύτερη μερίδα του Τύπου θα ήθελε να πιστεύει ότι η πολεμική Τσετσενία έχει τελειώσει".

Και πραγματικά η Δύση κωφεύει μπροστά στις σφαγές. Το Συμβούλιο της Ευρώπης έβγαλε μια απόφαση με την οποία παροτρύνει τα μέλη της διεθνούς κοινότητας να μη βοηθούν τους τσετσένους μαχητές στη στρατιωτική τους δραστηριότητα, και τη Ρωσία "να περιορίσει τις επιχειρήσεις επιβολής της τάξης στις απολύτως αναγκαίες για την προστασία των δυνάμεών της, των τοπικών αρχών και του πληθυσμού". Τέλος, καλεί τη Ρωσία να βρει πολιτική λύση για το πρόβλημα. Παρουσιάζει δηλ. τους τσετσένους πατριώτες σα συμμορίες, κίνδυνο για το λαό και τους Ρώσους, σα "Ζορό". Η Τσετσενία καταδίκασε την απαράδεκτη απόφαση. Ο υπουργός Εξωτερικών Ιλίας Αχμάντοφ κάνει έκκληση στον Κλίντον και την αμερικάνικη κυβέρνηση να πιέσει τους ρώσους φίλους του για να βρεθεί μια προσωρινή λύση.

Όμως τη λύση θα τη δώσουν τα όπλα των Τσετσένων. Τους Ρώσους τους περιμένει τελικά νέα μεγάλη ταπεινώση.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΤΗ ΝΑΤΟΪΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 14

ματία. Αυτός ο στόχος επιτεύχθηκε. Τώρα ο στόχος είναι να γίνουν φιλορώσικα όλα τα Βαλκάνια και η Τουρκία.

Άρα η Ελλάδα δεν θα έπρεπε να έχει από την αρχή και "εύκολα" την ευθύνη της υπονόμευσης. Γι' αυτό άλλωστε συμμετείχε δίχως προβλήματα στην πρώτη άσκηση, την "Dynamic Mix", για να δείξει ότι δεν έχει πιο πρόβλημα συμμετοχής στα νατοϊκά γυμνάσια, ενώ από την πλευρά της έκανε ότι μπορούσε να μην υπονομεύσει αυτά τα γυμνάσια. Γι' αυτό λοιπόν αρχικά πρότεινε αυτή τη λογική λύση να εξαιρεθεί ταυτόχρονα Λήμνος και Ίμβρος από τα γυμνάσια. Είναι φανερό ότι υπαναχώρησε, δηλαδή απέτρεψε αυτή τη λύση, όταν εξασφάλισε προηγούμενα α-

πό τον Κις διαβεβαιώσεις ότι μπορεί να ακολουθηθεί η τακτική των "διπλών διαταγών" που πραγματικά εφαρμόστηκε. Έτσι η Ελλάδα δεν εκτέθηκε στο Νατοϊκό επιτελείο για την υπαναχώρησή της. Ο Κις τη διέσωσε στα χαρτιά. Αλλά, αφού τη διέσωσε ο Κις δεν εμφανίστηκε στην άσκηση για να μην προκαλέσει μια ανοιχτή σύγκρουση ΝΑΤΟ-Ελλάδας, επειδή ήξερε ότι η Ελλάδα θα παράβαινε ουσιαστικά την άτυπη συμφωνία που κρύβεται πίσω από τη "διπλή διαταγή" και τα χαρτιά, δηλαδή να μη χρησιμοποιήσει πρακτικά το διάδρομο της Λήμνου. Αφήνοντας στη θέση του τον Τούρκο επιτελικό, ο Κις άφησε τη σύγκρουση να εξελιχθεί μεταξύ Τουρκίας-Ελλάδας, έτσι ώστε το ΝΑΤΟ να εξασφαλίσει ουδέτερη θέση. Αυτή, λοιπόν, η φαινομενικά ανεξήγητη α-

νευθυνότητα του Κις μπορεί να σημαίνει είτε την πλήρη πολιτική αδυναμία των ΗΠΑ να πάρουν θέση στο πρόβλημα που έβαλε η Ελλάδα, είτε, και το πιθανότερο, ότι στην υπόθεση είχε εμπλακεί η διπλωματική φράξια του ρωσόφιλου Κλίντον που καθοδήγησε και κάλυψε και τις αρχικές υποχωρήσεις και την πρωτοφανή φυγή του νατοϊκού επιτελήρχη πάνω σε μια άσκηση - διπλωματική φωτιά.

Αυτή λοιπόν είναι η απάντηση στα ερωτήματα του δημοσιογράφου του Βήματος που είναι ερωτήματα προφανώς και ενός τμήματος του διπλωματικού και στρατιωτικού κρατικού μηχανισμού. Οι ρωσόδουλοι τους καταμπέρδισαν. Η Ελλάδα έπρεπε να επιχειρήσει να ματαιώσει την άσκηση ή έστω να την υπονομεύσει και οπωσδήποτε να φύγει. Αυτό δεν έπρεπε

όμως να το κάνει από την αρχή και με τρόπο που να την εκθέσει στο ΝΑΤΟ σαν ταραξία. Έπρεπε γι' αυτό και το ΝΑΤΟ προηγουμένως να αυτο-υπονομευτεί δίνοντας ένα πάτημα στην ελληνική αποχώρηση.

Όλα λοιπόν έγιναν όπως "έπρεπε". Αυτή ήταν η καλύτερη λύση για τους ρωσόδουλους. Όμως και αυτή δεν είναι χωρίς αντιφάσεις. Στο ΝΑΤΟ ζύνουν το κεφάλι τους να καταλάβουν, αλλά δεν είναι ευχαριστημένοι αφού τελικά άφησαν ακάλυπτη πολιτικά την Ελλάδα, και συνέχισαν την άσκηση. Επίσης δεν είναι ευχαριστημένο το τμήμα του πολιτικοστρατιωτικού μηχανισμού που τα ερωτηματικά του τα διατύπωσε το Βήμα.

Αλλά αυτές οι αντιδράσεις δεν έχουν και πολλή σημασία. Οι κνίτες παίζουν χωρίς αντίπαλο όσο

οι λαοί δεν μπαίνουν στο παιχνίδι. Δεν θα σώσουν οι ιμπεριαλιστές τους λαούς της Ευρώπης. Αυτοί έδειξαν την κτηνωδία τους με την Τσετσενία. Μόλις τώρα μάλιστα αποφάσισαν να το βουλιάσουν οριστικά για την Τσετσενία αφού συμφώνησαν να παίρνουν φυσικό αέριο από τη Ρωσία για να αντιμετωπίσουν την πίεση του ΟΠΕΚ. Αυτό είναι το περιεχόμενο της επίσκεψης Πούτιν στο Παρίσι. "Φυσικό αέριο έναντι αίματος".

Αυτή είναι η λογική τους. Με αυτή τη λογική θα λέμε ότι όλη η υπόθεση έγκειται στο τι θα κάνουν οι βαλκανικοί λαοί. Αυτοί για να κινηθούν πρέπει να δουν πιο καθαρά την κρυφή ρώσικη διπλωματία. Οι δημοκρατικές πρωτοπορίες στα Βαλκάνια έχουν σαν κύριο καθήκον ακριβώς αυτό: Να την ξεσκεπάσουν.

